

Europeiska unionens officiella tidning

C 66

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextioförsta årgången

21 februari 2018

Innehållsförteckning

EUROPAPARLAMENTET

SESSIONEN 2016–2017

Sammanträdena den 27–28 april 2016

Protokollen för denna session har publicerats i EUT C 190, 15.6.2017.

De texter som antogs den 28 april 2016 beträffande ansvarsfrihet för budgetåret 2014 har offentliggjorts i EUT L 246, 14.9.2016.

ANTAGNA TEXTER

I Resolutioner, rekommendationer och yttranden

RESOLUTIONER

Europaparlamentet

Torsdagen den 28 april 2016

2018/C 066/01	Europaparlamentets resolution av den 28 april 2016 om att skydda barnets bästa i hela EU utgående från framställningar till Europaparlamentet (2016/2575(RSP))	2
2018/C 066/02	Europaparlamentets resolution av den 28 april 2016 om Europeiska investeringsbanken (EIB) – Årsrapport 2014 (2015/2127(INI))	6
2018/C 066/03	Europaparlamentets resolution av den 28 april 2016 om angrepp på sjukhus och skolor som kränkningar av internationell humanitär rätt (2016/2662(RSP))	17
2018/C 066/04	Europaparlamentets resolution av den 28 april 2016 om allmänhetens tillgång till handlingar (artikel 116.7 i arbetsordningen) åren 2014–2015 (2015/2287(INI))	23
2018/C 066/05	Europaparlamentets resolution av den 28 april 2016 om kvinnliga hushållsanställda och omsorgsgivare i privata hushåll inom EU (2015/2094(INI))	30
2018/C 066/06	Europaparlamentets resolution av den 28 april 2016 om jämställdhet mellan kvinnor och män och ökat inflytande för kvinnor i den digitala tidsåldern (2015/2007(INI))	44

SV

II Meddelanden

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europaparlamentet

Torsdagen den 28 april 2016

2018/C 066/07	Europaparlamentets beslut av den 28 april 2016 om begäran om upphävande av Bolesław G. Piechas immunitet (2015/2339(IMM))	57
---------------	---	----

III Förberedande akter

EUROPAPARLAMENTET

Torsdagen den 28 april 2016

2018/C 066/08	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 28 april 2016 om förslaget till rådets beslut om ingående, på Europeiska unionens och dess medlemsstaters vägnar, av ett protokoll till avtalet om ett gemensamt europeiskt luftrum mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater och Georgien, med anledning av Kroatians anslutning till Europeiska unionen (12227/2014 – C8-0035/2015 – 2014/0134(NLE))	59
2018/C 066/09	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 28 april 2016 om utkastet till rådets beslut om ingående, på unionens och dess medlemsstaters vägnar, av ett protokoll om ändring av Europa-Medelhavsavtalet om luftfart mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Staten Israels regering, å andra sidan, med anledning av Republiken Kroatians anslutning till Europeiska unionen (12265/2014 – C8-0102/2015 – 2014/0187(NLE))	60
2018/C 066/10	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 28 april 2016 om rekommendationen till rådets beslut om Republiken Kroatians anslutning till konventionen av den 18 december 1997, upprättad på grundval av artikel K.3 i fördraget om Europeiska unionen, om ömsesidigt bistånd och samarbete mellan tullförvaltningar (COM(2015)0556 – C8-0376/2015 – 2015/0261(NLE))	61
2018/C 066/11	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 28 april 2016 om rådets ståndpunkt vid första behandlingen inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om Europeiska unionens järnvägsbyrå och om upphävande av förordning (EG) nr 881/2004 (10578/1/2015 – C8-0415/2015 – 2013/0014(COD))	62
2018/C 066/12	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 28 april 2016 om rådets ståndpunkt vid första behandlingen inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om driftskompatibiliteten hos järnvägssystemet inom Europeiska unionen (omarbetning) (10579/1/2015 – C8-0416/2015 – 2013/0015(COD))	64
2018/C 066/13	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 28 april 2016 om rådets ståndpunkt vid första behandlingen inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om järnvägssäkerhet (omarbetning) (10580/1/2015 – C8-0417/2015 – 2013/0016(COD))	66

Index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 28 april 2016 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal (COM(2013)0641 – C7-0301/2013 – 2013/0314(COD))

P8_TC1-COD(2013)0314

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 28 april 2016 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/... om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat, och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU och förordning (EU) nr 596/2014

Teckenförklaring

- * Samrådsförfarande
- *** Godkännandeförfarande
- ***I Ordinarie lagstiftningsförfarande (första behandlingen)
- ***II Ordinarie lagstiftningsförfarande (andra behandlingen)
- ***III Ordinarie lagstiftningsförfarande (tredje behandlingen)

(Det angivna förfarandet baseras på den rättsliga grund som angetts i förslaget till akt.)

Parlamentets ändringsförslag:

Ny text markeras med **fetkursiv stil**. Textdelar som utgår markeras med symbolen ¶ eller med genomstrykning. Textdelar som ersätts anges genom att ny text markeras med **fetkursiv stil** och text som utgår stryks eller markeras med genomstrykning.

EUROPAPARLAMENTET

SESSIONEN 2016–2017

Sammanträdena den 27–28 april 2016

Protokollen för denna session har publicerats i EUT C 190, 15.6.2017.

De texter som antogs den 28 april 2016 beträffande ansvarsfrihet för budgetåret 2014 har offentliggjorts i EUT L 246, 14.9.2016.

ANTAGNA TEXTER

Torsdagen den 28 april 2016

I

(Resolutioner, rekommendationer och yttranden)

RESOLUTIONER

EUROPAPARLAMENTET

P8_TA(2016)0142

Att skydda barnets bästa i hela EU på grundval av framställningar till Europaparlamentet

Europaparlamentets resolution av den 28 april 2016 om att skydda barnets bästa i hela EU utgående från framställningar till Europaparlamentet (2016/2575(RSP))

(2018/C 066/01)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 228 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),
- med beaktande av artikel 81.3 i EUF-fördraget,
- med beaktande av EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna, särskilt artikel 24,
- med beaktande av artiklarna 8 och 20 i FN:s konvention om barnets rättigheter, där det betonas att konventionsstaterna är skyldiga att respektera barnets rätt att behålla sin identitet, innefattande släktförhållanden,
- med beaktande av Wienkonventionen om konsulära förbindelser från 1963, särskilt artikel 37 b,
- med beaktande av Haagkonventionen av den 29 maj 1993 om skydd av barn och samarbete vid internationella adoptioner,
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000 ⁽¹⁾ (Bryssel IIa-förordningen),
- med beaktande av *EU-agendan för barns rättigheter* (COM(2011)0060),
- med beaktande av riktlinjerna i diskussionsunderlaget inför det nionde europeiska forumet för barns rättigheter,
- med beaktande av den kartläggning av systemen för skydd av barn som gjorts av EU:s byrå för grundläggande rättigheter,
- med beaktande av de många framställningar om barnavårdsmyndigheternas praxis och skydd av barnets rättigheter, vårdnad om barn, bortförande av barn samt barnomsorg som utskottet för framställningar under årens lopp har mottagit från olika EU-medlemsstater, och av rekommendationerna i rapporterna om undersökningsresor till Tyskland (23–24 november 2011) (Jugendamt), Danmark (20–21 juni 2013) (socialtjänster) samt Storbritannien (5–6 november 2015) (adoptioner utan samtycke),

⁽¹⁾ EUT L 338, 23.12.2003, s. 1.

Torsdagen den 28 april 2016

— med beaktande av rollen och verksamheten för Europaparlamentets ombudsman för barn som förs bort vid internationella vårdnadstvister,

— med beaktande av artikel 216.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:

- A. Barnets bästa måste komma i första rummet i alla beslut som är förknippade med barnomsorg på samtliga nivåer.
 - B. EU får anta åtgärder som rör familjerätten och som har gränsöverskridande följder (artikel 81.3 i EUF-fördraget), medräknat adoption.
 - C. Den ökande rörligheten i EU har medfört allt fler fall som rör gränsöverskridande skydd av barn och upphävande av vårdnad.
 - D. Problem som avser vårdnad om barn har omfattande konsekvenser för alla berörda personers liv och för samhället som helhet. Bryssel IIa-förordningen är inte fri från kryphål, och den kommande översynen av förordningen erbjuder en utmärkt möjlighet att förbättra bestämmelserna i den.
 - E. Utövandet av en grundläggande rättighet, t.ex. fri rörlighet och vistelse, bör inte medföra ett större hot mot barnets rätt till familjeliv.
 - F. Enligt artikel 24 i stadgan om de grundläggande rättigheterna har varje barn vars föräldrar utövar sin rätt till fri rörlighet rätt att regelbundet upprätthålla ett personligt förhållande till och direkta kontakter med båda föräldrarna, utom då detta strider mot barnets bästa.
- 1. Europaparlamentet påminner om att det stora antal framställningar som mottagits avseende barnrelaterade mål tyder på ett omfattande problem med genomförandet av Bryssel IIa-förordningen.
 - 2. Europaparlamentet anser att alla system för skydd av barn bör omfatta transnationella och gränsöverskridande mekanismer som tar hänsyn till särdragen i gränsöverskridande konflikter.

Skydd av barn och rättsligt samarbete inom EU

- 3. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att införa system för övervakning och utvärdering (med relevant uppdelning enligt socioekonomisk statistik och nationalitet) inom en nationell ram för samordning av gränsöverskridande mål där barn är inblandade. Parlamentet rekommenderar att kommissionen samordnar överföringen av uppgifter mellan de relevanta myndigheterna i medlemsstaterna.
- 4. Europaparlamentet uppmanar rådet att rapportera om särskilda åtgärder som medlemsstaterna vidtar för att uppnå samverkans effekter mellan de 28 nationella systemen för skydd av barn.
- 5. Europaparlamentet efterlyser en tydlig definition av begreppet *hemvist* i den reviderade Bryssel IIa-förordningen.
- 6. Europaparlamentet understryker de nationella myndigheternas skyldighet enligt Bryssel IIa-förordningen att erkänna och verkställa domar som meddelats i en annan medlemsstat i barnrelaterade mål. Medlemsstaterna uppmanas att utöka och förbättra samarbetet mellan sina domstolar i mål där barn är involverade.
- 7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att samfinansiera och främja inrättandet av en plattform som bistår EU-medborgare från andra medlemsstater i familjemål samt en gemensam europeisk hjälptelefonlinje för mål i samband med bortförande av eller övergrepp mot barn samt rådgivning i omsorgs- och adoptionsförfaranden.
- 8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ge EU-medborgarna tydlig och lättillgänglig vägledning med praktisk information om de institutionella arrangemangen för skydd av barn, med särskild hänsyn till adoption eller placering utan föräldrarnas samtycke samt föräldrarättigheterna i olika medlemsstater.

Torsdagen den 28 april 2016

Socialtjänsternas roll när det gäller skydd av barn

9. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att följa en förebyggande metod och säkerställa lämpliga politiska strategier med tillräckliga resurser för att om möjligt undvika att vårdföranden inleds. Detta kan ske genom att man inför förändringar för tidig varning och övervakningsmekanismer samt tillhandahåller familjer såsom primära omsorgsgivare tillräckligt stöd, särskilt inom utsatta samhällsgrupper där det finns en risk för social utestängning.

10. Europaparlamentet betonar att vederbörlig bedömning av enskilda fall i familjerelaterade frågor inte bör hindras genom budgetnedskärningar på grund av åtstramningsåtgärder, i synnerhet när det är fråga om kvaliteten på de sociala tjänsterna.

11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att tillhandahålla specialiserad utbildning för socialarbetare och alla andra yrkeskategorier som handlägger gränsöverskridande mål där ett barn är involverat.

12. Europaparlamentet uppmanar de relevanta myndigheterna i en medlemsstat som ämnar sända ut socialarbetare för en adoptions- eller placeringsrelaterad undersökning till en annan medlemsstat att underrätta myndigheterna i destinationsmedlemsstaten om undersökningen.

Barnavårdsmål

13. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att inrätta specialiserade avdelningar inom familjedomstolar eller organ för gränsöverskridande medling, för att handlägga förändringar i gränsöverskridande mål som avser barn. Parlamentet understryker att vederbörlig övervakning av situationen efter en dom är avgörande, även när det gäller kontakt med föräldrarna.

14. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att systematiskt tillämpa bestämmelserna i Wienkonventionen från 1963 och säkerställa att ambassader eller konsulära beskickningar informeras redan från början om alla barnavårdsmål som berör deras medborgare och att de har fullständig tillgång till relevanta handlingar. Parlamentet föreslår att de konsulära myndigheterna bör få närvara under alla etapper av förändringarna.

15. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att garantera föräldrarna rätten till regelbundna besök, utom om detta skulle kunna bli till allvarig skada för barnets bästa, och att tillåta att föräldrarna använder sitt modersmål med sina barn under besöken.

16. Europaparlamentet rekommenderar att medlemsstaterna från första början och under varje etapp av förändringarna som rör barn tillhandahåller föräldrarna fullständig och tydlig information om förändringarna och de eventuella konsekvenserna av dem. Medlemsstaterna uppmanas att underrätta föräldrarna om bestämmelserna om rättsligt bistånd och rättshjälp, exempelvis genom att ge dem en förteckning över tvåspråkiga specialiserade advokater och erbjuda tolkningsmöjligheter för att man ska kunna undvika mål där föräldrarna ger sitt samtycke utan att de till fullo inser konsekvenserna av sina åtaganden. Parlamentet rekommenderar också att tillräckligt stöd tillhandahålls föräldrar med läs- och skrivsvårigheter.

17. Europaparlamentet rekommenderar att det inrättas miniminormer för hörande av barn i nationella civilrättsliga förhandlingar, i enlighet med artikel 24 i stadgan om de grundläggande rättigheterna.

18. Europaparlamentet rekommenderar att barn och föräldrar hörs separat av en domare, en sakkunnig eller en socialarbetare för att förhindra att barn blir påverkade eller drabbas av lojalitetskonflikter.

19. Europaparlamentet rekommenderar att det fastställs frister för längden på varje etapp av gränsöverskridande barnavårdsmål, så att barnets mer avlägsna släktingar får tillräckligt med tid att anmäla sitt intresse och lämna in en ansökan om att adoptera barnet, eller så att föräldrarna kan ta itu med sina problem och föreslå hållbara alternativ innan det slutliga adoptionsbeslutet fattas. Parlamentet anser att den biologiska familjens situation måste omvärderas på vederbörligt sätt innan en bestående lösning som adoption kan slås fast.

20. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att ge alkohol- eller narkotikaberoende föräldrar rimligt med tid för att tillfriskna innan domstolen fattar ett slutgiltigt beslut om adoption.

Torsdagen den 28 april 2016

21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fästa särskild uppmärksamhet vid de rekommendationer som mottagits avseende gränsöverskridande medling av alla relevanta intressenter på nationell nivå och unionsnivå.

Placering och adoption av barn

22. Europaparlamentet framhåller att det inte finns någon mekanism i EU för automatiskt erkännande av nationella förordnanden om adoption utfärdade i andra medlemsstater. Medlemsstaterna och kommissionen uppmanas att reglera erkännandet av nationella adoptioner med beaktande av barnets bästa och med vederbörlig respekt för principen om icke-diskriminering.

23. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att uppmuntra stater som inte är parter i 1993 års Haagkonvention att ansluta sig till den, vilket skulle garantera att alla barn omfattas av samma normer och att man undviker ett parallellt system med lägre skyddsnivå. Medlemsstaterna uppmanas att undvika krånglig byråkrati i processen med att erkänna internationella adoptioner som redan erkänts i en annan medlemsstat.

24. Europaparlamentet understryker betydelsen av att man erbjuder alla barn, som befinner sig i någon form av fosterhems- eller adoptionsarrangemang, den placering som ger barnet de bästa möjligheterna att bevara kopplingen till sin kulturella bakgrund samt lära sig sitt modersmål och använda det. Parlamentet uppmanar de myndigheter i medlemsstaterna som är involverade i barnomsorgsförfaranden att göra sitt yttersta för att inte separera syskon från varandra.

25. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att särskilt uppmärksamma och stödja föräldrar, framför allt kvinnor, som utsatts för våld i hemmet antingen som barn eller som vuxen, för att undvika att de trakasseras på nytt genom att de automatiskt fråntas vårdnaden om sina barn.

Föräldrars bortförande av barn över nationsgränserna

26. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att offentliggöra de resultat som uppnåtts i främjandet av gränsöverskridande samarbete i mål som avser bortförande av barn, något som kommissionen fastställt som en prioritering i EU-agendan för barns rättigheter.

27. Europaparlamentet uppmanar rådet att rapportera om resultaten av inrättandet av larmsystem i anslutning till bortförande av barn över nationsgränserna, och att ingå lämpliga samarbetsavtal i fråga om mål som avser bortförande av barn över nationsgränserna, utgående från kommissionens riktlinjer.

o

o o

28. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaternas regeringar och parlament.

Torsdagen den 28 april 2016

P8_TA(2016)0200

Europeiska investeringsbanken (EIB) – Årsrapport 2014

Europaparlamentets resolution av den 28 april 2016 om Europeiska investeringsbanken (EIB) – Årsrapport 2014 (2015/2127(INI))

(2018/C 066/02)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Europeiska investeringsbankens verksamhetsberättelse för 2014,
- med beaktande av Europeiska investeringsbankens resultatrapport och statistiska rapport för 2014,
- med beaktande av 2014 års hållbarhetsrapport, 2014 års rapport om bedömningen av de tre pelarna med avseende på EIB:s verksamhet i EU och 2014 års rapport om EIB:s resultat utanför EU,
- med beaktande av årsrapporten från EIB:s revisionskommitté för 2014,
- med beaktande av EIB-gruppens årsrapport om bedrägeribekämpning under 2014,
- med beaktande av EIB-gruppens operativa plan för 2014–2016 (17 december 2013), EIF:s verksamhetsplan för 2014–2016 (december 2013) och EIB-gruppens operativa plan för 2015–2017 (21 april 2015),
- med beaktande av rapporten om genomförandet av EIB:s öppenhetspolitik 2014,
- med beaktande av verksamhetsrapporten för 2014 om EIB:s avdelning för kontroll av regelfafterlevnad (Office of the Chief Compliance Officer),
- med beaktande av artiklarna 3 och 9 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget),
- med beaktande av artiklarna 15, 126, 174, 175, 208, 209, 271, 308 och 309 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) och dess protokoll nr 5 om EIB:s stadga,
- med beaktande av Europeiska investeringsbankens arbetsordning,
- med beaktande av sin resolution av den 11 mars 2014 om Europeiska investeringsbankens årsrapport för 2012 ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 30 april 2015 om Europeiska investeringsbankens årsrapport för 2013 ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 26 februari 2014 om långsiktig finansiering av den europeiska ekonomin ⁽³⁾ och kommissionens meddelande av den 27 mars 2014 om långsiktig finansiering av den europeiska ekonomin (COM(2014)0168),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 1080/2011/EU av den 25 oktober 2011 om EIB:s externa mandat 2007–2013 och Europaparlamentets och rådets beslut nr 466/2014/EU av den 16 april 2014 om beviljande av en EU-garanti till Europeiska investeringsbanken mot förluster vid finansieringstransaktioner till stöd för investeringsprojekt utanför unionen,

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0201.

⁽²⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0183.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0161.

Torsdagen den 28 april 2016

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 670/2012 av den 11 juli 2012 om ändring av beslut nr 1639/2006/EG om att upprätta ett ramprogram för konkurrenskraft och innovation (2007–2013) och förordning (EG) nr 680/2007 om allmänna regler för gemenskapens finansiella stöd på området transeuropeiska nät på transportområdet och energiområdet (som avser pilotfasen av projektobligationsinitiativet inom Europa 2020-strategin),
- med beaktande av slutsatserna från Europeiska rådets möte i oktober 2014, som uttryckligen hänvisar till deltagande av EIB i en ny fond som ska användas till investeringar för att höja energieffektiviteten och modernisera energisystemen i medlemsstater med låg nationalinkomst,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 26 november 2014 om en investeringsplan för Europa (COM(2014)0903),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/1017 av den 25 juni 2015 om Europeiska fonden för strategiska investeringar, Europeiska centrumet för investeringsrådgivning och portalen för investeringsprojekt på europeisk nivå samt om ändring av förordningarna (EU) nr 1291/2013 och (EU) nr 1316/2013 ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 22 juli 2015 *Att arbeta tillsammans för tillväxt och sysselsättning: de nationella utvecklingsbankernas roll som stöd för investeringsplanen för Europa* (COM(2015)0361),
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från budgetkontrollutskottet och yttrandena från utskottet för internationell handel, budgetutskottet, utskottet för ekonomi och valutafrågor och utskottet för regional utveckling (A8-0050/2016), och av följande skäl:
 - A. EIB:s centrala uppgift som EU:s bank är att ge stöd till finansiella projekt som är i unionens intresse och som bidrar till en balanserad utveckling av den inre marknaden och till social, ekonomisk och territoriell sammanhållning, och som därmed ökar den europeiska integrationen, bidrar till högre sysselsättning och till unionens konkurrenskraft.
 - B. Alla insatser som finansieras av EIB måste stämma överens med EU-fördragen och EU:s övergripande mål och prioritetområden, såsom de fastställts av Europa 2020-strategin och tillväxt- och sysselsättningsfaciliteten.
 - C. I syfte att uppfylla sin uppgift beviljar EIB lån och garantier som underlättar finansieringen av projekt i alla sektorer av ekonomin, samtidigt som banken inte har något vinstsyfte.
 - D. Den finansiella, ekonomiska och sociala krisen 2008 har orsakat allvarliga investeringsgap och extrema arbetslöshetsnivåer, särskilt bland unga, samtidigt som en utdragen stagnation förutspås för den europeiska ekonomin.
 - E. För närvarande ställs både enskilda medlemsstater och EU som helhet inför den överväldigande utmaningen, som aldrig tidigare skådats i EU:s historia, att tvingas hantera massinflöden av migranter från olika regioner i världen.
 - F. Under nuvarande förhållanden kännetecknas EIB:s centrala roll av mer akuta åtgärder för att effektivt genomföra investeringsplanen för Europa och se till att Europeiska fonden för strategiska investeringar (Efsi) fungerar effektivt, som det viktigaste verktyget för att främja tillväxt och anständiga arbetstillfällen och för att övervinna de sociala och territoriella skillnaderna i unionen.
 - G. Europeiska investeringsfonden (EIF) spelar en avgörande roll för EIB-gruppens insatser när det gäller att hantera krisens långsiktiga konsekvenser och bidrar också till den europeiska ekonomins återhämtning genom stöd till små och medelstora företag.

⁽¹⁾ EUT L 169, 01.07.2015, s. 1.

Torsdagen den 28 april 2016

- H. EIB bör inte bara vara ett finansinstitut utan även en kunskapsbank och en bank för god praxis som ger råd till medlemsstaterna och de ekonomiska aktörerna och bidrar till att maximera mervärdet av EU-medlen.
- I. EIB:s finansiering av insatser utanför EU är avsedd att stödja EU:s utrikespolitiska mål, i överensstämmelse med unionens värderingar och på grundval av respekten för sociala och miljömässiga normer.
- J. Omfattningen av de uppgifter som EIB för närvarande står inför och uppgifternas komplexitet manar till ett förnyat åtagande att strikt undvika finansiering av projekt som strider mot de grundläggande normerna för sund ekonomisk förvaltning och därmed skadar EIB:s trovärdighet som offentligt finansinstitut med oklanderligt rykte med kreditvärdigheten AAA.

EIB:s investeringsprogram stöder EU:s politiska mål

Prioritering av investeringar för att skynda på återhämtningen och öka produktiviteten

1. Europaparlamentet välkomnar EIB:s årsrapporter för 2014 och de resultat som presenteras i dessa och uppmuntrar med eftertryck EIB att fortsätta sina insatser för att höja den låga investeringsnivån i EU.
2. Europaparlamentet välkomnar särskilt att EIB under 2014 finansierade 285 000 små och medelstora företag och därmed säkrade 3,6 miljoner arbetstillfällen, samt undertecknade avtal för 413 projekt i EU till ett värde av 69 miljarder euro och 92 nya projekt utanför EU till ett totalt belopp på 7,98 miljarder euro. Parlamentet välkomnar också att EIF under samma år ingick åtaganden för 3,3 miljarder euro genom sina insatser för eget kapital och garantier till förmån för mindre företag, vilket innebar ett framgångsrikt genomförande av en av EIB:s mest ambitiösa verksamhetsplaner med en total finansiering från EIB-gruppen på 80,3 miljarder euro. Parlamentet välkomnar att antalet undertecknade avtal som EIB uppnått 2014 uppgår till den högsta nivån sedan 2009, men betonar att det finns potential att öka denna nivå ytterligare. Parlamentet stöder EIB:s kapitalökning på 10 miljarder euro, som beslutats av alla medlemsstater 2012.
3. Europaparlamentet konstaterar dock att under 2014 genomfördes 59,4 % av alla EIB-projekt i EU:s fem största ekonomier, samtidigt som övriga 23 medlemsstaters andel endast uppgick till 30,3 %. Mot bakgrund av intensiteten i både nuvarande utmaningar och de långsiktiga utmaningar som unionen står inför uppmuntrar parlamentet EIB att genomföra en mer balanserad utlåningspolitik gentemot medlemsstaterna.
4. Europaparlamentet uppmanar EIB att ge utökat tekniskt stöd i fasen före godkännandet av projekt till medlemsstater som uppvisar lägre resultat i fråga om projektgodkännande, och uppmuntrar EIB att underlätta utbyte av bästa praxis mellan medlemsstater om framgångsrik projektutveckling.
5. Europaparlamentet uppmanar EIB att fokusera på investeringar i den reala ekonomin så att sysselsättning och tillväxt stimuleras i EU.
6. Europaparlamentet påminner om den dramatiskt höga arbetslösheten i många medlemsstater, inte minst bland unga, och uppmanar EIB att beakta denna situation när den genomför sin politik.
7. Europaparlamentet påpekar att insatser, med hänsyn tagen till tillgängliga medel, måste riktas in på att skapa investeringar som stärker den ekonomiska återhämtningen och främjar produktiv sysselsättning, och åtföljs av ett konsekvent stöd till medlemsstaterna för att vid behov öka deras förmåga att utnyttja medlen, samt ett fortsatt åtagande att undvika risken för territoriell fragmentering.
8. Europaparlamentet noterar att en otillräcklig kapacitet när det gäller projektutveckling i den offentliga och privata sektorn och låg lånekapacitet i en del medlemsstater i kombination med de nuvarande marknadsvillkoren utgör betydande utmaningar för EIB:s utlåningsprogram. Parlamentet uppmanar därför med eftertryck EIB att på ett lättillgängligt sätt och gentemot samtliga medlemsstater, i betydande utsträckning öka sitt tekniska stöd och sin finansiella rådgivning inom alla centrala verksamhetsområden, för att uppnå en mycket högre tillväxtskapande kapacitet.
9. Europaparlamentet välkomnar användningen av bedömningsramen för den tredje pelaren (3PA) och ramen för resultatmätning (ReM) för förhandsbedömningar av förväntade resultat av investeringsprojekt, både inom och utanför EU.

Torsdagen den 28 april 2016

10. Europaparlamentet uppmanar EIB att i samband med bedömning och kreditvärdering av projekt på ett avgörande sätt prioritera investeringarnas långsiktiga effekter, och inte bara ta hänsyn till finansiella indikatorer, utan även framför allt deras bidrag till en hållbar sysselsättning och bättre livskvalitet genom ytterligare förbättringar på områdena sysselsättning, sociala standarder och miljön.

11. Europaparlamentet betonar att godkännanden av projektfinsiering bör bygga på tillräckliga finansiella analyser och riskanalyser, ekonomisk bärkraft och sund budgetförvaltning. Parlamentet anser att projekt som godkänns för finansiering från EIB bör innebära ett tydligt mervärde för den europeiska ekonomin.

12. Europaparlamentet beklagar att det inte finns någon information i rapporten om bedömningsramen för den tredje pelaren (3PA), vare sig på grundval av bedömningsramen eller andra relevanta verktyg, om de faktiska resultaten av de insatser som genomförts i EU under 2014 (till skillnad från de resultat som uppnåts utanför EU), trots att 3PA är utformad just för att öka EIB:s förmåga att övervaka genomförandet genom att spåra effekterna under hela projektcykeln. Parlamentet förväntar sig, som ett resultat av den pågående harmoniseringen mellan 3PA och ReM, att det i början av 2016 kommer att finnas en ny harmoniserad ram, bättre anpassad till efterhandsutvärderingarna och rapporteringen av projektresultat, både i och utanför EU, och som helt stämmer överens med resultattavlan för Efsi-insatserna, och att denna kommer att användas för EIB:s rapportering för 2015. Parlamentet vill se ett systematiskt offentliggörande av de enskilda projektutvärderingarna.

13. Europaparlamentet har tagit del av EIB:s operativa plan för 2015–2017. Parlamentet välkomnar att man i denna erkänner att återhämtningshastigheten varierar mellan medlemsstaterna och att man sätter upp ekonomisk och social sammanhållning som ett övergripande politiskt mål.

14. Europaparlamentet tar hänsyn till att EIB har omstrukturerat klassificeringen av sina viktigaste offentliga politiska mål för EIB-gruppen för 2015–2017 (innovation och mänskligt kapital, små och medelstora företag samt medelstora börsnoterade företag, effektiv infrastruktur och miljön), på ett sätt som skiljer sig från bankens offentliga politiska mål för 2014–2016 (ökning av tillväxt- och sysselsättningspotentialen, miljömässig hållbarhet, ekonomisk och social sammanhållning och konvergens samt klimatåtgärder). Parlamentet noterar att de offentliga politiska målen har anpassats till de föränderliga ekonomiska förhållandena, och uppmanar EIB i detta avseende att se till att de två horisontella målen för ekonomisk och social sammanhållning i EU och för klimatåtgärder tillsammans med det förväntade procenttalet för tecknade låneavtal, som ska bidra till dessa mål, stärks ytterligare.

15. Europaparlamentet anser emellertid att redogörelsen av EIB:s verksamhet i verksamhetsberättelsen för 2014 inte stämmer helt överens med de offentliga politiska målen för 2014. Parlamentet beklagar också bristen på information om de resultat som uppnåts med hjälp av EIB:s olika finansieringsinstrument och finansieringsinitiativ som var i kraft under 2014. Parlamentet rekommenderar att EIB, när banken lämnar information om sin verksamhet, inte främst bör fokusera på de investeringar som gjorts, utan snarare på vilken effekt de fått.

16. Europaparlamentet förväntar sig att EIB bidrar till halvtidsöversynen av Europa 2020-strategin genom att lägga fram information om sin verksamhet och dess bidrag till att uppnå strategins mål.

17. Europaparlamentet uppmanar EIB att överväga att under 2015 utarbeta en mer omfattande och analytisk rapport om sin årliga verksamhet som på ett lämpligt sätt sammanfattar informationen från de tematiska rapporterna och bättre motsvarar kraven i artikel 9 i EIB-stadgan.

18. Europaparlamentet välkomnar de nya uppgifterna i det arbetsdokumentet om finansieringsinstrument som åtföljer förslaget till budget. Parlamentet beklagar dock avsaknaden av en allmän översikt över de årliga åtagande- och betalningsbemyndigandena till EIB och förväntar sig närmare uppgifter.

19. Europaparlamentet betonar att investeringar, strukturreformer och en sund budgetpolitik måste utgöra en del av en övergripande strategi.

Främjande av sysselsättning för unga, innovation och små och medelstora företag

20. Europaparlamentet välkomnar genomförandet under 2014 av EIB:s initiativ *Kompetens och arbetstillfällen – att investera i unga* och uppmanar EIB att fortsätta investera i utbildning, kompetensutveckling och arbetstillfällen för unga. Parlamentet uppmanar EIB att utförligt rapportera om de resultat som uppnåts med initiativet *Att investera i unga*, bland annat med hjälp av en indikator såsom hållbar sysselsättning till följd av särskilda insatser.

Torsdagen den 28 april 2016

21. Europaparlamentet välkomnar lanseringen av en ny rad produkter inom ramen för *InnovFin – EU-finansiering för innovatörer*, som är öppet för innovatörer i alla storleksordningar, samt lanseringen av rådgivningstjänsten inom ramen för InnovFin för stora forsknings- och utvecklingsprojekt. Parlamentet noterar också lanseringen av ett nytt EIB-mandat – *EIB Group Risk Enhancement Mandate*.

22. Europaparlamentet noterar att EIB 2014 undertecknade totalt 225 insatser i EU för främjande av innovationer och kompetens (62 innovations- och forsknings- och utvecklingsinsatser för 9,6 miljarder euro och 25 utbildnings- och kompetensinsatser för 4,4 miljarder euro) och för små och medelstora företag samt medelstora börsnoterade företag (138 insatser för 22,2 miljarder euro).

23. Europaparlamentet noterar EIF:s kapitalökning på 1,5 miljarder euro under 2014 och dess investering för att tillhandahålla riskkapital till små och medelstora företag på 3,3 miljarder euro, som genom hävstångseffekten innebar ett riskkapital på 14 miljarder euro. Parlamentet begär att en omfattande och transparent översikt över EIF:s insatser inkluderas i EIB:s årsrapport.

24. Europaparlamentet noterar att EIB-gruppen kanaliserar finansiering för små och medelstora företag samt medelstora börsnoterade företag genom ett stort antal finansiella mellanhänder i syfte att förbättra finansieringsvillkoren och tillgången till finansiering. Parlamentet uppmanar EIB att i enlighet med detta ha ett mycket närmare samarbete med sina finansiella mellanhänder i medlemsstaterna och att med eftertryck uppmana dem att sprida relevant information till potentiella mottagare för att skapa en företagervänlig miljö som underlättar tillgången till finansiering för de små och medelstora företagen.

25. Europaparlamentet noterar att de små och medelstora företagen i många delar av Europa har oerhörda svårigheter med att få tillgång till nödvändig finansiering. Parlamentet välkomnar i detta sammanhang att EIB lägger större vikt vid att ge stöd till små och medelstora företag. Parlamentet betonar EIB:s betydelse för att underlätta partnerskap och förstärka instrumenten till stöd för finansiering av mikroföretag, små och medelstora företag och innovativa nyetablerade företag. EIB uppmanas också att stärka samarbetet med regionala offentliga institut för att optimera finansieringsmöjligheterna för små och medelstora företag.

26. Europaparlamentet välkomnar EIB:s program för underlättande av handel, särskilt inom ramen för faciliteten för importfinansiering för små och medelstora företag som erbjuder garantier för utländska banker som tillhandahåller handelsfinansiering till små och medelstora företag och därmed bidrar till att blåsa nytt liv i handelsflödena och lindra de begränsningar som kontantsäkerheter innebär, liksom andra nya handelsfinansieringsprojekt som riktar sig till de länder som drabbats värst av den ekonomiska krisen eller skräddarsydda finansiella lösningar såsom det europeiska instrumentet Progress för mikrokrediter som är avsett att främja finansiell delaktighet.

27. Europaparlamentet uppmanar EIB att utveckla en effektiv kommunikationspolitik som omfattar potentiella privata mottagare, som en integrerad del av sin rådgivande roll. Parlamentet uppmanar EIB att förstärka och expandera sitt nätverk av kontor i EU.

28. Europaparlamentet beklagar bristen på information i verksamhetsberättelsen för 2014 om genomförandet av överenskommelsen från 2014 mellan kommissionen och EIF inom ramen för programmet för företagens konkurrenskraft och små och medelstora företag (Cosme-programmet).

Förbättra den miljömässiga hållbarheten och klimatåtgärderna

29. Europaparlamentet noterar att av de 84 miljöprojekt som undertecknades 2014 i EU till ett totalt belopp på 12,6 miljarder euro, stod projekt för hållbara transporter för 5,1 miljarder euro, projekt för förnybar energi och energieffektivitet för 3,7 miljarder euro och miljöskyddsprojekt för 3,8 miljarder euro. Parlamentet noterar också att undertecknade insatser för det horisontella målet "klimatåtgärder" uppgick till 16,8 miljarder euro, eller 24 % av den totala EIB-finansieringen i EU.

30. Europaparlamentet noterar att EIB-stöd för utveckling av kapaciteten att utnyttja förnybar energi under 2014 till största delen var koncentrerad till EU:s fem största länder. Av 4,5 miljarder euro för projekt för förnybar energi i EU-28 gick endast 42 miljoner euro till projekt i de 13 nya medlemsstaterna. Parlamentet tillägger att en liknande koncentration kan noteras i energieffektivitetssektorn där endast 148 miljoner euro av ett totalt belopp på 2 miljarder euro fördelades till de 13 nya medlemsstaterna. Parlamentet begär att andelen framtida investeringar i utveckling av kapaciteten att utnyttja förnybar energi och energieffektivitetssektorn i de nya medlemsstaterna ska öka gradvis tills de uppgår till 30 % av de totala investeringarna inom dessa områden 2020. Parlamentet vill se större insatser för att ge ytterligare tekniskt stöd till nationella och regionala myndigheter för att förbättra deras förmåga att förbereda bärkraftiga projekt som möjliggör fler investeringar i energisektorn.

Torsdagen den 28 april 2016

31. Europaparlamentet välkomnar lanseringen 2014 av nya innovativa instrument för att stödja klimatåtgärder, såsom instrumenten *Private Finance for Energy Efficiency* och *Natural Capital Financing Facility*, och förväntar sig att EIB informerar om genomförandet av dessa i sina framtida verksamhetsberättelser.

32. Europaparlamentet uppmuntrar EIB:s åtagande att stödja initiativ som hjälper EU både att fortsätta ligga i täten på detta område och att uppfylla sina egna långvariga ambitioner på koldioxidmarknaden inom ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030, strategin för minskade koldioxidutsläpp fram till 2050 och FN:s klimatsamtal för att fastställa ett nytt globalt avtal. Parlamentet efterlyser en översyn av den andel av EIB:s investeringar som görs i klimatåtgärder eftersom andelen på 25 % redan har uppnåtts.

33. Europaparlamentet noterar utvecklingen mot en marknad för gröna obligationer och EIB:s ledande roll med egna gröna obligationer och obligationer för ökad medvetenhet om klimatsituationen, vilket vittnar om investerarnas intresse för finansiella produkter som är inriktade på hållbar, koldioxidsnål och klimattålig tillväxt. Parlamentet uppmanar EIB att under 2016 se över sin utsläppsnorm mot bakgrund av strategin för minskade koldioxidutsläpp fram till 2050.

34. Europaparlamentet välkomnar EIB:s offentliggörande i september 2015 av sin klimatstrategi *Mobilising finance for the transition to a low-carbon and climate-resilient economy* och av den sammanfattande rapporten *Operations Evaluation of EIB Financing of Climate Action (mitigation) within the EU 2010–2014*. Parlamentet vill se att Smart-principerna (specifikt, mätbart, möjligt att förverkliga, relevant, daterat) tillämpas i de särskilda handlingsplaner som senast 2017 ska vara en följd av EIB:s klimatstrategi.

Främja ekonomisk och social sammanhållning och konvergens

35. Europaparlamentet noterar att 19,9 miljarder euro eller 29 % av den totala EIB-finansieringen i EU under 2014 avsåg insatser till stöd för sammanhållning. Parlamentet beklagar emellertid att det inte finns någon information om antalet projekt som fått stöd från EIB-gruppen i de relevanta sektorerna eller om finansieringsinstrumenten eller initiativen med avseende på detta horisontella politiska mål.

36. Europaparlamentet understryker sammanhållningspolitikens avgörande roll för att minska obalanserna mellan de europeiska regionerna och främja den europeiska integrationen, och betonar i detta sammanhang hur viktigt det resultatbaserade tillvägagångssättet är. Parlamentet uppmanar med eftertryck EIB att i sina framtida årsrapporter ta med detaljerad information om hur EIB:s verksamhet bidrar till att genomföra sammanhållningspolitikens mål och de resultat som uppnåtts i detta avseende.

37. Europaparlamentet välkomnar den större roll som EIB-gruppen kommer att spela för att genomföra sammanhållningspolitiken under programperioden 2014–2020. Parlamentet anser att detta är ett steg i rätt riktning mot att förbättra synergierna mellan EIB och ESI-fonderna. Parlamentet vill se en förbättring av EIB:s verksamhet i enlighet med EUF-fördragets protokoll (nr 28) om ekonomisk, social och territoriell sammanhållning. Parlamentet anser att det finns ett behov av att stärka samarbetet mellan kommissionen, EIB och lokala och regionala organ så att det säkerställs att finansieringsinstrumenten används effektivt för att främja den territoriella utvecklingen och sammanhållningen. Parlamentet välkomnar partnerskapet mellan kommissionen och EIB för att inrätta rådgivningsplattformen *fi-compass*. Parlamentet är av den fasta övertygelsen att det behövs en förenkling av reglerna som styr ESI-fondernas stöd till finansieringsinstrument från EIB.

38. Europaparlamentet välkomnar i synnerhet EIB:s finansieringsverksamhet på området för infrastruktur- och transportprojekt i de europeiska regionerna. Parlamentet understryker att den här typen av finansiellt stöd avsevärt ökar handelns utvecklingspotential genom att främja tillväxt och konkurrenskraft, framför allt i områden med naturliga geografiska nackdelar.

39. Europaparlamentet noterar att EIB under 2014 undertecknade 104 projekt i EU för utveckling av social och ekonomisk infrastruktur till ett totalt belopp på 20,2 miljarder euro. Av detta belopp stod strategiska transportprojekt (inklusive TEN-T) för 8,2 miljarder euro, projekt för konkurrenskraftig och trygg energiförsörjning stod för 7,5 miljarder euro och projekt för stadsförnyelse (även sjukvård) stod för 4,5 miljarder euro.

Torsdagen den 28 april 2016

40. Europaparlamentet betonar att investeringar i hållbara infrastrukturprojekt är ett viktigt sätt för att förbättra konkurrenskraften och få fart på tillväxten och sysselsättningen i EU. Parlamentet anser därför att EIB-finansieringen ska sättas in på de områden som drabbats mest av hög arbetslöshet och omfatta fler projekt för social infrastruktur. Parlamentet betonar att EIB-finansieringen i första hand bör inriktas på de länder som släpar efter när det gäller infrastrukturens kvalitet och utveckling, dock med hänsyn till principen om sund ekonomisk förvaltning och projektens bärkraft.

41. Parlamentet noterar med oro tendensen att finansiera infrastruktur såsom motorvägar, som uppmuntrar till förbrukning av fossila bränslen och därför strider mot unionens långsiktiga mål att närma sig en koldioxidfri ekonomi. Parlamentet uppmanar EIB att inkludera en obligatorisk förhandsutvärdering av mervärdet för miljön, ekonomin och samhället när man väljer vilka projekt som ska finansieras inom och utanför unionen och begär att alla för- och efterhandsutvärderingar görs med deltagande av berörda parter, lokala, regionala och nationella myndigheter och företrädare för det civila samhället. Parlamentet begär dessutom att resultaten från dessa utvärderingar, och även uppgifter om vilka indikatorer som använts, görs tillgängliga för allmänheten.

42. Europaparlamentet betonar att finansieringen av stora projekt ofta underlättar intrång från företag med kopplingar till organiserad brottslighet. Parlamentet beklagar att EIB har finansierat den motorvägsträcka som är känd som *Passante di Mestre*, ett projekt som för närvarande omfattas av en utredning för påstått skattebedrägeri. Parlamentet noterar med oro att EIB inte har tillmötesgått uppmaningarna i detta avseende i parlamentets betänkande om årsrapporten för 2013 om skyddet av EU:s ekonomiska intressen – kampen mot bedrägerier. Parlamentet uppmanar på nytt EIB att avbryta alla former av finansiering av projektet.

43. Europaparlamentet betonar vikten av regional utveckling och uppmanar EIB att förbättra dialogen och samarbetet med regionala och lokala myndigheter, banker och byråer. Parlamentet anser att gränsöverskridande samarbete också bör stödjas i detta sammanhang.

44. Europaparlamentet uppmanar EIB att öka stödet till projekt som täcks av EU:s makroregionala strategi. Parlamentet betonar vikten av att fortsätta stödet till hållbara innovativa ekonomiska sektorer, liksom till traditionella sektorer i EU. Parlamentet betonar behovet av att sammankoppla Europa genom intermodala transporter och lokala investeringar. Vidare efterlyser parlamentet finansierings- och investeringsplattformar som gör det möjligt att kombinera medel från olika källor och mobilisera investeringar för sådana makroregionala projekt.

Förvaltningen av Europeiska fonden för strategiska investeringar (Efsi)

45. Europaparlamentet välkomnar den nya Europeiska fonden för strategiska investeringar (Efsi). Parlamentet understryker att Efsi måste fungera på ett ändamålsenligt, fullkomligt transparent och rättvist sätt i enlighet med kriterierna i fondens mandat och förordning, och rekommenderar ett nära samarbete mellan parlamentet och revisionsrätten och en översyn av Efsis insatser. Parlamentet betonar att Efsis resurser bör utgöra ett verkligt komplement till de insatser som normalt finansieras av EIB. Parlamentet påminner om att Efsi även måste bidra till sammanhållning, och uppmanar EIB att säkerställa konsekvens och komplementaritet med investeringarna från de europeiska struktur- och investeringsfonderna och andra offentliga medel. Parlamentet uppmanar EIB att genomföra och ytterligare utveckla Efsi i nära samarbete med medlagstiftarna, bland annat genom att avtalet mellan parlamentet och EIB ingås obligatoriskt och i god tid.

46. Europaparlamentet förväntar sig att Efsis mål kommer att stämma överens med EIB:s offentliga politiska mål och att nivån på EIB:s investeringar under 2016 kommer att anpassas för att även återspegla Efsi-insatserna.

47. Europaparlamentet betonar att Efsi bör vara till nytta för samtliga medlemsstater utan någon sektoriell eller regional förallokering och överensstämma med pågående regionala eller lokala investeringsinitiativ. Parlamentet betonar att finansiering från Efsi även bör vara till nytta för småskaliga projekt.

48. Europaparlamentet erkänner de utmaningar som finns när det gäller att skapa och snabbt genomföra planerade strategiska Efsi-projekt. Parlamentet välkomnar att EIB inrättat ett europeiskt centrum för investeringsrådgivning som ska ge tekniskt stöd och expertkunskap till potentiella initiativtagare. Parlamentet förväntar sig att mekanismen för tekniskt stöd fungerar effektivt på lokal och regional nivå.

Torsdagen den 28 april 2016

49. Europaparlamentet rekommenderar att medlemsstaterna utser nationella utvecklingsbanker och att EIB samarbetar närmare med nationella utvecklingsbanker, finansinstitut och investeringsplattformar i syfte att slå samman och gemensamt utnyttja expertis och sakkunskap och bättre anpassa EIB-åtgärderna till medlemsstaternas politiska prioriteringar. Parlamentet betonar behovet av full transparens och av prioritering av resultatorientering när det gäller de nationella utvecklingsbankerna och utvecklingsinstitutionerna i Efsi-projekt.

50. Europaparlamentet uppmanar EIB att se till att Efsi inte indirekt används som ett sätt att öka EIB:s kapital. Parlamentet uppmanar därför EIB att regelbundet se över sitt deltagande i Efsi och att visa att villkoren om additionalitet i artikel 5.1 i förordning (EU) nr 2015/1017 har uppfyllts och i synnerhet att privata finansieringskällor inte trängs undan.

51. Europaparlamentet är oroat över att många projekt som valts ut under inventeringsfasen skulle ha kunnat få tillgång till finansiering på normala villkor och att de därmed inte uppfyller additionalitetskravet. Parlamentet påminner om att Efsi-garantin var avsedd att göra det möjligt för EIB att ta mer risker och samtidigt behålla kreditbetyget AAA. Parlamentet betonar att det kommer att vara ytterst vaksamt när det gäller att kontrollera att detta kriterium uppfylls.

52. Europaparlamentet förväntar sig att EIB-gruppen ska vara särskilt vaksam när det gäller efterlevnaden av artikel 140.6 i budgetförordningen där det föreskrivs att finansieringsinstrument inte ska "ge upphov till orättmätiga fördelar, särskilt i form av orättmätiga utdelningar eller vinster för tredjeparter", med tanke på farhågorna att Efsi på något sätt skulle kunna bidra till "socialisering av risker och privatisering av vinster", mot bakgrund av finansieringsfarenheter såsom Castor-projektet i Spanien eller Passante di Mestre-projektet i Italien.

Överväga projektobligationsinitiativet

53. Europaparlamentet anser att projektobligationsinitiativet bör bedömas noggrant med avseende på dess finansiella, sociala och miljömässiga konsekvenser. Parlamentet uppmanar med eftertryck kommissionen att inleda ett inkluderande och öppet samråd på EU-nivå, med ett aktivt deltagande av företrädare för Europaparlamentet, om projektobligationernas framtid för perioden 2016–2020 innan den nuvarande pilotfasen för projektobligationerna är helt igång.

Aktualisering av EIB-insatsernas externa dimension

54. Europaparlamentet välkomnar EIB:s förnyade mandat för finansieringstransaktioner utanför EU för perioden 2014–2020 som innebär en EU-garanti som täcker EIB:s transaktioner utanför EU upp till 30 miljarder euro samt bankens centrala mål, det vill säga utveckling av den lokala privata sektorn, utveckling av social och ekonomisk infrastruktur och anpassning till och begränsning av klimatförändringar.

55. Europaparlamentet uppmanar EIB att fästa uppmärksamhet vid tredjeländer och regioner utanför EU som är drabbade av konflikter och extrem fattigdom, i syfte att främst minska utvecklingsgapet mellan EU och dessa regioner, samt bidra till stödprogrammen för små och medelstora företag i partnerländerna på handelsområdet, bland annat genom tillräcklig finansiering för finansieringsinstrumentet för små och medelstora företag i det djupgående och omfattande frihandelsområdet, med särskilt fokus på länderna i södra Medelhavsområdet och östeuropeiska grannskapsländer. Parlamentet uppmanar EIB att arbeta tillsammans med Afrikanska utvecklingsbanken (AfDB) för att finansiera långsiktiga investeringar till förmån för ekonomisk utveckling. Parlamentet välkomnar att EU-bidrag i allt högre grad blandas med EIB-utlåning för att uppnå bättre projektresultat i EU:s partnerländer.

56. Europaparlamentet uppmanar bestämt EIB att även i fortsättningen aktivt främja hållbar tillväxt i både utvecklade länder och utvecklingsländer, i syfte att stödja hållbar utveckling i hela världen. Parlamentet betonar att EIB som unionens finansiella hand måste ta sitt ansvar för uppfyllandet av FN:s mål om hållbar utveckling. Parlamentet begär att utvecklingsagendan för perioden efter 2015 särskilt uppmärksammas vid översynen efter halva tiden av mandatet för extern utlåning 2016.

57. Europaparlamentet påminner om att EIB är den största utländska finansiären i Turkiet och att efter det att anslutningsförhandlingarna inleddes 2004 har EIB intensifierat sin låneverksamhet till det landet och ungefär 23 miljarder EUR har ställts till förfogande under det senaste årtioendet. Parlamentet beklagar att trots den ihållande ekonomiska krisen i EU är Turkiet den största bland EIB:s mottagarländer utanför EU med ungefär 3,5 % av de totala EIB-lånen (2015). Parlamentet begär strängare villkor för finansiering kopplade till respekt för mänskliga rättigheter och yttrandefrihet.

Torsdagen den 28 april 2016

58. Europaparlamentet uppmuntrar banken att utveckla och tillämpa den övergripande strategi som krävs för att ta itu med de allvarliga utmaningar som uppstått till följd av migrantflödet till Europa, bland annat ökade insatser i de länder migranterna kommer från samt i länder som gränsar direkt till dessa ursprungsländer.

59. Europaparlamentet uppmanar i detta sammanhang EIB att fokusera sin verksamhet på att stödja investeringsbehov inom stads-, hälso-, utbildningsinfrastruktur och social infrastruktur, stimulera ekonomisk verksamhet som skapar nya arbetstillfällen och främja gränsöverskridande samarbete mellan medlemsstater och tredjeländer.

60. Europaparlamentet påminner om att EIB är en viktig aktör för att främja EU:s utrikespolitiska prioriteringar och mål. Parlamentet rekommenderar en fördjupad samordning och ett fördjupat samarbete mellan EIB och EU:s utrikespolitiska tjänster och instrument. Parlamentet vill se en fortsättning på och förbättring av de systematiska för- och efterhandsutvärderingarna av de ekonomiska, sociala och miljömässiga effekterna av EIB-stödda projekt i förhållande till Europeiska utrikestjänstens mål och de allmänna principer som styr unionens yttre åtgärder enligt artikel 21 i EUF-fördraget och EU:s strategiska ram och handlingsplan för mänskliga rättigheter. När det gäller investeringar utanför EU begär parlamentet en mer detaljerad rapport om eventuella förluster och om hur och i vilka fall garantiinstrumentet har utnyttjats. Parlamentet välkomnar att EIB har anordnat en rad seminarier om företag och mänskliga rättigheter.

61. Europaparlamentet uppmanar EIB att lämna detaljerad information till parlamentet och allmänheten om EIB:s finansiering och den ukrainska affärsombudsmannens verksamhet.

62. Europaparlamentet välkomnar den lösning som uppnåtts med Världsbanken och som gör det möjligt för EIB att bidra till att underlätta Ukrainas gasinköp.

63. Europaparlamentet tillkännager sin avsikt att noggrant granska genomförandet av EIB:s mandat för extern utlåning inför halvtidsöversynen, med beaktande av den möjliga aktiveringen av ytterligare 3 miljarder euro. Parlamentet bekräftar sitt åtagande att nära undersöka den första projektslutrapport som kommer att offentliggöras under EIB:s mandat för extern utlåning för perioden 2014–2020. Parlamentet begär att revisionsrätten utarbetar en särskild rapport om resultatet och förenligheten med EU-politiken av EIB:s externa utlåning.

Förbättra EIB:s ram för styrning, öppenhet och kontroll

64. Europaparlamentet välkomnar den höga kvaliteten på EIB:s tillgångar samt att andelen osäkra fordringar är nästan 0 % (0,2 %) av den totala låneportföljen och dess ansvarsfulla likviditetsförvaltning. Det är mycket viktigt att se till att EIB behåller sitt AAA-kreditbetyg för att bevara dess tillgång till internationella kapitalmarknader enligt bästa finansieringsvillkor.

65. Europaparlamentet föreslår att EIB förbättrar sin kapacitet för sektoriell analys och offentliggör aggregerade statistiska uppgifter samt information om delprojekt för att underlätta en riktad strategi för vissa sektorer eller typer av små och medelstora företag. Europaparlamentet betonar att det är nödvändigt att i EIB:s årsrapport ta med en mer fullständig och detaljerad analys av investeringsbehovet per verksamhetssektor för att kunna identifiera investeringsbristerna i förhållande till EU:s prioriteringar. Parlamentet anser att EIB måste kunna utvärdera den kapacitet som dess investeringsinstrument har för att åtgärda dessa brister.

66. Europaparlamentet understryker den vikt EIB lagt vid sin princip om nolltolerans mot bedrägerier, korruption och otillbörligt samarbete och sitt engagemang för kraftfulla integritets- och etikregler. Parlamentet välkomnar i detta sammanhang att EIB-rådet godkände en uppdaterad policy för att bekämpa bedrägerier och EIB-gruppens årsrapport om bedrägeribekämpning under 2014. Parlamentet förväntar sig att EIB upphör med att betala ut ytterligare lån till projekt som omfattas av pågående nationella eller europeiska korruptionsutredningar.

67. Europaparlamentet välkomnar antagandet av EIB-gruppens reviderade ram för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism i juli 2014. Parlamentet uppmuntrar EIB att föra en dialog med civilsamhället om förbättringarna av sin policy för icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner. Parlamentet uppmanar EIB att utforma en ny ansvarsfull skattepolicy genom att under 2016 börja med att se över sin strategi för icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner. Parlamentet uppmanar EIB att villkora såväl direkt finansiering som finansiering via mellanhänder med att tillgång ges dels till landsvisa skatterrelevanta uppgifter i linje med bestämmelsen för kreditinstitut i fjärde kapitalkravsdirektivet och dels till uppgifter om de faktiska ägarna.

Torsdagen den 28 april 2016

68. Europaparlamentet uppmanar EIB att, i samband med förhandsbedömningarna av företag som är föremål för rättsliga utredningar, uppdatera sin policy för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och organiserad brottslighet.

69. Europaparlamentet noterar rapporten om genomförandet av EIB:s öppenhetspolitik 2014. Parlamentet upprepar behovet av att uppnå största möjliga öppenhet och institutionella ansvarighet genom att säkerställa ett proaktivt offentliggörande av uttömmande och säker budget- och finansinformation som rör EIB-finansierade projekt.

70. Europaparlamentet vill se största möjliga öppenhet och offentlighet när det gäller systemet för uppdrags- och underleverantörsavtal och att parlamentet får tillgång till information och finansiell dokumentation om varje fall.

71. Europaparlamentet uppmuntrar EIB att strikt följa bestämmelserna om allmänhetens tillgång till miljöinformation enligt förordning (EG) nr 1367/2006 (Århusförordningen) och att fortsätta sin regelbundna rapportering om sin låneverksamhet utanför EU i enlighet med standarderna inom ramen för det internationella initiativet för öppenhet inom bistånd (IATI).

72. Europaparlamentet upprepar att EIB bör förstärka sina due diligence-åtgärder för att förbättra kvaliteten på informationen om slutliga mottagare och på ett effektivare sätt förhindra transaktioner med finansiella mellanhänder som uppvisar ett negativt mönster när det gäller transparens, bedrägeri, korruption, organiserad brottslighet, penningtvätt och skadlig miljöpåverkan och skadliga sociala effekter, eller som är registrerade i finansiella offshore-centrum eller skatteparadis som tillämpar aggressiv skatteplanering. Parlamentet upprepar sin uppmaning till EIB att inte utnyttja projektobligationsinitiativet för att finansiera verksamhet som infiltrerats av organiserad brottslighet. Parlamentet betonar på nytt behovet av att EIB tillsammans med kommissionen upprättar en strikt offentlig förteckning över kriterier för valet av finansiella mellanhänder.

73. Europaparlamentet uppmanar EIB att utveckla striktare regler om intressekonflikter och tydliga, stränga och transparenta kriterier för de offentlig-privata partnerskap som får finansiering för att se till att det inte bara är projektens investering som delas rättvist mellan offentliga och privata partner, utan att detta även gäller riskerna i samband med finansieringen, för att skydda allmänintresset. Parlamentet uppmanar EIB att stärka kunskapsbasen för regeringar, regioner och kommuner att delta i offentlig-privata partnerskap, bland annat genom att förse dem med riktlinjer.

74. Europaparlamentet uppmanar EIB att säkerställa att krav ställs på företag som deltar i projekt som medfinansieras av EIB så att de respekterar principen om lika lön och lönetransparens samt principen om likabehandling av kvinnor och män enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/54/EG av den 5 juli 2006 om genomförandet av principen om lika möjligheter och lika behandling av kvinnor och män i arbetslivet. Parlamentet anser vidare att EIB i samband med beslut om vilka projekt som ska finansieras ska ta hänsyn till de ansökande företagens åtgärder avseende sitt sociala ansvar.

75. Europaparlamentet anser att det vore värdefullt med regelbundna uppdateringar av de administrativa kostnader och avgifter som EIB ådrar sig och av de effekter som finansierade projekt får när det gäller sysselsättning och ekonomiskt mervärde.

76. Europaparlamentet rekommenderar att handlingar som inte är sekretessbelagda, såsom verksamhetsplaner för tidigare år, interinstitutionella överenskommelser och samförståndsavtal och andra relevanta avtal samt protokoll från de möten som hålls av EIB:s förvaltningsorgan, från och med januari 2016 regelbundet offentliggörs på EIB:s webbplats. Parlamentet anser att en bättre tillgång för allmänheten till dokument är avgörande för institutionens transparens, ansvarsskyldighet och integritet.

77. Europaparlamentet välkomnar processen för översyn av EIB:s politik i samband med mekanismen för klagomål som inleddes i september 2015 och det offentliga samråd som inletts med berörda parter. Parlamentet förväntar sig att den pågående översynen av mekanismen för klagomål kommer att förbättra och öka oberoendet och ändamålsenligheten och även bidra till ökad ändamålsenlighet och effektivitet för avdelningen för klagomålshantering. Parlamentet uppmanar EIB:s förvaltningskommitté att ta till sig avdelningens rekommendationer och att vidta åtgärder med anledning av Europeiska ombudsmannens yttranden. Parlamentet efterlyser ett ständigt informationsflöde mellan EIB:s avdelning för klagomålshantering och EIB:s styrelse. Parlamentet anser att samförståndsavtalet mellan EIB och Europeiska ombudsmannen bör uppdateras för att ombudsmannen mer aktivt ska kunna utöva extern kontroll över EIB och för att förbättra övervakningsförfarandena och EIB:s ansvarsskyldighet.

Torsdagen den 28 april 2016

78. Europaparlamentet välkomnar årsrapporterna för 2014 från EIB:s revisionskommitté och uppmanar med eftertryck EIB:s ansvariga organ att se till att banken till fullo iakttar en mycket ansvarsfull bankpraxis inom de områden där så inte var fallet under 2014. Parlamentet noterar EIB-ledningens avsikt att omorganisera bankens kontrollfunktioner. Parlamentet stöder revisionskommitténs begäran om en genomförandeplan för denna omorganisation och dess avsikt att noggrant övervaka den fortsatta utvecklingen. Parlamentet välkomnar att revisionskommittén har varnat EIB:s ledning och tjänster för att EIB måste upprätthålla sin kapacitet, samtidigt som den nuvarande ramen för intern kontroll inte får försvagas.

79. Europaparlamentet anser att EIB:s årsrapporter i större utsträckning bör vara inriktade på de avslutade projektens resultat. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang EIB att tillsammans med sina projektpartner ta fram en uppsättning resultat för varje avslutat projekt med en bedömning av ändamålsenligheten av EIB:s finansiering.

80. Europaparlamentet noterar att den trepartsöverenskommelse som nämns i artikel 287.3 i EUF-fördraget om samarbetet mellan EIB, kommissionen och revisionsrätten med avseende på revisionsrättens kontrollmetoder när det gäller EIB:s förvaltning av unionens och medlemsstaternas medel löper ut den 27 oktober 2015. Parlamentet uppmanar de tre institutionerna att samarbeta i processen att förnya och uppdatera denna överenskommelse och att se till att den förnyade överenskommelsen täcker nuvarande och alla nya EIB-instrument eller initiativ som omfattar offentliga medel från EU eller Europeiska utvecklingsfonden. Parlamentet vill i detta sammanhang se att revisionsrätten ges ökade befogenheter för att mer ingående kunna utvärdera och rapportera om EIB:s utlåningspraxis, instrument och initiativ när dessa är direkt relaterade till användningen av anslag i EU-budgeten.

Vägen till en mer omfattande parlamentarisk ansvarighet

81. Europaparlamentet anser att den tilltagande komplexiteten och den ökande volymen när det gäller EIB:s verksamhet tillsammans med den fortsatta osäkerheten på finansmarknaderna gör det ännu nödvändigare att hitta lösningar för att införa en effektiv banktillsyn över EIB. Parlamentet beklagar därför att de förslag som parlamentet tidigare lagt fram om att införa lagstiftning om extern banktillsyn inte har beaktats av vare sig kommissionen eller EIB.

82. Europaparlamentet uppmuntrar de ansträngningar som görs av berörda parter för att utarbeta ett interinstitutionellt avtal mellan parlamentet och EIB om fördjupat samarbete mellan de två institutionerna. Parlamentet efterlyser en regelbunden strukturerad dialog mellan EIB:s ordförande och Europaparlamentet i syfte att säkerställa ökad parlamentarisk kontroll över EIB:s verksamhet. Parlamentet uppmanar också EIB att som en del av detta interinstitutionella avtal samtycka till att ingå ett avtal med parlamentet som gör det möjligt för Europaparlamentets ledamöter att ställa frågor direkt till EIB:s ordförande med en överenskommen tidsram för svar, såsom redan sker med ECB:s ordförande.

o

o o

83. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och Europeiska investeringsbanken och till medlemsstaternas regeringar och parlament.

Torsdagen den 28 april 2016

P8_TA(2016)0201

Angrepp på sjukhus och skolor som kränkningar av internationell humanitär rätt**Europaparlamentets resolution av den 28 april 2016 om angrepp på sjukhus och skolor som kränkningar av internationell humanitär rätt (2016/2662(RSP))**

(2018/C 066/03)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Genèvekonventionerna och andra rättsinstrument om internationell humanitär rätt,
- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna och FN:s övriga instrument för mänskliga rättigheter,
- med beaktande av Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 10–11 december 2015 om den förberedande processen inför världstoppmötet om humanitära frågor,
- med beaktande av artikel 208 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) om principen om en konsekvent politik för utveckling,
- med beaktande av rådets (utrikes frågor) slutsatser av den 8 december 2009 om främjande av internationell humanitär rätt,
- med beaktande av Europeiska unionens uppdaterade riktlinjer om främjande av internationell humanitär rätt⁽¹⁾,
- med beaktande av principerna för partnerskap (utifrån en global humanitär plattform) av den 12 juli 2007,
- med beaktande av FN:s generalsekreterares rapport *One humanity, shared responsibility* av den 2 februari 2016 inför världstoppmötet om humanitära frågor,
- med beaktande av FN:s säkerhetsråds resolution 1998, som antogs den 12 juli 2011, och resolution 2143, som antogs den 7 mars 2014, vilka behandlar frågan om skydd av barn i väpnade konflikter,
- med beaktande av FN:s generalförsamlings resolution A/RES/64/290 av den 9 juli 2010 om rätten till utbildning i katastrofsituationer,
- med beaktande av sina resolutioner av den 25 februari 2016 om den humanitära situationen i Jemen⁽²⁾, av den 4 februari 2016 om det så kallade IS/Daish systematiska massmord på religiösa minoriteter⁽³⁾, av den 26. november 2015 om barns utbildning i nödsituationer och utdragna kriser⁽⁴⁾, av den 27 februari 2014 om användningen av bestyckade drönare⁽⁵⁾ och av den 16 december 2015 om förberedelse inför världstoppmötet om humanitära frågor: utmaningar och möjligheter för humanitärt bistånd⁽⁶⁾,
- med beaktande av FN:s säkerhetsråds resolution 1502 (2003) om våld mot biståndsarbetare och resolution 2175 (2014) om skydd av civilbefolkningen i väpnade konflikter,
- med beaktande av förklaringen om säkra skolor från maj 2015, som öppnades för godkännande vid Oslokonferensen om säkra skolor, vilken sammankallades av Norges utrikesdepartement i maj 2015, samt de tillhörande riktlinjerna för att skydda skolor och universitet från att användas i militära syften under väpnade konflikter,

⁽¹⁾ EUT C 303, 15.12.2009, s. 12.

⁽²⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0066.

⁽³⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0051.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0418.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0172.

⁽⁶⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0459.

Torsdagen den 28 april 2016

- med beaktande av vägledningen om angrepp på skolor och sjukhus, som är till för att hjälpa de som arbetar med övervakning, rapportering och främjande och som lades fram den 21 maj 2014 av FN:s generalsekreterares särskilda representant för barn och väpnade konflikter,
- med beaktande av den resolution som antogs vid rödakors- och rödahalvmånerörelsens 32:a internationella konferens den 10 december 2015, om stärkandet av efterlevnaden av internationell humanitär rätt,
- med beaktande av Internationella rödakorskommitténs rapport om projektet "Health Care in Danger" och dess rapport om våld mot vårdinrättningar och vårdpersonal,
- med beaktande av artiklarna 128.5 och 123.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:

- A. Världssamfundet har de senaste åren bevitnat en skrämmande trend med angrepp på sjukhus och skolor i väpnade konflikter runtom i världen, såsom de senaste angreppen den 3 oktober 2015 på vårdinrättningar tillhörande Läkare utan gränser i Kunduz (Afghanistan), den 10 januari 2016 i Razah (Jemen) och i ett antal syriskas städer under hela den pågående konflikten. Fallen där biståndsarbetare och humanitärt bistånd vägras tillträde ökar som aldrig förut, liksom antalet avrättningar av civila och humanitär personal, kvarhållande under svåra förhållanden och civila som används som gisslan eller som tvingas till slavarbete. Ökande behov och utmaningar, brist på hållbara åtaganden och stigande kostnader för humanitärt bistånd har bidragit till att det nuvarande humanitära systemet har nått sina gränser, vilket har tvingat ett antal organisationer att tillfälligt avbryta sitt arbete med att tillhandahålla mat, tillfälligt skydd och andra humanitära insatser för att rädda liv.
- B. Det första världstoppmötet om humanitära frågor kommer att äga rum i Istanbul den 23–24 maj 2016. I sin rapport inför världstoppmötet om humanitära frågor, *One humanity, shared responsibility*, påtalar FN:s generalsekreterare det han kallar en flagrant och brutal urholkning av respekten för internationella mänskliga rättigheter och humanitär rätt i situationer av väpnad konflikt, vilket hotar att föra oss tillbaka till en tid då det inte fanns några begränsningar för krigföring. I rapporten noteras att misslyckandet med att kräva och främja respekt för dessa normer och att stödja befintliga mekanismer för genomförande, övervakning och ansvarsutkrävande bidrar till denna urholkning.
- C. Internationell humanitär rätt – även känd som "krigets lagar" – syftar till att mildra verkningarna av väpnade konflikter genom att skydda de som inte deltar i konflikten och genom att reglera krigföringens medel och metoder.
- D. FN:s säkerhetsråd har en tydlig roll att spela för att säkerställa att internationell rätt respekteras i fråga om att skydda alla biståndsarbetare.
- E. Skyddet för biståndsarbetare måste stärkas utan distinktioner mellan internationell och lokal personal.
- F. Den ökande framväxten av icke-statliga aktörer, terroristgrupper och andra enheter i väpnade konflikter medför utmaningar för tillämpningen av internationell humanitär rätt. Alla parter i en konflikt, inbegripet statliga och icke-statliga väpnade parter, måste garantera humanitära aktörer det tillträde som krävs för att de ska kunna hjälpa utsatta civila befolkningsgrupper som har drabbats av konflikter.
- G. De humanitära principerna om humanitet, neutralitet, opartiskhet och oberoende, och de grundläggande reglerna för internationell humanitär rätt samt de mänskliga rättigheter som fastställs i Genèvekonventionerna och tilläggsprotokollen till dem, måste utgöra kärnan i alla humanitära insatser. Skyddet av fördrivna personer måste garanteras, och biståndet måste vara oberoende.
- H. Sjukhus och sjukvårdspersonal ges särskilt skydd enligt internationell humanitär rätt, och varje avsiktligt angrepp mot civila och civil infrastruktur är klart förbjudet enligt, och ses som en allvarlig kränkning av, internationell humanitär rätt.

Torsdagen den 28 april 2016

- I. Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen fastställer att angrepp mot biståndsarbetare är en krigsförbrytelse. I den betonas även att uppsåtligt riktande av angrepp mot byggnader avsedda för religion, undervisning, konst, vetenskap eller välgörande ändamål eller historiska minnesmärken är krigsförbrytelser.
- J. FN:s lokaler och tillgångar, inbegripet skolor och vårdinrättningar, är okränkbara och skyddade enligt 1946 års konvention om Förenta nationernas privilegier och immuniteter.
- K. Internationella rödakorskommittén (ICRC) har även tillkännagett att skyldigheten att utreda misstänkta fall av krigsförbrytelser är en bestämmelse som ingår i internationell humanitär sedvanerätt och som är tillämplig i både internationella och icke-internationella väpnade konflikter.
- L. Vissa väpnade grupper motsätter sig sekulär utbildning och utbildning för flickor, eller att flickor behandlas av manlig vårdpersonal, och hindrar därför tillgången till dessa tjänster. Ett allmänt klimat av osäkerhet till följd av en konflikt hindrar även barn, lärare och vårdpersonal från att gå i skolan eller uppsöka läkarvård. Kvinnor och barn utsätts för ökade risker som en följd av tvångsförflyttning och normala skydds- och stödstrukturers sammanbrott. I internationell humanitär rätt fastställs det att all nödvändig medicinsk vård ska ges utan diskriminering till flickor och kvinnor som våldtagits i krig. Enligt Världshälsoorganisationen är osäkra aborter en av de tre främsta orsakerna till mödradödlighet. Mödravård, psykologiskt stöd till kvinnor som våldtagits samt utbildning och skolgång för tvångsförflyttade barn är stora utmaningar i flyktinglägren.
- M. Den 14 mars 2016 hade 52 stater, inklusive många – men inte alla – av EU:s medlemsstater, godkänt förklaringen om säkra skolor med anledning av Oslokonferensen om säkra skolor, som hölls i maj 2015.
- N. När rådet (utrikes frågor) antog EU:s riktlinjer om främjande av efterlevnaden av internationell humanitär rätt framhöll det samtidigt vikten av att effektivt ta itu med det arv som allvarliga kränkningar utgör, genom att stödja adekvata mekanismer för ansvarsutkrävande, och betonade vilken nyckelroll Internationella brottmålsdomstolen (ICC) kan spela i fall där staten eller staterna i fråga inte kan eller vill utöva sin behörighet. Enligt EU:s riktlinjer ska ”berörda rådsarbetsgrupper” övervaka de situationer där internationell humanitär rätt kan vara tillämplig och i dessa fall rekommendera åtgärder för främjande av efterlevnaden av internationell humanitär rätt (punkt 15 a).
- O. Mellan 2012 och 2015 anordnade ICRC en omfattande samrådsprocess om hur man kan stärka det rättsliga skyddet för offer för väpnade konflikter och hur man kan göra mekanismer för efterlevnaden av internationell humanitär rätt mer effektiva.
- P. Europeiska unionens uppdaterade riktlinjer om främjande av internationell humanitär rätt hänvisar i detta hänseende till de stora handlingsmöjligheter som står till EU:s förfogande i förbindelserna med tredjeländer, såsom politisk dialog, allmänna offentliga uttalanden, restriktiva åtgärder, samarbete med andra internationella organ, krishanteringsoperationer, individuellt ansvar, utbildning och kontroll av vapenexport.
- Q. De stater som deltog i rödakors- och rödahalvmånerörelsens 32:a internationella konferens i december 2015 lyckades i slutändan inte komma överens om en ny mekanism, som föreslagits av ICRC och den schweiziska regeringen och som var tänkt att stärka efterlevnaden av internationell humanitär rätt. De deltagande staterna enades om att inleda en ny mellanstatlig process för att hitta sätt att förbättra genomförandet av internationell humanitär rätt, med målsättningen att kunna presentera resultaten på nästa internationella konferens 2019.
- R. Kapitlet EU:s humanitära bistånd, som uppgick till 909 miljoner euro 2015, utgör mindre än 1 procent av EU:s totala budget. En bättre koppling mellan katastrofbistånd och långsiktigt bistånd skulle vara ett sätt att minska den nuvarande skillnaden mellan de enorma humanitära behoven och de tillgängliga medlen.

Torsdagen den 28 april 2016

1. Europaparlamentet bekräftar än en gång vilket grundläggande bidrag som internationell humanitär rätt gett till mänsklighetens moderna historia, och uppmanar FN:s alla medlemsstater att ta vara på det tillfälle som världstoppmötet om humanitära frågor erbjuder för att än en gång bekräfta vilken central ställning den internationella humanitära rätten intar och vilket skydd den erbjuder.
2. Europaparlamentet beklagar djup den bristande respekten för internationell humanitär rätt och uttrycker sin chock och starka oro över de dagliga angrepp mot sjukhus, skolor och andra civila mål som sker i alltmer alarmerande takt i väpnade konflikter världen över, med patienter, studenter, vårdpersonal, lärare, biståndsarbetare, barn och familjemedlemmar som måltavlor och offer. Parlamentet anser att internationella fördömanden måste åtföljas av oberoende utredningar och ett verkligt ansvarsutkrävande. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna, EU-institutionerna och vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik att inse den verkliga vidden av denna krissituation och att använda alla instrument som står till deras förfogande för att ta tag i denna situation.
3. Europaparlamentet fördömer angrepp på sjukhus och skolor, vilka är förbjudna enligt internationell rätt, och konstaterar att sådana handlingar kan utgöra allvarliga överträdelser av Genèvekonventionerna från 1949 och krigsförbrytelser enligt Romstadgan för ICC. Parlamentet är övertygat om att bevarandet av vård- och utbildningsinrättningar som neutrala, skyddade utrymmen under väpnade konflikter måste säkerställas med hjälp av öppna, oberoende och opartiska utredningar av de brutala angrepp som har utförts, och genom att man uppnår ett verkligt ansvarsutkrävande av alla inblandade parter för de brott som har begåtts. Parlamentet betonar vikten av att upprätthålla skillnaden mellan humanitära och militära aktörer och vikten av att undvika att humanitära insatser utnyttjas för militära och politiska syften, vilket underminerar och äventyrar genuina humanitära insatser och den personal som deltar i dessa.
4. Europaparlamentet fördömer att parter i väpnade konflikter använder sjukhus och skolor, vilket förvandlar dessa till reella angreppsmål. Parlamentet påminner om att de som använder skyddade personer eller objekt som mänskliga sköldar eller kamouflage också gör sig skyldiga till kränkningar av internationell humanitär rätt.
5. Europaparlamentet uppmanar de stridande parterna i konflikter att respektera de grundläggande principerna i internationell humanitär rätt och att avstå från att avsiktligt rikta in sig på civil infrastruktur. Parlamentet framhåller betydelsen av att förbättra biståndsarbets säkerhet för att kunna reagera på angreppen på ett effektivare sätt. Parlamentet begär därför att EU och dess medlemsstater uppmanar FN och FN:s säkerhetsråd att garantera skydd för både lokala och internationella biståndsarbetare.
6. Europaparlamentet uttrycker sin aktning för det beundransvärda modet och den beundransvärda hängivenheten hos internationell och lokal vårdpersonal, utbildningspersonal och biståndsarbetare som arbetar i konfliktområden.
7. Europaparlamentet betonar att rätten till hälsa är en mänsklig rättighet och uppmanar alla parter i en väpnad konflikt att garantera tillgänglighet, åtkomlighet, acceptans och kvalitet för sjukvård under väpnade konflikter. Parlamentet efterlyser ett övergripande åtagande för att garantera att kvinnor och flickor är skyddade från början av varje nödläge eller kris genom att ta itu med riskerna för sexuellt och könsrelaterat våld, öka medvetenheten, garantera att åtal väcks mot personer som begår dessa våldsbrott samt garantera att kvinnor och flickor har tillgång till alla tjänster för sexuell och reproduktiv hälsa, inklusive möjligheten till säker abort, i samband med humanitära kriser, i stället för ett förfarande som är liktydigt med omänsklig behandling, i enlighet med internationell humanitär rätt och bestämmelserna i Genèvekonventionerna och deras tilläggsprotokoll.
8. Europaparlamentet understryker att ökad komplementaritet mellan humanitärt bistånd och utvecklingsbistånd är nödvändigt för att ta itu med frågorna om effektivitet och finansieringsluckor i det humanitära stödet, och detta bör åtföljas av ökat utvecklingsbistånd och ökad humanitär finansiering. Parlamentet uppmanar EU, dess medlemsstater och andra internationella givare att vid världstoppmötet om humanitära frågor till fullo åta sig alla de föreslagna centrala åtaganden som agendan för mänskligheten (Agenda for Humanity) innehåller, vilken är inriktad på att minska krigföringens humanitära konsekvenser och att möjliggöra humanitära insatser.

Torsdagen den 28 april 2016

9. Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att eftertryckligen uppmana FN:s säkerhetsråd att använda alla verktyg som finns att tillgå, såsom riktade åtgärder, inrättandet av faktakommissioner eller undersökningskommissioner samt rättsliga mekanismer, såsom att ärenden hänskjuts till ICC. Parlamentet begär att man avstår från att använda vetorätten vid beslut i säkerhetsrådet i ärenden som rör humanitära insatser och att man ökar respekten för folkrättsliga normer som ger skydd åt biståndsarbetare och ser till att handlingar som skulle kunna innebära att dessa normer kränks utreds systematiskt samt att de som misstänks vara ansvariga för sådana handlingar ställs inför rätta.

10. Europaparlamentet beklagar djupt att ett antal av EU:s och medlemsstaternas partner grovt kränker internationell humanitär rätt, och uppmanar EU att använda alla tillbudsstående bilaterala redskap till effektivt arbete för att få EU:s partner att följa internationell humanitär rätt, också genom sin politiska dialog, och att, ifall denna dialog inte ger några resultat, överväga andra åtgärder i enlighet med EU:s riktlinjer för främjande av efterlevnaden av internationell humanitär rätt.

11. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att inleda ett initiativ om att EU ska utlysa vapenembargo mot sådana länder som gjort sig skyldiga till allvarliga kränkningar av internationell humanitär rätt, framför allt när det handlar om att civil infrastruktur avsiktligt utvalts till angreppsmål. Parlamentet betonar att fortsatta tillstånd till vapenförsäljning till sådana länder bryter mot rådets gemensamma ståndpunkt 2008/944/Gusp av den 8 december 2008 ⁽¹⁾.

12. Europaparlamentet uppmanar rådet (utrikes frågor) och vice ordföranden/den höga representanten att begära att EU:s uppdragschefer och berörda EU-företrädare (chefer för EU:s civila operationer, befälhavare för EU:s militära operationer och EU:s särskilda representanter) rapporterar om fall av allvarliga kränkningar av internationell humanitär rätt.

13. Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att fullt ut stödja FN:s generalsekreterares begäran om att FN:s alla medlemsstater ska ta vara på det tillfälle som världstoppmötet om humanitära frågor erbjuder för att på nytt åta sig att skydda civilbefolkningen och att värna om de mänskliga rättigheterna för alla genom att respektera, genomföra och främja de bestämmelser som de redan har enats om. Parlamentet framhåller den betydelse som FN:s generalsekreterare tillmäter stärkandet av de internationella systemen för utredning och rättsskipning, bland dem ICC, som ska komplettera de nationella ramarna för att kränkningar av internationell humanitär rätt inte längre ska få gå ostraffade.

14. Europaparlamentet inser hur viktiga EU:s riktlinjer för främjande av efterlevnaden av internationell humanitär rätt är, då inga andra stater eller organisationer har antagit ett likvärdigt dokument. Parlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att tillämpa EU:s riktlinjer i praktiken.

15. Europaparlamentet uppmanar rådet (utrikes frågor) och vice ordföranden/den höga representanten att se till att EU:s politik och åtgärder som rör internationell humanitär rätt tas fram på ett enhetligt och effektivt sätt och att rådets arbetsgrupp för folkrätt, under ledning av rådets ordförandeskap, huvudsakligen ansvarar för genomförandet av riktlinjerna för internationell humanitär rätt. Parlamentet påminner i detta sammanhang om att EU:s riktlinjer ålägger "berörda rådsarbetsgrupper" att övervaka de situationer där internationell humanitär rätt kan vara tillämplig och i dessa fall rekommendera åtgärder för främjande av efterlevnaden av internationell humanitär rätt. Parlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att mer ingående rapportera om hur riktlinjerna tillämpas i olika konfliktsituationer, framför allt i EU:s årsrapport om mänskliga rättigheter och demokrati.

16. Europaparlamentet påminner om ståndpunkten i EU:s riktlinjer om att vid behov överväga att utnyttja tjänster från den internationella humanitära faktakommissionen (International Humanitarian Fact-Finding Commission – IHFFC), som inrättades enligt tilläggsprotokoll I till Genèvekonventionerna från 1949 och som kan bistå i främjandet av respekten för internationell humanitär rätt genom sin undersökningskapacitet och sin *bona officia*-funktion. Parlamentet konstaterar att IHFFC:s tjänster inte har tagits i anspråk och uppmanar de berörda parterna att överväga att utnyttja den. Parlamentet uppmanar samtliga medlemsstater att erkänna IHFFC:s behörighet.

⁽¹⁾ EUT L 335, 13.12.2008, s. 99.

Torsdagen den 28 april 2016

17. Europaparlamentet vill att världssamfundet ska få ökad institutionell räckvidd för att ta itu med frågor av gemensamt intresse som rör genomförandet av internationell humanitär rätt. Parlamentet ser positivt på att EU och dess medlemsstater inför ICRC utfäst sig att starkt stödja inrättandet av en effektiv mekanism för att förbättra efterlevnaden av internationell humanitär rätt, men uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att rapportera till parlamentet om sina mål och sin strategi när det gäller att förverkliga denna utfästelse i den kommande mellanstatliga processen för att hitta sätt att förbättra genomförandet av internationell humanitär rätt, som man enades om vid Röda korsets och Röda halvmånens 32:a internationella konferens i december 2015, vilket skulle kunna stärka systemet för styrning av internationell humanitär rätt.
 18. Europaparlamentet ser positivt på att EU och medlemsstaterna gjort utfästelser till ICRC-konferensen, och uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att regelbundet avlägga rapport om hur dessa utfästelser genomförs, framför allt genom att det tas med ett detaljerat avsnitt i kapitlet om internationell humanitär rätt i rådets årsrapport om de mänskliga rättigheterna.
 19. Europaparlamentet uppmanar FN och EU att främja kampanjer för att alla aktörer, inbegripet icke-statliga väpnade grupper, ska bli medvetna om sina skyldigheter enligt internationell rätt, och att de fullgör sina skyldigheter vad gäller att underlätta det humanitära biståndet och skyddet för människor som är under deras inflytande.
 20. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att föregå med gott exempel och uppfylla sitt åtagande om att ratificera de huvudsakliga instrumenten för internationell humanitär rätt, samt andra relevanta rättsinstrument som påverkar internationell humanitär rätt.
 21. Europaparlamentet upprepar sin allvarliga oro över att bestyckade drönare används utanför folkrättens ramar, och håller fast vid sin uppmaning till rådet om att anta en gemensam EU-ståndpunkt om användningen av bestyckade drönare.
 22. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, rådet, kommissionen, EU:s särskilda representant för mänskliga rättigheter, medlemsstaternas regeringar och parlament, FN:s generalsekreterare, FN:s generalförsamlings ordförande och regeringarna i FN:s medlemsstater.
-

Torsdagen den 28 april 2016

P8_TA(2016)0202

Allmänhetens tillgång till handlingar åren 2014-2015**Europaparlamentets resolution av den 28 april 2016 om allmänhetens tillgång till handlingar (artikel 116.7 i arbetsordningen) åren 2014–2015 (2015/2287(INI))**

(2018/C 066/04)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artiklarna 1, 10, 11 och 16 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) samt artiklarna 15 och 298 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),
 - med beaktande av artiklarna 41 och 42 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
 - med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar ⁽¹⁾,
 - med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1367/2006 av den 6 september 2006 om tillämpning av bestämmelserna i Århuskonventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor på gemenskapens institutioner och organ ⁽²⁾,
 - med beaktande av sin ståndpunkt av den 15 december 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (omarbetning) ⁽³⁾,
 - med beaktande av sin resolution av den 11 mars 2014 om allmänhetens tillgång till handlingar (artikel 104.7 i arbetsordningen) åren 2011–2013 ⁽⁴⁾,
 - med beaktande av EU-domstolens dom av den 17 oktober 2013 i mål C-280/11 P, *Europeiska unionens råd mot Access Info Europe*,
 - med beaktande av det paket för bättre lagstiftning som kommissionen lade fram i maj 2015,
 - med beaktande av ordförande Junckers politiska riktlinjer för kommissionen,
 - med beaktande av kommissionens, rådets och parlamentets rapporter om tillämpningen under 2013 och 2014 av förordning (EG) nr 1049/2001,
 - med beaktande av kommissionens grönbok från 2007 om allmänhetens tillgång till handlingar från Europeiska gemenskapens institutioner,
 - med beaktande av Europeiska ombudsmannens årsrapport 2014,
 - med beaktande av artiklarna 52 och 116.7 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgarligena fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och yttrandet från utskottet för rättsliga frågor (A8-0141/2016), och av följande skäl:
- A. Fullständig öppenhet är grunden för medborgarnas förtroende för EU:s institutioner och bidrar till medvetenhet om de rättigheter som följer av EU:s rättssystem och till kännedom och kunskap om EU:s beslutsprocess, däribland ett korrekt genomförande av administrativa och lagstiftningsmässiga förfaranden.

⁽¹⁾ EGT L 145, 31.5.2001, s. 43.

⁽²⁾ EUT L 264, 25.9.2006, s. 13.

⁽³⁾ EUT C 168 E, 16.6.2013, s. 159.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0203.

Torsdagen den 28 april 2016

- B. Tillgång till handlingar är en grundläggande rättighet som skyddas i stadgan om de grundläggande rättigheterna och i fördragen och vars genomförande fastställs i förordning (EG) nr 1049/2001, framför allt i syfte att så mycket som möjligt underlätta utövandet av denna rättighet och främja god administrativ praxis när det gäller tillgång till handlingar genom att säkerställa en demokratisk tillsyn över EU:s institutioner och deras efterlevnad av fördragens bestämmelser.

Insyn och demokrati

1. Europaparlamentet påpekar att många av rekommendationerna i sin resolution om allmänhetens tillgång till handlingar åren 2011-2013 inte har följts upp ordentligt av de tre institutionerna. Parlamentet beklagar särskilt att EU:s institutioner och organ inom sina befintliga ledningsstrukturer inte utsett en insynsansvarig som ska ansvara för att rutinerna följs och förbättras. Parlamentet uppmanar eftertryckligen institutionerna att göra detta så snart som möjligt.

2. Europaparlamentet påpekar att EU-institutionerna i sin verksamhet och politik måste basera sig på en representativ demokrati i enlighet med artikel 10.1 i EU-fördraget och säkerställa efterlevnaden av principerna om full insyn, uppgiftsdelning samt information till medborgarna så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt. Parlamentet framhåller att deltagandedemokrati i artikel 10.3 i EU-fördraget erkänns som en av de demokratiska huvudprinciperna i EU och att beslut därigenom måste fattas så nära medborgarnas som möjligt. När medborgarnas medverkan i beslutsprocessen sker i form av offentliga samråd måste institutionerna beakta resultatet av dessa.

3. Europaparlamentet påpekar att insyn och fullständig tillgång till institutionernas handlingar måste vara grundregeln i överensstämmelse med förordning (EG) nr 1049/2001 och påminner om domstolens fasta rättspraxis, där det framgår att undantagen från detta måste tolkas korrekt och vägas mot det överordnade allmänintresset av att lämna ut handlingar och av de krav som en demokrati ställer, däribland ett ökat medborgardeltagande i beslutsprocessen, legitimitet hos förvaltningen samt effektivitet och ansvarstagande gentemot medborgarna.

4. Europaparlamentet anser att EU:s institutioner, byråer och andra organ fortfarande inte fullt ut beaktar och följer de regler och ändringar som föreskrivs i Lissabonfördraget och stadgan om de grundläggande rättigheterna när de tillämpar förordning (EG) nr 1049/2001, särskilt när det gäller deltagandedemokrati. Parlamentet noterar och välkomnar de senaste domarna från domstolen (stora avdelningen) i målen *Digital Rights Ireland Ltd*⁽¹⁾ och *Schrems*⁽²⁾. I bägge fallen utgick domstolen från stadgan när den ogiltigförklarade datalagringsdirektivet⁽³⁾ respektive Safe Harbour-beslutet⁽⁴⁾. Parlamentet betonar att allmänhetens tillgång till handlingar och förvaltningen av register över handlingar måste bygga på normer som i tillräcklig mån uppfyller kraven i artiklarna 41 och 42 i stadgan.

5. Europaparlamentet betonar att integriteten och skyddet av personuppgifter bör respekteras samtidigt som insyn garanteras.

6. Europaparlamentet påminner om att alla beslut som nekar allmänheten tillgång till handlingar måste bygga på tydligt och noggrant fastställda rättsliga undantag och åtföljas av motiverade och särskilda skäl som gör det möjligt för medborgarna att förstå varför tillgång till handlingen nekats och att på ett effektivt sätt använda sig av de rättsmedel som finns att tillgå.

7. Europaparlamentet konstaterar att säkerställandet av ett demokratiskt politiskt system som är ansvarigt och legitimt och som respekterar rättsstatsprincipen förutsätter att medborgarna har rätt att känna till och granska

— de förtroendevaldas arbete, så snart dessa genom val eller utnämning tillträtt ett offentligt ämbete,

— beslutsfattandet (beslutshandlingar, berörda parter, omröstningsresultat m.m.),

⁽¹⁾ De förenade målen C-293/12 och C-594/12. Domstolens dom (stora avdelningen) av den 8 april 2014.

⁽²⁾ Mål C-362/14. Domstolens dom (stora avdelningen) av den 6 oktober 2015.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/24/EG av den 15 mars 2006.

⁽⁴⁾ Kommissionens beslut 2000/520/EG av den 26 juli 2000.

Torsdagen den 28 april 2016

— det sätt på vilket offentliga medel anslås och används samt de resultat som uppnås.

Parlamentet anser därför att ett elektroniskt register med uppgifter om ovanstående måste offentliggöras.

8. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen kommissionen att utse en kommissionsledamot med ansvar för insyn och allmänhetens tillgång till handlingar. Parlamentet uppmanar kommissionens vice ordförande att under tiden och så snart som möjligt lägga fram en ambitiös handlingsplan om insyn och allmänhetens tillgång till handlingar, eftersom insyn är en hörnsten i bättre lagstiftning.

9. Europaparlamentet beklagar att det fortfarande är svårt för medborgarna att få tillgång till EU-institutionernas handlingar, eftersom institutionerna saknar en gemensam strategi som syftar till att underlätta medborgarnas tillgång till handlingar och bygger på full insyn, kommunikation och direktdemokrati. EU:s institutioner, organ och byråer uppmanas att vidareutveckla en mer proaktiv strategi för insyn genom att självmant lämna ut så många av sina handlingar som möjligt på ett sätt som är så enkelt, användarvänligt och lättillgängligt som möjligt, samt genom att på begäran låta översätta handlingar till andra officiella EU-språk och möjliggöra välfungerande, enkla och prismässigt överkomliga sätt – även digitala och elektroniska – att få tillgång till information, där hänsyn tas till behoven hos personer med funktionsnedsättning. Parlamentet anser särskilt att tillgången till information bör förbättras genom användarvänliga gränssnitt och söksystem. Parlamentet efterlyser en gemensam åtkomstpunkt till de tre institutionernas portaler – baserat på pilotprojektet för en internetplattform för proaktivt offentliggörande av EU-institutionernas handlingar – samt en harmonisering av sökportaler mellan olika avdelningar inom samma institution (inte minst kommissionens olika generaldirektorat). Parlamentet uppmanar även institutionerna att fortsätta och förstärka arbetet med att göra EU:s lagstiftning och politik mer lättillgänglig för allmänheten. För att detta ska kunna ske anser parlamentet att EU bör använda sig av alla de möjligheter som den nya tekniken ger (sociala nätverk, appar för smarttelefoner m.m.), så att fullständig och enkel tillgång till information kan garanteras.

10. Europaparlamentet beklagar att officiella handlingar ofta överklassificeras. Parlamentet upprepar sin ståndpunkt att det bör fastställas tydliga och enhetliga regler för hur handlingar ska säkerhetsskyddsklassificeras och fräntas sin säkerhetsskyddsklassificering. Parlamentet beklagar att institutionerna begär sammanträden inom stängda dörrar utan ordentlig motivering. Parlamentet uppmanar på nytt institutionerna att bedöma och offentligt motivera begäranden om sammanträden inom stängda dörrar i enlighet med förordning (EG) nr 1049/2001. Begäranden om sammanträden inom stängda dörrar i parlamentet bör behandlas av parlamentet från fall till fall. En oberoende tillsynsmyndighet bör övervaka processerna med säkerhetsskyddsklassificering och upphävande av säkerhetsskyddsklassificering.

11. Europaparlamentet uppmanar EU:s institutioner, organ och byråer att anta snabbare, mindre krångliga och mer lättillgängliga förfaranden för att behandla klagomål rörande avslag på begäranden om tillgång till handlingar. Parlamentet anser att en mer proaktiv strategi skulle bidra till att säkerställa verklig insyn och förhindra onödiga rättstvister som skulle kunna medföra onödiga kostnader och bördor för både institutionerna och medborgarna.

12. Europaparlamentet uppmanar alla institutionerna att, i väntan på den emotsedda översynen av förordning (EG) nr 1049/2001, tillämpa den förordningen och efterföljande rättspraxis till fullo och i enlighet med dess anda och bokstav och att beakta de ändringar som tillkommit genom Lissabonfördraget och stadgan om de grundläggande rättigheterna. Parlamentet uppmanar särskilt rådet, inklusive dess förberedande organ, att offentliggöra protokollen från sammanträdena i rådets arbetsgrupper och andra handlingar mot bakgrund av målet med Access Info Europe, samt intervenerande medlemsstater och deras förslag. Parlamentet uppmanas att offentliggöra föredragningslistor och återkopplingsnoter från utskottssamordnarnas, presidiet och talmanskonferensens sammanträden samt, i princip, alla handlingar som nämns i dessa föredragningslistor, i enlighet med bestämmelserna i förordning (EG) nr 1049/2001, genom att offentliggöra dem på parlamentets webbplats.

13. Europaparlamentet uppmanar alla institutioner att tillämpa de strängare insynsbestämmelser som finns i förordning (EG) nr 1367/2006 när de begärda uppgifterna gäller miljön, och att uppfylla sina skyldigheter att självmant offentliggöra miljöinformation.

14. Europaparlamentet uppmanar alla institutioner att utvärdera och vid behov se över sina interna rutiner för rapportering av förseelser och pekar på behovet av skydd för visselblåsare. Särskilt uppmanas kommissionen att rapportera till parlamentet om sina erfarenheter både av de nya visselblåsarbestämmelser för EU-anställda som antogs 2012 och av genomförandeåtgärderna för dessa bestämmelser.

Torsdagen den 28 april 2016

Översyn av förordning (EG) nr 1049/2001

15. Europaparlamentet påpekar att rätten till tillgång till handlingar alltsedan EU-fördraget och EUF-fördraget trädde i kraft gäller alla EU:s institutioner, organ och byråer. Parlamentet anser därför att förordning (EG) nr 1049/2001 snarast möjligt behöver uppdateras och ändras väsentligt mot bakgrund av fördragsbestämmelserna samt EU-domstolens och Europadomstolens relevanta rättspraxis. Parlamentet ser det som ytterst viktigt att förordningens tillämpningsområde utvidgas till alla de europeiska institutioner som för närvarande inte omfattas, t.ex. Europeiska rådet, Europeiska centralbanken, EU-domstolen och EU:s samtliga organ och byråer.

16. Europaparlamentet beklagar att översynen av förordning (EG) nr 1049/2001 fortfarande blockeras i rådet, och hoppas på framsteg så snart som möjligt. Rådet uppmanas att inta en konstruktiv hållning och ta hänsyn till parlamentets ovannämnda ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 15 december 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om de allmänna principerna och gränserna för rätten till tillgång till unionens institutioners, organs och byråers handlingar.

17. Europaparlamentet rekommenderar att det, bland annat på grundval av förordning (EG) nr 1367/2006 och förordning (EG) nr 1049/2001, upprättas en enhetlig uppsättning principer för tillgång till handlingar, vilket skulle skapa större tydlighet för medborgarna.

18. Europaparlamentet beklagar att det gjorts så lite framsteg med tillämpningen av förordning (EG) nr 1049/2001 när det gäller skyldigheten för institutioner, byråer och andra organ att föra fullständiga register över handlingar i enlighet med artiklarna 11 och 12 och senare även Lissabonfördraget och stadgan om de grundläggande rättigheterna. Parlamentet vill att det tas fram en gemensam strategi för handlingar, och uppmanar de EU-institutioner som ännu inte upprättat register över handlingar att göra detta och att vidta åtgärder för en standardiserad klassificering och presentation av de olika institutionernas handlingar. Parlamentet upprepar att det, utöver en gemensam åtkomstpunkt till EU:s handlingar via de tre institutionernas portaler, behövs gemensamma förfaranden och kriterier för registrering samt tilldelning av en interinstitutionell kod för varje handling, så att ett gemensamt interinstitutionellt register, inklusive en särskild gemensam databas om läget i lagstiftningsärenden, slutligen kan upprättas.

19. Europaparlamentet erinrar om att institutionerna enligt artiklarna 1 c och 15.1 i förordning (EG) nr 1049/2001 är skyldiga att "främja goda förvaltningsrutiner när det gäller tillgång till handlingar" och att "utveckla goda förvaltningsrutiner för att underlätta utövandet av den rätt till tillgång till handlingar som garanteras genom [...] förordning[en]". Parlamentet betonar att öppenhet är nära förbunden med den rätt till god förvaltning som avses i artikel 298 i EUF-fördraget och artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna, och upprepar sin begäran om en förordning om en förvaltningsprocess för EU:s egen förvaltning ⁽¹⁾.

20. Europaparlamentet påpekar att hänvisningen till skyddet av ett effektivt beslutsfattande på lagstiftningsområdet försvunnit i och med Lissabonfördraget.

Insyn i lagstiftningsprocessen

Trepartsmöten

21. Europaparlamentet påpekar att insyn i lagstiftningsprocessen är av central betydelse för medborgarna. Institutionerna uppmanas att ge tillgång till handlingar som ingår i lagstiftningsprocessen eller är knutna till denna. Framför allt anser parlamentet att EU:s institutioner automatiskt bör göra så många handlingar som möjligt allmänt tillgängliga genom sina webbplatser och överväga att använda Your Europe som en enda, allmänt tillgänglig EU-portal för att göra det lättare att hitta.

22. Europaparlamentet uttrycker sin erkänsla för ombudsmannens undersökning om praxisen med de s.k. trepartsmötena, som är det etablerade förfarandet för att anta merparten av EU-lagstiftningen. Ombudsmannen uppmanas här att fullt ut använda sina undersökningsbefogenheter enligt fördragen och ombudsmannens stadga.

⁽¹⁾ Europaparlamentets resolution av den 15 januari 2013 med rekommendationer till kommissionen om Europeiska unionens förvaltningsprocesslag (EUT C 440, 30.12.2015, s. 17).

Torsdagen den 28 april 2016

23. Europaparlamentet påpekar att användningen av trepartsmöten, även om de inte formellt föreskrivs av fördragen, har blivit ett erkänt sätt för medlagstiftarna att nå samförstånd och påskynda det fördragsenliga lagstiftningsförfarandet. Till följd av detta används förlikningskommittéer bara vid tredje behandlingen och som en sista utväg.

24. Europaparlamentet beklagar att medborgarna inte har någon möjlighet att kontrollera förhandlingarna vid trepartsmöten. Parlamentet är bekymrat över det missbruk som användningen av denna lagstiftningspraxis kan medföra, särskilt när nya inslag i lagstiftningen införs under trepartsmöten utan att man utgår från ett kommissionsförslag eller ett ändringsförslag från parlamentet. På detta sätt kan man kringgå det ordinarie lagstiftningsförfarandet och offentlig kontroll.

25. Europaparlamentet beklagar att tillgången till handlingar och följaktligen till lagstiftningsprocessen är ojämlig på grund av att handlingar läcker ut från formella och informella trepartsmöten, vilket gynnar välunderrättade intressegrupper med goda kontakter. Parlamentet konstaterar att färre handlingar skulle läcka ut om handlingarna från trepartsmötena offentliggjordes självmant och omedelbart på en lättillgänglig plattform.

26. Europaparlamentet erinrar om att risken för påtryckningar utifrån erkänns i domstolens rättspraxis och kan utgöra ett legitimt skäl att begränsa tillgången till handlingar i samband med beslutsprocessen, på villkor att förekomsten av sådana påtryckningar med säkerhet har fastställts och det har bevisats att det föreligger en rimlig förutsebar risk för att det beslut som skulle fattas i betydande grad skulle påverkas av dessa påtryckningar utifrån ⁽¹⁾. Parlamentet befärar att nuvarande praxis gör det lättare för lobbyister snarare än för allmänheten att få större tillgång till avgörande skeden av lagstiftningsprocessen.

27. Europaparlamentet påpekar att trepartsmötena visserligen är viktiga och effektiva men att de förfaranden som för närvarande tillämpas på dem väcker farhågor kring öppenheten i lagstiftningsförfarandet. Parlamentet uppmanar de berörda institutionerna att skapa större insyn i de informella trepartsmötena för att stärka demokratin genom att göra det möjligt för medborgarna att kontrollera all relevant information som har legat till grund för en lagstiftningsakt, såsom EU-domstolens konstaterade i de förenade målen *Sverige och Turco mot rådet*, samtidigt som medlagstiftarna måste ges tillräckligt med utrymme för eftertanke. Parlamentet uppmanar EU-institutionerna att utöka rapporteringen till det ansvariga parlamentsutskottet om läget i trepartsförhandlingarna. Parlamentet anser att handlingar som upprättas inom ramen för trepartsmöten, exempelvis föredragningslistor, resultatsammanfattningar, protokoll och allmänna ställningstaganden i rådet, i den mån de finns tillgängliga, är handlingar som rör lagstiftningsförfaranden och i princip inte kan behandlas annorlunda än andra lagstiftningshandlingar. En förteckning över trepartsmötena och de ovannämnda handlingarna bör enligt parlamentet göras direkt tillgänglig på parlamentets webbplats. Parlamentet erinrar om att det framtida interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning omfattar en databas med lagstiftningsärenden och att det, om det antas, även kommer att ta upp lämplig hantering av trepartsmöten.

Ändringsförslag vid plenarsammanträden

28. Europaparlamentet beklagar att det när ett ändringsförslag inges av minst 40 ledamöter vid ett plenarsammanträde endast är ett fåtal av dessa ledamöters namn som offentliggörs. Parlamentet anser att namnen på samtliga ledamöter som inger ett ändringsförslag bör offentliggöras.

Obligatoriskt lobbyregister

29. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utan ytterligare dröjsmål lägga fram sitt förslag till interinstitutionellt avtal om upprättande av ett obligatoriskt interinstitutionellt register över intressegrupper, och över lokala myndigheter och regionala organisationer, som är verksamma vid institutionerna, och begär att denna fråga ges högsta prioritet. Parlamentet anser att ett sådant register bör innehålla detaljerade uppgifter om vem som företräder vilken intressegrupp samt i vilket syfte och med vilka resurser och vilken finansiering det sker.

30. Europaparlamentet uppmanar sina ledamöter och rådets företrädare att följa kommissionens praxis, enligt dess beslut av den 25 november 2014, att offentliggöra uppgifter om möten mellan dem själva eller deras personal och berörda parter och det civila samhället.

⁽¹⁾ Mål T-144/05, Pablo Muñoz mot kommissionen, punkt 86.

Torsdagen den 28 april 2016

31. Europaparlamentet uppmanas att som ett första steg i denna riktning förse de parlamentsledamöter som vill rapportera om sina kontakter med lobbyister med en mall som föredragande kan foga till sina betänkanden, och att skapa utrymme för denna typ av information på parlamentets webbsidor avseende enskilda parlamentsledamöter.

Delegerade akter

32. Europaparlamentet påpekar att det – i enlighet med förordning (EG) nr 1049/2001 och i syfte att säkerställa en fullständig parlamentarisk, demokratisk och transparent kontroll – är nödvändigt att bevilja tillgång även till handlingar som utfärdats enligt förfarandet för delegerade befogenheter (delegerade akter), som utgör en betydande del av EU-lagstiftningen och som fullt ut bör underställas lämplig och transparent parlamentarisk och demokratisk kontroll. Parlamentet beklagar i detta sammanhang särskilt den bristande öppenheten inom de europeiska tillsynsmyndigheterna (EBA, Eiopa, Esma), vilket beror på medlagstiftarnas bristande medverkan. Det är beklagligt att det ännu inte har upprättats något gemensamt register över all sekundär lagstiftning, och kommissionen uppmanas att upprätta ett sådant utan dröjsmål.

Internationella överenskommelser

33. Europaparlamentet konstaterar att internationella överenskommelser har bindande verkan och inflytande på EU-lagstiftningen, och vidhåller att man måste säkerställa insyn i förhandlingarna under hela förfarandet. Institutionerna bör offentliggöra EU-förhandlarens förhandlingsmandat utan att undergräva EU:s förhandlingsposition. Parlamentet anser att handlingar som rör internationella överenskommelser i princip bör vara offentliga, dock utan att det påverkar tillämpningen av legitima undantag eller undergräver det förtroende mellan de berörda parterna som krävs för att få till stånd ändamålsenliga förhandlingar. Parlamentet beklagar att kommissionen och rådet rutinmässigt säkerhetsskyddsklassificerar alla handlingar som rör förhandlingarna och därigenom begränsar medborgarnas tillgång till information. Parlamentet insisterar på att allmänheten bör ha tillgång till alla relevanta förhandlingsdokument, inklusive sådana som det redan nåtts en överenskommelse om, förutom handlingar som betraktas som känsliga, varvid skälen bör anges tydligt i varje enskilt fall, i enlighet med artikel 9 i förordning (EG) nr 1049/2001.

34. Europaparlamentet erinrar kommissionen om att parlamentet enligt artikel 218 i EUF-fördraget ska hållas fullständigt och omedelbart informerat i alla skeden av förhandlingarna. Kommissionen uppmanas även att i varje skede bedöma vilka handlingar och vilken information som kan offentliggöras självant.

Insyn i det administrativa förfarandet

35. Europaparlamentet erinrar om att insyn stärker, och bidrar till genomförandet av, principen om god förvaltning i enlighet med artikel 41 i stadgan och artikel 298 i EUF-fördraget. Parlamentet uppmanar därför EU:s institutioner att se till att deras interna administrativa förfaranden uppfyller detta mål.

36. Europaparlamentet uppmanar EU:s institutioner att ta fram gemensamma regler för hur administrativa förfaranden ska gå till och hur administrativa handlingar ska läggas fram, säkerhetsskyddsklassificeras, fräntas sin säkerhetsskyddsklassificering, registreras och lämnas ut. Parlamentet hoppas att ett lagförslag i detta syfte kan läggas fram inom kort.

Överträdelseförfaranden

37. Europaparlamentet beklagar den bristande insynen i formella underrättelser till och överträdelseförfaranden mot medlemsstaterna. Parlamentet begär framför allt att allmänheten ska få tillgång till de handlingar som kommissionen tillställer medlemsstaterna inom ramen för dessa förfaranden och till de tillhörande svaren. Parlamentet vill dessutom att uppgifter om verkställandet av EU-domstolens domar ska offentliggöras självant.

Förvaltningen av strukturfonderna och andra frågor

38. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att säkerställa full tillgång till och verklig insyn i uppgifter som rör förhandlingar om nationella och regionala operativa program.

39. Europaparlamentet anser att full insyn i och tillgång till uppgifter är av avgörande betydelse för att förebygga och bekämpa alla former av missbruk och bedrägeri. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang kommissionen att se till att det blir obligatoriskt att offentliggöra uppgifter om strukturfondernas alla stödmottagare, inklusive underentreprenörer. Parlamentet upprepar att full insyn i de offentliga utgifterna i EU är avgörande för att säkerställa ansvarsutkrävande och bekämpa korruption.

Torsdagen den 28 april 2016

40. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att kontrollera att medlemsstaterna uppfyller de informations- och rapporteringskrav som fastställs i förordning (EU) nr 1303/2013 och att vid behov tillämpa de påföljder som föreskrivs vid överträdelse av dessa skyldigheter.

41. Europaparlamentet påpekar att framsteg visserligen har gjorts med att tillhandahålla information på parlamentets webbplats om de olika ersättningar som ledamöterna har rätt till och om de regler som gäller för dessa, men att man bör gå vidare med denna policy och då ta hänsyn till bästa praxis i de nationella parlamenten och de åtgärder som redan vidtagits av enskilda ledamöter. Parlamentet uppmuntrar därför samtliga ledamöter att delta i denna strävan genom att självmant lämna ut uppgifter som rör deras specifika verksamhet och utgifter, så att parlamentet fortsatt kan ligga i framkant i arbetet med att uppnå insyn och öppenhet i EU och så att bättre offentlig ansvarsskyldighet kan råda i fråga om offentliga medel.

42. Europaparlamentet noterar de förändringar som ECB genomfört i sin öppenhetspolitik och som innebär att protokoll från ECB-rådets sammanträden blir offentliga, men beklagar att ECB fortfarande ligger efter på detta område jämfört med andra centralbanker världen över. Parlamentet ser fram emot ytterligare åtgärder för att insynen i ECB:s informationskanaler ska förbättras.

43. Europaparlamentet hoppas vidare att alla handlingar som rör beslut inom förfarandet för översyn av tillgångarnas kvalitet ska offentliggöras i framtiden, så att lika villkor kan garanteras på EU-nivå. Parlamentet hoppas att öppenhetskrav även ska tillämpas på den gemensamma resolutionsmekanismen, i enlighet med de relevanta bestämmelserna i SRM-förordningen gällande från den 1 januari 2016.

44. Europaparlamentet uppmanar den interinstitutionella kommitté som tillsatts genom artikel 15.2 i förordning (EG) nr 1049/2001 att arbeta mer aktivt och rapportera till de behöriga utskotten om de frågor som diskuteras. Parlamentet uppmanar kommittén att sammanträda mer regelbundet och att inleda interna diskussioner och överläggningar genom att ta emot och behandla inlagor från det civila samhället, Europeiska ombudsmannen och Europeiska datatillsynsmannen. Parlamentet uppmanar kommittén att snarast möjligt ta upp de frågor som nämns i denna resolution.

45. Europaparlamentet anser att EU:s byråer måste ha en gemensam policy när det gäller intressekonflikter. Parlamentet påpekar att den nuvarande policyn i vissa fall innehåller bestämmelser om offentliggörande av meritförteckningar och intresseförklaringar från direktören och högre chefer. Parlamentet är dock bekymrat över att kravet på att offentliggöra meritförteckningar och intresseförklaringar inte gäller för experter. EU-byråerna uppmanas att se till att detta krav även gäller för experter.

Uppföljning

46. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och sin generalsekreterare att hålla parlamentet underrättat om genomförandet av rekommendationerna i denna resolution.

47. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att harmonisera kriterierna för offentliggörande av strukturfondernas stödmottagare.

o

o o

48. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, ombudsmannen, datatillsynsmannen, Europarådet samt medlemsstaternas regeringar och parlament.

Torsdagen den 28 april 2016

P8_TA(2016)0203

Kvinnliga hushållsanställda och omsorgsgivare i privata hushåll inom EU

Europaparlamentets resolution av den 28 april 2016 om kvinnliga hushållsanställda och omsorgsgivare i privata hushåll inom EU (2015/2094(INI))

(2018/C 066/05)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt ingressen och artiklarna 3 och 6,
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt artiklarna 1, 3, 5, 27, 31, 32 och 47,
- med beaktande av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och våld i hemmet,
- med beaktande av den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, särskilt artikel 4.1 om förbud mot slaveri och träldom och artikel 14 om förbud mot diskriminering,
- med beaktande av FN:s konvention av den 18 december 1979 om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor (CEDAW),
- med beaktande av den europeiska sociala stadgan av den 3 maj 1996, särskilt del I och artikel 3 i del II,
- med beaktande av meddelandet från kommissionen av den 6 juni 2014 om EU:s strategiska ram för arbetsmiljö 2014–2020 (COM(2014)0332),
- med beaktande av sin resolution av den 19 oktober 2010 om kvinnor med otrygga anställningsförhållanden ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 6 juli 2010 om atypiska anställningsformer, säkra yrkesgångar samt nya former för social dialog ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 20 september 2001 om mobbning på arbetsplatsen ⁽³⁾,
- med beaktande av rapporten från Europeiska fonden för förbättring av levnads- och arbetsvillkor (Eurofound) *Women, men and working conditions in Europe*, från 2013,
- med beaktande av Eurofound's rapport från 2008 om kampen mot odeklarerat arbete i EU och dess rapport från 2013 med titeln *Tackling undeclared work in 27 EU Member States and Norway: Approaches and measures since 2008*,
- med beaktande av sin resolution av den 23 maj 2007 om anständigt arbete för alla ⁽⁴⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 24 maj 2006 Anständigt arbete för alla – EU:s bidrag till agendan för anständigt arbete i världen (COM(2006)0249),
- med beaktande av rapporten från Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter *Severe Labour Exploitation: workers moving within or into the European Union. States' obligations and victims' rights*, från 2015,

⁽¹⁾ EUT C 70 E, 8.3.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 351 E, 2.12.2011, s. 39.

⁽³⁾ EGT C 77 E, 28.3.2002, s. 138.

⁽⁴⁾ EUT C 102 E, 24.4.2008, s. 321.

Torsdagen den 28 april 2016

- med beaktande av rapporten från Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter *Migrants in an irregular situation employed in domestic work: fundamental rights challenges for the European Union and its Member States*, från 2011,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/54/EG av den 5 juli 2006 om genomförandet av principen om lika möjligheter och likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 16 oktober 2014 om utveckling av hushållsnära tjänster för att höja sysselsättningsgraden och främja jämställdhet i arbetslivet,
- med beaktande av sin resolution av den 9 juni 2015 om EU:s strategi för jämställdhet efter 2015 ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 10 mars 2015 om jämställdheten mellan kvinnor och män i Europeiska unionen – 2013 ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 18 november 2008 med rekommendationer till kommissionen om tillämpningen av principen om likalön för kvinnor och män ⁽⁴⁾,
- med beaktande av Eurofounds rapport från 2007 med titeln *Working conditions in the European Union: The gender perspective*,
- med beaktande av Eurofounds rapport från 2014 med titeln *Residential care sector: Working conditions and job quality*,
- med beaktande av sin resolution av den 4 februari 2014 om papperslösa invandrarkvinnor i Europeiska unionen ⁽⁵⁾,
- med beaktande av FN:s internationella konvention av den 18 december 1990 om skydd för alla migrerande arbetare och deras familjemedlemmar,
- med beaktande av den europeiska konventionen av den 24 november 1977 om migrerande arbetstagares ställning,
- med beaktande av Wienkonventionen av den 18 april 1961 om diplomatiska förbindelser,
- med beaktande av FN-konventionen av den 13 december 2006 om rättigheter för personer med funktionsnedsättning,
- med beaktande av Eurofounds rapport från 2011 med titeln *Company initiatives for workers with care responsibilities for disabled children or adults*,
- med beaktande av sin resolution av den 13 september 2011 om situationen för kvinnor som närmar sig pensionsåldern ⁽⁶⁾,
- med beaktande av den gemensamma rapporten av den 10 oktober 2014 från kommittén för socialt skydd och kommissionen om ett fullgott socialt skydd för behov av långtidsvård i ett åldrande samhälle,
- med beaktande av Eurofounds rapport från 2015 med titeln *Working and caring: Reconciliation measures in times of demographic change*,

⁽¹⁾ EUT L 204, 26.7.2006, s. 23.

⁽²⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0218.

⁽³⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0050.

⁽⁴⁾ EUT C 16 E, 22.1.2010, s. 21.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0068.

⁽⁶⁾ EUT C 51 E, 22.2.2013, s. 9.

Torsdagen den 28 april 2016

- med beaktande av yttrandet av den 26 maj 2010 från Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs facksektion för sysselsättning, sociala frågor och medborgarna om professionalisering av hushållsarbete ⁽¹⁾,
- med beaktande av Internationella arbetsorganisationens (ILO) konvention nr 189 och dess rekommendation nr 201 om anständiga arbetsvillkor för hushållsarbetare, som antogs den 16 juni 2011 under ILO:s internationella arbetskonferens,
- med beaktande av rådets beslut 2014/51/EU om bemyndigande för medlemsstaterna att i Europeiska unionens intresse ratificera Internationella arbetsorganisationens konvention från 2011 om anständiga arbetsvillkor för hushållsarbetare (konvention nr 189) ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 12 maj 2011 om förslaget till ILO:s konvention som kompletteras med en rekommendation om hushållsarbetare ⁽³⁾,
- med beaktande av ILO:s rapporter IV(1) och IV(2) *Decent work for domestic workers*, som utarbetades inför Internationella arbetskonferensens 99:e session i juni 2010, och dess rapporter IV(1) och IV(2) (publicerade i två volymer) *Decent work for domestic workers*, som utarbetades inför Internationella arbetskonferensens 100:e session i juni 2011,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män och yttrandet från utskottet för sysselsättning och sociala frågor (A8-0053/2016), och av följande skäl:
 - A. Enligt ILO:s konvention nr 189 är en "hushållsarbetare" en person som utför hushållsarbete inom ramen för ett anställningsförhållande, för ett eller flera hushåll, medan en person som utför hushållsarbete endast tillfälligtvis eller sporadiskt och inte på yrkesbasis inte kan betraktas som hushållsarbetare.
 - B. "Omsorg" innebär arbete som utförs i offentliga eller privata institutioner eller i privata hushåll för att tillhandahålla personlig omsorg om barn, äldre, sjuka eller personer med funktionsnedsättning. Omsorgsarbete kan utföras av yrkesmässiga omsorgsgivare som kan vara anställda av offentliga eller privata enheter eller av familjer eller vara egenföretagare, och/eller av icke-professionella omsorgsgivare, vilka vanligen är familjemedlemmar.
 - C. Termen "hushållsanställda och omsorgsgivare" omfattar olika grupper arbetstagare, som exempelvis, men inte begränsat till, inneboende arbetstagare, externa arbetstagare, arbetstagare som är timanställda i flera hushåll, familjeanställda, omsorgsgivare som arbetar dag eller natt, barnvakter, au pairer och trädgårdsarbetare, och deras situation och villkor kan skifta avsevärt.
 - D. Enligt uppgifter från ILO sysselsatte hushållssektorn under 2010 fler än 52 miljoner personer runt om i världen, och ytterligare 7,4 miljoner personer under 15 år, vilket motsvarar 5–9 procent av all sysselsättning i industriländerna. Enligt ILO var merparten – över 83 procent – av alla anställda inom denna sektor kvinnor under 2010 och antalet anställda inom hushållssektorn i EU var 2,5 miljoner personer, varav 88 procent var kvinnor. Denna sektor kännetecknas av en omfattande kvinnodominans. Hushållsanställda och omsorgsgivare i privata hushåll bidrar i hög grad till Europa 2020-strategins jämställdhetsmål genom att faktiskt erbjuda den infrastruktur som krävs för att många familjer i EU ska kunna kombinera arbete och privatliv.

⁽¹⁾ SOC/372 – CESE 336/2010.

⁽²⁾ EUT L 32, 1.2.2014, s. 32.

⁽³⁾ EUT C 377 E, 7.12.2012, s. 128.

Torsdagen den 28 april 2016

- E. Professionalisering innebär att man ger arbetstagare inom vissa sektorer rätt till anställningsskydd och socialt skydd. Hushålls- och omsorgssektorn kan professionaliseras med hjälp av en kombination av offentliga finansieringsmedel (skatteavdrag), sociala finansieringsmedel (familjebidrag, företagsstöd, ömsesidiga försäkringsbolag och sjukförsäkringsbolag, företagsråd etc.) och privata finansieringsmedel (privatpersonerna betalar för tjänsterna).
- F. Svartarbete och utnyttjande är vanligt förekommande inom båda sektorerna.
- G. Hushålls- och omsorgsarbetet kännetecknas huvudsakligen av osäkra anställningar, geografisk rörlighet, varierande arbetstider, säsongsbetonade anställningar, skiftarbete, otrygghet, tillfälliga anställningar och huvudsakligen svart arbete.
- H. Enligt ILO står 29,9 procent av de hushållsanställda helt utanför den nationella arbetsrätten, varför det arbete som hushållsanställda och omsorgsgivare i privata hushåll utför än i dag mycket är mycket sparsamt och ojämnt reglerat i medlemsstaterna, vilket i sin tur innebär att dessa arbetstagare ofta inte betraktas som typiska eller vanliga arbetstagare och deras socialförsäkringsskydd och rättigheter som arbetstagare ofta är kraftigt begränsade ⁽¹⁾.
- I. Hushållsanställda och omsorgsgivare som inte omfattas av arbetsrätten kan inte garanteras en säker och hälsosam arbetsmiljö och utsätts för betydande diskriminering sett till nivån på de rättigheter och det skydd som gäller för dem jämfört med ett lands allmänna normer. Dessutom har de inte rätt att delta i fackföreningar eller kollektivförhandlingar på annat sätt, eller vet inte hur de ska bete sig för att eller stöter på svårigheter att göra detta, vilket gör dem extra sårbara, särskilt på grund av sin begränsade tillgång till social trygghet (i synnerhet arbetslöshetsersättning, sjukdoms- och olycksersättning samt mamma- och föräldraledighet och annan typ av omsorgsledighet) och det faktum att de ofta saknar anställningsskydd.
- J. Övervakningen och tillämpningen av befintlig nationell lagstiftning till skydd för hushållsanställdas och omsorgsgivares rättigheter i arbetslivet är en fråga som fortfarande återstår att lösa i vissa medlemsstater.
- K. En god reglering av denna sektor skulle bidra till kampen mot svartarbete.
- L. Vissa stödåtgärder inom sektorn, såsom det svenska skatteavdraget för hushållsnära tjänster, den franska "servicekupongen" eller den belgiska "tjänstechecken" har visat sig effektiva när det gäller att minska det odeklarerade arbetet, förbättra arbetsvillkoren och garantera hushållsanställda och omsorgsgivare regelrätta arbetstagarrättigheter.
- M. Enligt uppskattningar utförs merparten av omsorgsarbetet i EU för närvarande av informella, obetalda omsorgsgivare som själva kan betraktas som en utsatt grupp på grund av ett ökat påtryckningar för en mer avancerad och teknisk omsorg. 80 procent av alla omsorgsgivare är kvinnor, vilket påverkar sysselsättningsgraden bland kvinnor, balansen mellan arbete privatliv, jämställdheten och ett hälsosamt åldrande.
- N. Inom hushållssektorn – där de flesta arbetstagarna är kvinnor – är det lätt att utnyttja arbetstagarna. Ett sådant utnyttjande är en allvarlig kränkning av de grundläggande rättigheterna som både papperslösa och EU-medborgare måste skyddas från.
- O. Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter anser att hushålls- och omsorgsarbetet är en av de sektorer i EU där det föreligger högre risk för grovt utnyttjande av arbetskraft. Utnyttjandet visar sig ofta som i avsaknaden av ett formellt anställningsavtal eller avtal som inte motsvarar de uppgifter som verkligen utförs, låga löner, oregelbundna löneutbetalningar och ofta till och med uteblivna löner, alltför långa arbetsdagar, brist på ledighet och sexuella, rasistiska och/eller sexistiska övergrepp.

⁽¹⁾ Domestic workers across the world: global and regional statistics and the extent of legal protection, Internationella arbetsbyrån, Genève, ILO, 2013.

Torsdagen den 28 april 2016

- P. Hushållsanställda förväntas ofta att arbeta överdrivet långa arbetsdagar, och 45 procent av dem har inte rätt till veckoledighet eller betald semester ⁽¹⁾. Särskilt inneboende hushållsanställda och omsorgsgivare har sådant ansvar och sådana uppgifter som gör att de inte får tillräckliga sammanhängande viloperioder.
- Q. Mer än en tredjedel av de kvinnliga hushållsanställda saknar rätt till mammaledighet och tillhörande rättigheter och bidrag ⁽²⁾ och i vissa länder har hushållsanställda och omsorgsgivare ingen rätt till arbetslöshetsersättning.
- R. Många arbeten inom vård- och omsorgssektorn i vissa medlemsstater är fortfarande dåligt betalda och omfattas ofta inte av formella anställningsavtal eller andra grundläggande rättigheter för arbetstagarna samt är oattraktiva på grund av den höga risken för fysisk och emotionell stress, risken för utbrändhet och bristen på karriärmöjligheter. Sektorn erbjuder få utbildningsmöjligheter och arbetskraften består främst av äldre människor, kvinnor och migrerande arbetstagare.
- S. Hushållsanställda arbetar ofta under bedrövliga och farliga förhållanden eller saknar lämplig utbildning för specifika arbetsuppgifter, vilket kan resultera i arbetsplatsskador. Alla hushållsanställda och omsorgsgivare måste omfattas av samma arbetsmiljöbestämmelser, oberoende av anställningsform, dvs. både för formellt anställda arbetstagare och för arbetstagare som är direktanställda av privata hushåll.
- T. Den särskilda karaktären på de arbetsplatser där dessa arbetstagare utför sitt arbete innebär inte att arbetsgivaren fräntas sitt ansvar att uppfylla vissa hälso- och säkerhetsvillkor, förebygga risker och respektera privatlivet för dem som övernattar på plats.
- U. Au pairer är en grupp hushållsanställda som ofta inte betraktas som vanliga arbetstagare. Det finns en mängd rapporter som pekar på att detta kan leda till utnyttjande genom att de till exempel tvingas arbeta alltför långa arbetspass. Au pairer måste få samma skydd som andra hushållsarbetare.
- V. Majoriteten av de hushållsanställda och omsorgsgivarna är invandrarkvinnor, varav en stor andel uppehåller sig i landet irreguljärt, och många är minderåriga, har tillfälliga anställningar eller får inte sina rättigheter och kvalifikationer erkända och är ofta omedvetna om sina rättigheter, har begränsad tillgång till offentlig service eller har svårt att få tillgång till sådan service, har begränsade kunskaper i det lokala språket och inte är socialt integrerade.
- W. Migrerande arbetstagare, som exempelvis hushållsanställda, kan utsättas för diskriminering på flera grunder och är särskilt sårbara för könsbaserade former av våld och diskriminering eftersom deras arbete ofta utförs under dåliga förhållanden och är odeklarerat. Det måste göras konkreta insatser för att förhindra att dessa arbetstagare behandlas illa, får oregelbunden lön, sägs upp utan saklig grund eller utsätts för våld eller sexuella övergrepp.
- X. Papperslösa migranter som utför hushållsarbete löper särskilt stor risk för diskriminering och utnyttjande. De avstår på grund av sin status som papperslösa från att protestera och söka hjälp av räddslor för att bli upptäckta och utvisas. Detta utnyttjas av skrupelfria arbetsgivare.
- Y. Papperslösa migrantkvinnor utsätts i oroväckande utsträckning för diskriminering och låter bli att anmäla fall av missförhållanden, otillåtliga uppsägningar, uteblivna löner och våld. Detta på grund av deras bristande medvetenhet om sina rättigheter eller på grund av språkhinder eller räddslor för att gripas eller förlora sitt arbete.
- Z. Invandrarkvinnor beslutar ofta att, eller tvingas att, söka arbete som hushållsanställda eller omsorgsgivare i privata hushåll eftersom sådana tjänster betraktas som tillfälliga och okvalificerade.

⁽¹⁾ Ibidem.

⁽²⁾ Ibidem.

Torsdagen den 28 april 2016

- AA. Den växande efterfrågan på hjälp i hemmet och barn-, handikapp- och äldreomsorg har medfört en ökande feminisering av migrationen till Europa.
- AB. Kvinnliga migranter tvingas ofta arbeta svart.
- AC. Tredje parter som förmedlar denna typ av tjänster har ibland kopplingar till nätverk för kvinnohandel och tvångsarbete eller till annan kriminell verksamhet som inbegriper illegal rekrytering av kvinnor och olika former av utnyttjande av dem. Enligt Eurostats uppgifter är 80 procent av de registrerade offren för människohandel kvinnor, varav 19 procent drabbats av arbetskraftsutnyttjande, inklusive för hushållsarbete.
- AD. Man måste uppmärksamma barnarbete, trakasserier och omfattande kränkningar av arbetstagarnas rättigheter inom hushållssektorn.
- AE. Integrationen av migranter på arbetsmarknaden är ett viktigt steg mot social och kulturell integration.
- AF. Kvinnorna har en mycket större ansvarsbörda för hushållssysslorna än männen, men detta ansvar värderas inte i form av pengar eller erkännande av dess värde. Det finns ett samband mellan arbetslöshetsnivån bland kvinnor och kvinnornas familjeansvar. Över 20 miljoner européer (varav två tredjedelar kvinnor) tar hand om omsorgsbehövande vuxna, vilket hindrar dem från att arbeta heltid och därmed ökar löneskillnaderna mellan könen och leder till att kvinnor som är nära pensionsåldern löper större risk för fattigdom när de blir äldre.
- AG. Trots den välkända tendensen att nästan 20 procent av befolkningen i EU är äldre än 65 år och att denna andel beräknas uppgå till 25 procent 2050, är det fortfarande informella omsorgsgivare och/eller anhängigvårdare som ca 80 procent av tiden – det vill säga flera dagar i veckan eller varje dag – står för omsorgen om äldre eller personer med funktionsnedsättning, och trots att antalet omsorgsgivare i EU växer är det mest kvinnor (vanligtvis makor, medelålders döttrar eller svärdöttrar) i åldersgruppen 45–75 år som ger informell omsorg.
- AH. Krisen har minskat de offentliga investeringarna inom omsorgssektorn, vilket har tvingat många människor, huvudsakligen kvinnor, att gå ned i arbetstid eller återgå till hemmet för att ta hand om omsorgsbehövande personer, äldre, sjuka eller barn.
- AI. Det ökande antalet äldre, det minskande antalet människor i arbetsför ålder och nedskärningar i den offentliga budgeten har avsevärd inverkan på den sociala servicen, och detta kommer även att påverka de personer som måste kombinera arbete med omsorgsansvar, ofta under svåra omständigheter.
- AJ. Den ekonomiska och sociala krisen har fått allvarliga konsekvenser för unionens medborgare och invånare och har gjort att det blivit vanligare med otrygga arbetsvillkor samt förvärrat fattigdomen, arbetslösheten och den sociala utestängningen och medfört begränsad eller obefintlig tillgång till offentlig och social service.
- AK. I de flesta medlemsstater är de rådande modellerna för långvarig omsorg inte anpassade till behoven i våra åldrande samhällen, och hittills har de flesta medlemsstater ännu inte gripit sig an de demografiska förändringarna i sina politiska initiativ.
- AL. Familjernas vanor, traditioner och former har utvecklats avsevärt, vilket medfört ett behov av fler arbetstagare inom hushållssektorn och oundvikligen lett till nya omsorgs- och stödbehov i de moderna hushållen, särskilt för kvinnor som arbetar utanför hemmet och ensamstående föräldrar.
- AM. Personer med omsorgsbehov bor även i områden som kännetecknas av brist på offentlig service, isolering eller andra omständigheter som kan göra det svårt att få tillgång till yrkesmässiga omsorgsgivare eller offentliga eller privata omsorgsinstitutioner, och kan befinna sig i en situation där de tas omhand enbart av icke-professionella omsorgsgivare som mycket ofta, men inte alltid, är familjemedlemmar.

Torsdagen den 28 april 2016

- AN. Ett antal medlemsstater saknar en bra omsorg som är tillgänglig för alla oavsett inkomst, vilket innebär att tjänster måste bli tillgängliga och överkomliga för alla användare och deras familjer.
- AO. De allt längre väntelistorna för stöd- och omsorgstjänster ökar beroendet av hushållsanställda och omsorgsgivare i hemmet och leder ofta till fattigdom och social utestängning för dem som är beroende av sådana tjänster.
- AP. Att trygga ett adekvat skydd av personer med funktionsnedsättning, äldre, sjuka, omsorgsbehövande och barn tillhör EU:s grundläggande principer, och sektorn för hushålls- och omsorgsarbete är viktig för att garantera att detta skydd upprätthålls.
- AQ. Rätten till tillgång till olika former av samhällsservice både i hemmet och inom särskilt boende och till annan service, bl.a. sådant personligt stöd, fastställs i artiklarna 19 och 26 i FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning.
- AR. Kvinnliga hushållsanställda och omsorgsgivare som kan anlitas till en överkomlig kostnad spelar en viktig roll både ekonomiskt och socialt genom att de frigör huvudsakligen andra kvinnor och gör det möjligt för dem att arbeta och delta i samhällslivet samt genom att de gör det lättare för sina arbetsgivare att förena arbete med privatliv, samtidigt som ett stort antal människor får möjlighet att komma ut på arbetsmarknaden.
- AS. Hushållssektorn har stor ekonomisk betydelse och innebär arbetstillfällen för en stor del av den arbetsföra befolkningen, i synnerhet lågkvalificerade personer.
- AT. Hushålls- och omsorgsarbete är en sektor som skapar sysselsättning. Det är viktigt att framhålla att dessa anställningar måste vara av hög kvalitet, eftersom det är det arbete som utförs av de anställda i denna sektor som gör det möjligt för många människor att vara ekonomiskt och socialt aktiva utanför hemmet.
- AU. I vissa medlemsstater är det vanligt att hushållsanställda och omsorgsgivare i privata hushåll anställs genom bilaterala avtal mellan den anställda och hushållet eller den omsorgsbehövande personen, snarare än genom formella kanaler såsom offentliga strukturer eller företag.
- AV. Hushållsanställda och omsorgsgivare har rätt till ett värdigt liv, varför hänsyn måste tas till deras behov av en bra balans mellan arbete, familj och privatliv, särskilt för inneboende hushållsanställda, och de måste ha samma sociala rättigheter och arbetstagarrättigheter som andra arbetstagare.
- AW. ILO:s konvention nr 189 och ILO:s rekommendation nr 201 om anständiga arbetsvillkor för hushållsarbetare utgör historiska internationella standarder som syftar till att förbättra arbetsförhållandena för tiotals miljoner hushållsanställda över hela världen. De flesta hushållsanställda är kvinnor och de nya standarder som fastställs i ILO:s konvention nr 189 utgör ett viktigt steg för att främja jämställdheten i arbetslivet och för att garantera kvinnors lika rättigheter och lagstadgade skydd. Av de 22 stater som hittills har ratificerat konventionen finns dock bara sex EU-medlemsstater (Belgien, Finland, Irland, Italien, Portugal och Tyskland).
- AX. ILO:s konvention nr 189 syftar till att skapa ett rättsligt erkännande av hushållsarbete, säkerställa att alla hushållsarbetare omfattas av rättigheter och förhindra överträdelser och övergrepp.
- AY. Den internationella konventionen från 1990 om skydd för alla migrerande arbetstagare och deras familjemedlemmar har redan ratificerats av 48 stater, och 18 andra stater har undertecknat den, men hittills har ingen EU-medlemsstat undertecknat eller ratificerat den.
- AZ. Hushållsanställda och omsorgsgivare i privata hushåll ger ett viktigt bidrag till det sociala skyddsnätet, men deras roll underskattas, missförstås, lyser med sin frånvaro eller ignoreras i debatter om reformer på detta område.

Torsdagen den 28 april 2016

- BA. Anställningsförhållandena för hushållsanställda och omsorgsgivare varierar betydligt från en medlemsstat till en annan och innefattar allt från arbete som utförs av underbetalda, odeklarerade papperslösa migranter utan anställningsavtal till hushålls- och omsorgsarbete som tillhandahålls i form av offentlig social service eller privata sociala tjänster som tillhandahålls av företag, agenturer, föreningar och kooperativ, eller genom direktanställning av privata enheter.
- BB. Även män är anställda inom hushållssektorn, särskilt som omsorgsgivare i EU. Det behövs samma skydd och stöd för dem, så att man undviker all slags könsdiskriminering och skapar garantier för lika möjligheter på arbetsmarknaden, i enlighet med artiklarna 19 och 153 i EUF-fördraget.
- BC. De flesta hushåll som anställer någon för arbete i hemmet är inte medvetna om sina skyldigheter och rättigheter.
- BD. Yrkesinspektionerna omfattar ofta inte hushållsarbete på grund av att det inte sker någon kontroll av denna sektor i de flesta medlemsstater.
- BE. Det är ofta svårt att få tillgång till rättslig prövning i fall av överträdelse av arbetsrätten och för dem som utsatts för övergrepp och utnyttjande. Rädsla för isolering på arbetsplatsen och svårigheter att få rättsligt stöd kan vara avgörande hinder för papperslösa migrerande hushållsanställda och omsorgsgivare.
- BF. Det gällande direktivet om säkerhet och hälsa i arbetet (direktiv 89/391/EEG) täcker hushållsanställda och omsorgsgivare med formell anställning, med undantag för arbetstagare som är direktanställda av privata hushåll.
1. Europaparlamentet anser att det behövs ett gemensamt erkännande från EU:s sida av yrket och värdet på hushållsarbete som riktigt arbete, eftersom erkännandet av denna yrkessektor sannolikt kan minska det odeklarerade arbetet och främja social integration, och uppmanar därför EU och medlemsstaterna att fastställa gemensamma bestämmelser om hushålls- och omsorgsarbete.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram förslag om en uppsättning politiska instrument, avseende hushålls- och omsorgsarbete, med kvalitetsriktlinjer för båda sektorerna. Parlamentet anser att sådana initiativ bör fokusera på att
 - a) införa en allmän ram för en professionalisering av hushålls- och omsorgsarbete, så att de berörda yrkena och kvalifikationerna erkänns och standardiseras och yrkesmässig utveckling möjliggörs, inklusive ackumulerade rättigheter i enlighet med de specifika omständigheterna i medlemsstaterna.
 - b) skyndsamt lägga fram ett förslag till direktiv om ledighet för omsorgsgivare och till en ram för erkännande av icke-professionella omsorgsgivares status som ger dem rätt till ersättning och minimistandarder för socialt skydd under den tid då de utför sina omsorgsuppgifter samt stöd i form av fortbildning och särskilda åtgärder som hjälper dem att förbättra sina levnads- och arbetsförhållanden.
 3. Europaparlamentet välkomnar kommissionens engagemang i fråga om ett initiativ för en "nystart för arbetande föräldrar och omsorgsgivare".
 4. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att kräva lämpliga yrkeskvalifikationer för vissa typer av hushållsarbete (äldre-, barn- och handikappomsorg) för vilka det behövs särskild kompetens.
 5. Europaparlamentet anser att hushålls- och omsorgssektorn och professionaliseringen av den kan skapa sysselsättning och tillväxt, varför det är nödvändigt med skälig ersättning. Parlamentet anser att lösningarna skulle kunna utgöra en del av en modell för social innovation.
 6. Europaparlamentet anser att professionaliseringen av hushållsanställda kommer att göra sektorn mer attraktiv, höja kvaliteten på tjänsterna och främja anständigt och erkänt arbete.

Torsdagen den 28 april 2016

7. Europaparlamentet understryker vikten av att främja erkännandet av de hushållsanställdas och omsorgsgivarnas yrkesmässiga kompetens och kvalifikationer, i syfte att ge dem bättre möjligheter till yrkesmässig utveckling, samt specifik utbildning för personer som arbetar med äldre och barn, med målet att bidra till att det skapas högkvalitativa arbeten som medför högkvalitativa anställningar och bättre arbetsvillkor, bland annat formella avtal, tillgång till utbildning och ökat socialt erkännande. Parlamentet erkänner vikten av att säkerställa validering och certifiering av kompetens, kvalifikationer och erfarenhet och av att främja yrkesmässig utveckling. Parlamentet anser att inrättandet av utbildnings- och omskolningskurser är av avgörande betydelse för uppnåendet av detta.

8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att uppmuntra medlemsstaterna inrätta system för professionalisering, utbildning, kontinuerlig kompetensutveckling och erkännande av hushållsanställdas och omsorgsgivares kvalifikationer, inklusive (vid behov) läs- och skrivkunskaper, för att förbättra deras personliga, yrkesmässiga och arbetsmässiga möjligheter.

9. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att under tiden reglera alla arbetsrättsliga förhållanden mellan hushåll – i egenskap av arbetsgivare – och anställda/arbetstagare som utför betalda tjänster i arbetsgivarens hushåll.

10. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att upprätta en särskild rättslig ram som möjliggör organiserad och laglig anställning av hushållsanställda och omsorgsgivare i privata hushåll och genom vilken de berörda personernas rättigheter och skyldigheter fastställs, så att både de anställda inom denna sektor och deras potentiella arbetsgivare får en tydlig rättslig situation. Parlamentet begär även att anställningsavtalets specifika karaktär beaktas på vederbörligt sätt, liksom det faktum att många arbetsgivare är privatpersoner med begränsade kunskaper om juridiska formaliteter.

11. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att inom hushålls- och omsorgssektorn vidta kraftåtgärder som medför ett högt mervärde till ekonomin, genom att erkänna detta arbete som ett verkligt yrke och genom att garantera hushållsanställda och omsorgsgivare verkliga arbetstagarrättigheter och verkligt socialt skydd genom arbetsrättslagstiftning eller kollektivavtal.

12. Europaparlamentet stöder ILO:s konvention nr 189 om anständiga arbetsvillkor för hushållsarbetare, kompletterad av rekommendation nr 201, eftersom man i denna behandlar arbetstagarnas behov av att omfattas av arbetsrätten på ett övergripande sätt och efterlyser sociala rättigheter, icke-diskriminering och likabehandling.

13. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att snarast ratificera ILO:s konvention nr 189 och att tillämpa den strikt i syfte att förbättra arbetsförhållandena samt att säkerställa efterlevnaden av artiklarna i denna ILO-konvention och ILO:s rekommendation nr 201 från 2011. Parlamentet erinrar om att regeringarna enligt ILO:s stadgar är skyldiga att lägga fram konventioner och rekommendationer för sina nationella lagstiftande församlingar för att främja åtgärder för genomförandet av dessa instrument, och att målet detta förfarande när det gäller konventionen syftar till att främja dess ratifiering.

14. Europaparlamentet anser att en ratifiering från alla medlemsstaters sida skulle utgöra ett viktigt steg framåt i främjandet och skyddet av mänskliga rättigheter och ett kraftigt politiskt ställningstagande mot alla former av övergrepp, trakasserier och våld som begås mot arbetstagare, i synnerhet kvinnliga hushållsanställda.

15. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att inbegripa hushållsanställda och omsorgsgivare i all nationell arbetsrätts-, hälso- och sjukvårds-, social-, försäkrings- och diskrimineringslagstiftning och att erkänna deras bidrag till ekonomin och samhället. Parlamentet riktar följaktligen en kraftfull uppmaning till kommissionen om att överväga att se över alla EU-direktiv som utesluter hushållsanställda och omsorgsgivare i privata hushåll från rättigheter som andra kategorier av arbetstagare har.

16. Europaparlamentet inser att vissa medlemsstater är ovilliga att reglera den privata sfären. Parlamentet anser emellertid att uteblivna åtgärder skulle stå både samhället och de berörda arbetstagarna dyrt. Parlamentet betonar att den förväntade efterfrågeökningen på omsorgsgivare, särskilt i privata hushåll, gör sådan lagstiftning nödvändig för ett fullgott skydd av dessa arbetstagare. Medlemsstaterna uppmanas därför att tillsammans med arbetsmarknadsparterna vidta åtgärder för ett adekvat och ändamålsenligt inspektionssystem, i enlighet med artikel 17 i ILO:s konvention nr 189, och adekvata påföljder vid överträdelser av arbetsmiljölagerstiftningen.

Torsdagen den 28 april 2016

17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att sörja för och genomföra en god nivå i fråga om hälsa och säkerhet i arbetet, till exempel mödraskydd, och att vidta åtgärder för att förebygga arbetsplatsolyckor och risker för yrkesskador och yrkessjukdomar. Parlamentet betonar behovet av att förbättra standarderna för dem som redan arbetar inom denna sektor genom praktiskt inriktade yrkesutbildnings- och omskolningsprogram. Parlamentet anser att denna utbildning bland annat bör beröra hantering av riskerna i samband med hållnings- och rörelserelaterade uppgifter och biologiska och kemiska risker samt användning av tekniska hjälpmedel.

18. Europaparlamentet anser att det är oerhört viktigt att bekämpa otryggt och odeklarerat arbete, eftersom detta har allvarliga konsekvenser för hushållsanställda, inklusive i synnerhet migrerande kvinnliga arbetstagare och på så sätt förvärrar deras redan utsatta situation. Parlamentet betonar vikten av att undanröja och beivra sådana fall, bland annat barnarbete. Parlamentet stöder i detta avseende åtgärder för att inom ramen för den europeiska plattformen mot odeklarerat arbete motverka hushållsanställdas och omsorgsgivares utsatta situation. Parlamentet påminner om att svartarbete innebär avsaknad av socialt skydd och tvivelaktiga arbetsmiljöförhållanden. Parlamentet förväntar sig därför att det europeiska forumet mot odeklarerat arbete kommer att motverka och avskräcka från odeklarerat arbete, eftersom den svarta ekonomin medför osäkra arbeten, påverkar kvaliteten på omsorgen och arbetsförhållandena för många svartarbetande omsorgsgivare, äventyrar socialförsäkringssystemets hållbarhet och minskar statskassans skatteintäkter.

19. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att investera i fler och bättre sätt att förebygga, upptäcka och bekämpa den avsevärda andelen svarta anställningar inom hushålls- och omsorgssektorn – i synnerhet rörande fall av människohandel och arbetskraftsexploatering samt fall där företag tillhandahåller hushålls- och omsorgstjänster med hjälp av svart och falskt egenföretagande – i syfte att skydda arbetstagarna och verka för en övergång från odeklarerat till deklarerat arbete genom bättre skydd och bättre och mer enhetliga mekanismer för arbetskroller och arbetsinspektioner.

20. Europaparlamentet riktar en kraftfull uppmaning till medlemsstaterna om att säkerställa att det finns lagliga vägar för migration till EU och att införa riktade program för laglig migration. Parlamentet betonar att medlemsstaterna måste ingå bilaterala överenskommelser med de stater som hushålls- och omsorgsarbetare enligt statistiken kommer från, för att reglera utrese- och mottagandeflödet och på så sätt bidra till att bekämpa nätverk för människohandel och tvångsarbete samtidigt som man avskräcker från social dumpning. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att ratificera den internationella konventionen om skydd av alla migrerande arbetstagare och deras familjemedlemmar, som FN:s generalförsamling antog den 18 december 1999.

21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att främja system för legalisering på grundval av tidigare erfarenheter som ett sätt att minska risken för att migrerande papperslösa arbetstagare utsätts för utnyttjande och övergrepp. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna eftertryckligen att stödja och skydda svartarbetande hushållsanställda och omsorgsgivare som beslutar att ta sig ur den onda cirkeln av "dolt" arbete.

22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att främja utredning av fall av människohandel som syftar till att utnyttja människor, och mer specifikt fall där syftet är att utnyttja dem för hushållsarbete, med målet att förbättra mekanismerna för identifiering och skydd av dessa offer samt att involvera icke statliga organisationer, fackföreningar, offentliga myndigheter och alla invånare i arbetet med att upptäcka människohandel och grovt utnyttjande.

23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utvidga de instrument och mekanismer som inrättats för att bekämpa människohandel, såsom mekanismer för återsändande eller tillfälliga uppehållstillstånd, samt att se över dem i syfte att bredda tillämpningsområdet till att omfatta även fall av grovt utnyttjande av arbetskraft där det inte finns några kopplingar till människohandel.

24. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att i enlighet med artikel 17 i ILO:s konvention nr 189 upprätta verkkningsfulla och lättillgängliga klagomålsmekanismer och metoder för att säkerställa efterlevnaden av nationella lagar och förordningar om skydd av hushållsanställda. Vidare uppmanar parlamentet medlemsstaterna att ta fram och genomföra åtgärder för yrkesinspektion, efterlevnad och påföljder med vederbörlig hänsyn till hushållsarbetets särdrag och i enlighet med nationella lagar och förordningar. Parlamentet begär att dessa åtgärder, i den mån det är förenligt med nationella lagar och förordningar, specificerar villkoren för när tillträde till bostäder kan ges, med vederbörlig respekt för privatlivet. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att i enlighet med den nationella lagstiftningen övervaka införandet av mekanismer för effektiva åtgärder mot missförhållanden, till exempel inspektioner på plats i fall då det finns skäl att misstänka missförhållanden.

Torsdagen den 28 april 2016

25. Europaparlamentet är oroat över de otillräckliga inspektionerna för att kontrollera, följa upp och övervaka anlitande hushållsanställda och omsorgsgivare som sköts av företag eller rekryteringsbyråer, och pekar på behovet av att öka antalet offentliga inspektörer och inspektioner för att kontrollera att lagstiftningen efterlevs.

26. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna eftertryckligen att vidta nödvändiga åtgärder för att intensifiera inspektionerna samt att upprätta innovativa inspektionsmetoder som respekterar den privata integriteten, särskilt vad gäller privata hem där inspektörerna inte kan gå in utan domstolsbemyndigande, och att på lämpligt sätt informera och utbilda inspektörer för att förhindra att hushållsanställda behandlas illa, utnyttjas, inklusive ekonomiskt, eller utsätts för våld eller sexuella övergrepp.

27. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att genomföra kampanjer för att synliggöra denna fråga och öka allmänhetens och de privata organens förståelse av fördelarna med reglerat hushålls- och omsorgsarbete, i syfte att skänka värdighet till detta yrke och uppnå ett erkännande av de kvinnliga hushållsanställdas och omsorgsgivarnas viktiga arbete och bidrag till ett välfungerande samhälle. Samtidigt uppmanar parlamentet medlemsstaterna att skapa medvetenhet kring förekomsten av grovt utnyttjande i privata hushåll genom att fastställa ett nolltoleransmål i fråga om utnyttjande av dessa arbetstagare.

28. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att genomföra informationskampanjer om de rättigheter och skyldigheter som de hushållsanställda, omsorgsgivarna och arbetsgivarna har och om riskerna och konsekvenserna av utnyttjande inom sektorn för hushållsarbete samt att verka för ett erkännande av hushålls- och omsorgsarbete. Parlamentet föreslår att medlemsstaterna tar fram färdplansprogram.

29. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att i samarbete med arbetsmarknadsparterna införa respektive förbättra kanaler för information om hushållsanställdas och omsorgsgivares rättigheter samt att säkerställa att dessa arbetstagare verkligen nås av denna information. Parlamentet rekommenderar i detta syfte att det på grundval av bästa praxis i medlemsstaterna, på regional och lokal nivå, inrättas informationscenter, hjälptelefonlinjer och webbplatser som erbjuder stöd och information även i form av kampanjer om hushållsanställdas och omsorgsgivares rättigheter i varje medlemsstat på det nationella språket och andra lämpliga språk. Parlamentet framhåller att organisationer i civilsamhället, till exempel sådana som representerar kvinnor och migranter, också ska kunna tillhandahålla denna information. Dessa verktyg måste också tas fram på ett sätt som möjliggör bästa praxis och relevant rådgivning och vägledning till möjliga arbetsgivare, inklusive familjer och förmedlingar och att det måste finnas tillgång till anställningsavtalsmodeller, så att arbetsgivarna tar sitt ansvar.

30. Europaparlamentet efterlyser beslutsamma åtgärder mot företag vars affärsmodell bygger på utnyttjande av olaglig arbetskraft för att minimera driftkostnaderna, maximera vinsterna och konkurrera ut lagliga företag.

31. Parlamentet framhåller den viktiga roll som fackföreningarna kan spela när det gäller att organisera och informera arbetstagarna om deras rättigheter och skyldigheter. Parlamentet konstaterar att detta är ett sätt för de hushållsanställda att få en gemensam representation, kunna kollektivförhandla om sina avtal och försvara sina rättigheter och intressen.

32. Europaparlamentet efterlyser en god representation av arbetsmarknadsparterna på europeisk och nationell nivå, i synnerhet fackföreningarna, för att intensifiera kollektivförhandlingarna i enlighet med den nationella praxisen med målet att på ett effektivt sätt främja och upprätthålla anständiga arbetsförhållanden inom dessa sektorer. Parlamentet efterfrågar även en god representation av yrkesorganisationer, organisationer som arbetar med och för hushållsanställda och omsorgsgivare samt andra relevanta organisationer i det civila samhället, och begär att man sörjer för att dessa organisationer är fullt medvetna om utmaningarna i fråga om skyddet av arbetstagarrättigheterna för kvinnor som är hushållsanställda eller omsorgsgivare i privata hushåll.

33. Europaparlamentet beklagar att de hushållsanställda och omsorgsgivarna fortfarande är så dåligt representerade i de fackliga organisationerna i de olika medlemsstaterna och understryker att man måste uppmuntra dessa kvinnliga arbetstagare att gå med i facket.

34. Europaparlamentet poängterar även vikten av att samla arbetsgivarna i federationer eller andra typer av organisationer på nationell nivå, eftersom insatserna för att legitimera hushållsarbete och omsorg i privata hushåll och för att förbättra arbetsvillkoren inom dessa arbeten och göra dem mer attraktiva, görs förgäves om det inte finns några sådana arbetsgivarorganisationer.

Torsdagen den 28 april 2016

35. Europaparlamentet konstaterar att privata hushåll som är arbetsgivare har en central funktion att fylla när det gäller respekten för rättvisa arbetsrättsliga standarder och arbetstagar rättigheter. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att arbetsgivarna och arbetstagarna har tillgång till relevant information.

36. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vidta nödvändiga åtgärder för att bättre övervaka och dokumentera det utsatta och underskattade yrket som hushållsanställd och omsorgsgivare i privata hushåll samt att föreslå åtgärder för att komma till rätta med fenomenet.

37. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och de behöriga EU-organen att genomföra en jämförande studie av de olika systemen för reglerat hushållsarbete och att samla in uppgifter om situationen i medlemsstaterna. Uppgifterna bör användas för utbyte av bästa praxis mellan medlemsstaterna, för att i synnerhet optimera åtgärderna mot utnyttjande av hushållsarbetare. Parlamentet uppmanar också kommissionen att genomföra en studie om hur hushållsanställda och omsorgsgivare i privata hushåll bidrar till medlemsstaternas sociala skyddsnät och ekonomier.

38. Europaparlamentet uppmuntrar till utbyte av bästa praxis mellan medlemsstaterna för att förbättra åtgärderna och förstärka effekterna.

39. Europaparlamentet anser att man genom att anta och anpassa bästa praxis från vissa medlemsstater skulle kunna skapa reguljära anställningsformer för hushållsanställda och omsorgsgivare i privata hushåll.

40. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att samla in, analysera och offentliggöra tillförlitliga statistiska uppgifter uppdelade efter ålder, kön och nationalitet, så att välinformerade diskussioner kan föras i jakt på de bästa lösningarna för professionaliseringen av hushållsarbetssektorn, och begär att Eurofond och Europeiska arbetsmiljöbyrån får i uppgift att utforma metoder för att tillhandahålla skydd, inge klagomål och sprida information.

41. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att föra upp diskussioner om hushållsanställdas och omsorgsgivares situation på sysselsättningskommitténs dagordning.

42. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att då de ser över eller föreslår relevanta rättsakter eller nationell lagstiftning sörja för att de hushållsanställdas och omsorgsgivarnas intressen beaktas, samtidigt som de nationella behörigheterna respekteras.

43. Europaparlamentet erkänner det mycket stora sociala och ekonomiska bidrag som anhängvårdare och volontärer står för (informell omsorg) och det ökande ansvar som läggs på dem genom minskat tillhandahållande av tjänster och de ökande kostnaderna för sådana tjänster.

44. Europaparlamentet konstaterar att allt fler personer lever på institutioner för långtidssjukvård och den sociala uteslängningen bland personer med funktionsnedsättning ökar i EU, vilket står i direkt strid med EU:s åtaganden enligt FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning och EU:s handikappstrategi 2010–2020.

45. Europaparlamentet anser att man bör uppmuntra former för subventionerad omsorg i hemmet som gör det möjligt för personer med funktionsnedsättning att leva ett självständigt liv och själva välja den kvalificerade personal som ska bistå dem i deras egna hem, särskilt för personer med kraftig funktionsnedsättning.

46. Europaparlamentet understryker att medlemsstaterna med hjälp av tillräcklig finansiering måste säkerställa en bredare tillgång till lättillgänglig, rimligt prissatt och högkvalitativ barn-, handikapp- och äldreomsorg för alla, så att man minimerar anledningarna till att anlita någon för att utföra dessa uppgifter på informell och otrygg basis och så att det arbete som utförs av professionella omsorgsgivare värdesätts högre. Parlamentet framhåller att medlemsstaterna måste utveckla service till stöd för familjer och formella och informella omsorgsgivare.

47. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att främja rekrytering till sektorn för social omsorg och vidta åtgärder för att göra denna sektor mer attraktiv som ett möjligt yrkesval.

Torsdagen den 28 april 2016

48. Europaparlamentet riktar en kraftfull uppmaning till medlemsstaterna om att investera i skapandet av stabila och högkvalitativa arbetstillfällen inom hushålls- och omsorgssektorn, bland annat med hjälp av EU-medel såsom Europeiska socialfonden och EU:s program för sysselsättning och social innovation (EaSI).

49. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att uppmuntra och främja innovativa lösningar och investeringar i social service och hälso- och sjukvårdstjänster, som har en stor sysselsättningsskapande potential och är viktiga för att tillgodose behoven i våra åldrande samhällen och de demografiska förändringarna i allmänhet samt nödvändiga för att avvärja krisens negativa sociala konsekvenser.

50. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utbyta information och bästa praxis från organisationer för och kooperativ av hushållsanställda och omsorgsgivare som ingår den sociala ekonomin i EU.

51. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att främja skapandet av arbetstagarkooperativ inom omsorgs- och hushållssektorerna och ta särskild hänsyn till landsbygden, med tanke på de positiva effekter detta kommer att ha på skapandet av hållbara arbetstillfällen av god kvalitet, i synnerhet för arbetstagare som har svårt att komma in på arbetsmarknaden.

52. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att säkerställa att unga hushållsanställda inte hoppar av skolan för att börja arbeta.

53. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se över direktiv 2006/54/EG om genomförandet av principen om lika möjligheter och likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet. Dessutom uppmanar parlamentet medlemsstaterna att konsekvent genomföra det direktivet.

54. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att överväga att skapa incitament i syfte att uppmuntra människor att anlita hushållsanställda och omsorgsgivare vitt. Vidare uppmuntrar parlamentet medlemsstaterna att införa enkla deklarationssystem för att bekämpa svartarbete och göra det mindre attraktivt, i enlighet med Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs rekommendation i dess yttrande om utveckling av hushållsnära tjänster för att höja sysselsättningsgraden och främja jämställdhet i arbetslivet (SOC/508). Dessutom rekommenderar parlamentet kommissionen att främja utbyte av bästa praxis mellan medlemsstaterna utifrån framgångsmodeller som har haft en positiv social och arbetsmarknadsmässig betydelse för sektorn, såsom systemet med tjänstekuponger (service voucher) i Belgien och den allmänna tjänsteanställningschecken (Cesu) i Frankrike.

55. Europaparlamentet anser att det vore lämpligt att ändra lagstiftningen för att skapa flexibla avtalsförhållanden mellan hushållsanställda/omsorgsgivare och hushåll som fungerar som arbetsgivare, i syfte att hjälpa bägge parter att utnyttja/erbjuda hushållstjänster på ett sätt som passar dem, samtidigt som arbetstagarna garanteras skydd.

56. Europaparlamentet råder medlemsstaterna att vidta stimulansåtgärder till stöd för bestämmelser för laglig anställning av hushållsanställda och omsorgsgivare i privata hushåll, så att dessa personer och deras potentiella arbetsgivare satsar på laglig anställning. Parlamentet uppmanar också medlemsstaterna att avskaffa de lagliga hindren som för närvarande avsevärt minskar hushållens deklarerade direktanställning av anställda.

57. Europaparlamentet upprepar sin uppmaning rörande behovet av en strukturerad sektorsdialog inom omsorgssektorn ⁽¹⁾.

58. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att likställa au pairer från EU respektive andra länder genom att bevilja dem ett kombinerat uppehålls- och arbetstillstånd som anger arbetstider, avtalstyp och betalningsvillkor. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att ratificera Europarådets överenskommelse om au pair-arbete. Medlemsstaterna uppmanas också att förbättra ackrediteringssystemet och kontrollmekanismerna för au pair-förmedlingar.

59. Europaparlamentet erinrar om behovet av ett formellt erkännande av au pairer, i enlighet med det europeiska avtalet om au pair-anställning, och av ökade inspektioner, så att au pairer inte blir informella och billiga ersättningar för hushållsanställda och omsorgsgivare.

⁽¹⁾ Europaparlamentets resolution av den 4 juli 2013 (EUT C 75, 26.2.2016, s. 130).

Torsdagen den 28 april 2016

60. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att hushållsanställda och omsorgsgivare i Europa värdesätts som människor och har möjlighet att uppnå balans mellan arbete och privatliv, inbegripet att de omfattas av arbetstidsdirektivet (2003/88/EG), så att de får viktiga viloperioder och inte tvingas arbeta för många timmar i sträck.
 61. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att anta åtgärder som gör det möjligt att förena arbets- och familjeliv, eftersom detta hjälper kvinnor att fortsätta att förvärvsarbета och minskar pensionsklyftorna senare i livet.
 62. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att pensionsavgifter betalas in för hushållsanställda och omsorgsgivare i enlighet med den nationella lagstiftningen.
 63. Europaparlamentet uppmanar de medlemsstater som har en nationell minimilön att se till att alla hushållsanställda och omsorgsgivare erhåller åtminstone denna summa i lön.
 64. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till ILO.
-

Torsdagen den 28 april 2016

P8_TA(2016)0204

Jämställdhet mellan kvinnor och män och ökat inflytande för kvinnor i den digitala tidsåldern

Europaparlamentets resolution av den 28 april 2016 om jämställdhet mellan kvinnor och män och ökat inflytande för kvinnor i den digitala tidsåldern (2015/2007(INI))

(2018/C 066/06)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 2 och artikel 3.3 andra stycket i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och artikel 8 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),
- med beaktande av artikel 23 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
- med beaktande av Pekingdeklarationen och handlingsprogrammet, som godkändes av den fjärde internationella kvinnokonferensen 1995, och framför allt området "Kvinnor och medier",
- med beaktande av slutdokumentet från FN:s generalförsamlings 23:e extra session år 2000, där informations- och kommunikationsteknik (IKT) erkänns vara landvinningar som öppnar nya möjligheter för kvinnors egenmakt, men som också innebär potentiella risker,
- med beaktande av den principdeklaration och den handlingsplan från Genève som antogs under den första etappen av världstoppmötet om informationssamhället (nedan kallat WSIS), som hölls i Genève 2003,
- med beaktande av Tunisåtagandet och Tunisagendan för informationssamhället, där det i detalj redogörs för de finansiella och internationella mekanismerna för genomförandet av WSIS agendor, vilka antogs under den andra etappen av WSIS, som hölls i Tunis den 16–18 november 2005,
- med beaktande av de hänvisningar till kvinnors rättigheter och jämställdhet som ingick i uttalandet om genomförandet av resultaten från WSIS och det därtill hörande dokumentet om WSIS efter 2015, *WSIS+10 Vision for WSIS Beyond 2015*,
- med beaktande av resultaten från det WSIS-forum som hölls den 25–29 maj 2015 i Genève under rubriken *Innovating Together: Enabling ICTs for Sustainable Development*, och där en delegation för utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män deltog,
- med beaktande av handlingslinjerna från WSIS 2014, som kombinerades med hållbarhetsmålen för att stärka synergieffekterna mellan dessa globala strategier, bland annat åtgärden att fram till 2030 möjliggöra och främja en social, ekonomisk och politisk delaktighet för alla, oavsett ålder, funktionsnedsättning, genetiska egenskaper, kön, sexuell läggning, könsidentitet, ras, socialt eller etniskt ursprung, religion eller övertygelse samt ekonomisk eller annan ställning,
- med beaktande av kommissionens strategi för jämställdhet mellan kvinnor och män 2010–2015 (SEC(2010)1079), där det ingår en rad åtgärder med anknytning till kvinnor och internet, särskilt i fråga om IKT, samt av halvtidsöversynen av strategin,
- med beaktande av sin resolution av den 9 juni 2015 om EU:s strategi för jämställdhet efter 2015 ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 9 september 2015 om att stärka flickor genom utbildning i EU ⁽²⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 3 mars 2010 *Europa 2020 – En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla* (COM(2010)2020),

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0218.

⁽²⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0312.

Torsdagen den 28 april 2016

- med beaktande av rådets (sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor) slutsatser från juni 2014: *Kvinnor och ekonomi: ekonomiskt oberoende ur perspektivet deltidarbete och egenföretagande*, där det står att "det i Europa 2020-strategin fastställs ett antal prioriterade tillväxtområden, bl.a. inom vit ekonomi och inom vetenskap och teknik, och att det för att man fullt ut ska kunna utnyttja Europas tillväxtpotential inom dessa områden är viktigt att få bukt med könsstereotyper och att bekämpa segregering inom utbildning och i yrkeslivet,
- med beaktande av sin resolution av den 8 oktober 2015 om tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/54/EG av den 5 juli 2006 om genomförandet av principen om lika möjligheter och likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 24 maj 2012 med rekommendationer till kommissionen om tillämpning av principen om lika lön för manliga och kvinnliga arbetstagare för samma eller likvärdigt arbete ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 12 mars 2013 om avskaffande av könsstereotyper i EU ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 12 september 2013 om den digitala agendan för tillväxt, rörlighet och sysselsättning ⁽⁴⁾, och framför allt av den breda koalitionen för digital kompetens och digitala arbetstillfällen,
- med beaktande av åtgärd 60 i den digitala agendan om att uppmuntra kvinnor att börja arbeta i yrken med anknytning till IKT och att öka andelen kvinnor inom IKT-sektorn,
- med beaktande av kommissionens meddelande *En strategi för en inre digital marknad i Europa* (COM(2015)0192),
- med beaktande av den andra pelaren i kommissionens strategi för en digital inre marknad, där avsikten är att skapa goda förutsättningar och lika spelregler för digitala nät och innovativa tjänster samt en omgivning där dessa kan utvecklas, samt av den tredje pelaren, med dess stöd till ett e-samhälle för alla, där invånarna har de rätta färdigheterna för att kunna ta vara på de möjligheter som erbjuds av internet och får bättre chanser att få arbete,
- med beaktande av studien från Europaparlamentets utredningsavdelning C *Study on Empowering women on the Internet*, offentliggjord 2015,
- med beaktande av artikel 7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 ⁽⁵⁾ om främjande av jämställdhet och icke-diskriminering,
- med beaktande av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och våld i hemmet (Istanbulkonventionen),
- med beaktande av Pekingförklaringen och handlingsplanen, särskilt målen på området "Kvinnor och medier", som kräver ökat deltagande för kvinnor och deras tillgång till uttrycksmedel och beslutsfattande i och genom medier och ny kommunikationsteknik samt främjande av en balanserad framställning av kvinnor i medierna utan stereotyper,
- med beaktande av den europeiska koden för bästa praxis för kvinnor inom IKT, som kommissionen tog fram 2013,
- med beaktande av sin djupanalys *Women in ICT*, från 2012,

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0351.

⁽²⁾ EUT C 264 E, 13.9.2013, s. 75.

⁽³⁾ EUT C 36, 29.1.2016, s. 18.

⁽⁴⁾ EUT C 93, 9.3.2016, s. 120.

⁽⁵⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 320.

Torsdagen den 28 april 2016

- med beaktande av rapporten från Europeiska byrån för grundläggande rättigheter *Violence against women – an EU-wide survey. Main results*, offentliggjord i mars 2014,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/36/EU av den 5 april 2011 om förebyggande och bekämpande av människohandel, om skydd av dess offer och om ersättande av rådets rambeslut 2002/629/RIF ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens EU-strategi för utrotande av människohandel 2012-2016 och halvtidsrapporten om genomförandet av den,
- med beaktande av EU:s policycykel avseende organiserad och grov internationell brottslighet, som inleddes 2014, och det prioriterade brottsområdet människohandel,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män och yttrandet från utskottet för sysselsättning och sociala frågor (A8-0048/2016), och av följande skäl:
 - A. Digitaliseringen har revolutionerat och genomgripande omvandlat människors tillgång till information och tillhandahållande av den, samt hur de kommunicerar, umgås, studerar och arbetar. Den har skapat nya möjligheter för deltagande i offentliga och politiska diskussioner, i utbildning och på arbetsmarknaden, öppnar nya utsikter till ett självvalt liv och har en enorm ekonomisk potential både inom Europeiska unionen och utanför dess gränser. Digitaliseringen påverkar inte bara marknaderna, utan hela samhället.
 - B. Informationssamhället som drivs av informations- och kommunikationsteknik (IKT), för med sig enorma möjligheter att skapa och fördela rikedom och kunskaper, vilket framgår bl.a. av industrin för gratis och öppen programvara som har förändrat sätten att producera, distribuera, stödja och använda programvara, så att en rikare digital inkludering möjliggörs. Digitaliseringen bär dessutom på möjligheter att utnyttja tid och rum på ett mer diversifierat och flexibelt sätt, och att närma sig mer jämlika samhällsmodeller. Samtidigt kan digitaliseringen av arbetsmarknaden ge utestängningen nya dimensioner, till exempel risken för segregering på ekonomiska, sociala och kulturella grunder och för könssegregering.
 - C. Endast 9 procent av utvecklarna i EU är kvinnor, endast 19 procent av cheferna inom IKT- och kommunikationssektorerna är kvinnor (jämfört med 45 procent inom övriga tjänstesektorer) och endast 19 procent av entreprenörerna är kvinnor (jämfört med 54 procent inom övriga tjänstesektorer) ⁽²⁾.
 - D. Den här händelseutvecklingen bär på stora möjligheter för kvinnors egenmakt, genom att den ger större tillgång till information och kunskaper än vad konventionella medel gör, samt erbjuder ett forum för åsiktsuttryck, vilket kan sporra andra till handling, ge nya tillfällen till interaktion och kampanjer för att försvara rättigheter och friheter för kvinnor och flickor, hbtqi-personer, men också för personer med särskilda behov, såsom personer med funktionsnedsättning. Kvinnors aktiva deltagande i informationssamhället är inte bara en fråga om rättvisa och jämlikhet, utan kommer även att bidra till bättre sociala och ekonomiska villkor i samhället samt till EU:s konkurrenskraft.
 - E. Klyftan mellan könen är djup när det gäller möjligheterna att få arbete och utbildning inom informations- och kommunikationstekniken samt när det gäller datorkunskaper. Digitaliseringen har stor inverkan på konsumtionen och distributionen av medier, särskilt bland ungdomar, i och med att den skapar nya kanaler för mediekonsumtion och möjliggör ett mindre hierarkiskt medielandskap. Digitaliseringen kan bli till hjälp för kvinnors egenmakt men även innebära nya utmaningar för den, genom att det sprids material där kvinnor framställs på ett negativt, förnedrande och stereotyperat sätt.

⁽¹⁾ EUT L 101, 15.4.2011, s. 1.

⁽²⁾ <https://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/women-active-ict-sector>

Torsdagen den 28 april 2016

- F. Digitala kommunikationskanaler och sociala nätverk är särskilt viktiga för föräldrar som tagit föräldraledighet och för hemmaarbetande.
- G. Digitaliseringen påverkar arbetsmarknaden enormt, genom att ändra värdekedjorna och skapa nya möjligheter till arbete och mera flexibla arbetsmönster. De möjligheter till flexibla arbetsformer och distansarbete som digitaliseringen medför kan fungera som ett effektivt verktyg för att balansen mellan arbetsliv och privatliv ska bli bättre för både kvinnor och män. Dessa flexibla arbetsformer kan bli till nytta genom att bidra till att missgynnade grupper av kvinnor integreras på arbetsmarknaden. Det kan dock uppkomma negativa följder som framför allt kan drabba kvinnor, i form av att arbetstagarnas rättigheter försämrats och gränserna suddas ut, såväl mellan arbetstid och fritid som mellan ansvar inom och utanför arbetslivet, så att låglöneyrken blir vanligare och anställningstryggheten minskar.
- H. Med hjälp av bättre digitala färdigheter och kunskaper om IKT får kvinnor och flickor en enastående möjlighet att integreras på arbetsmarknaden, något som också gäller personer med särskilda behov, såsom personer med funktionsnedsättning. Om vi fick fler kvinnor inom IKT-sektorn, som är en av de mest välvärdade sektorerna, skulle detta kunna bidra till kvinnors ekonomiska egenmakt och oberoende, så att det könsmissiga lönegapet totalt sett skulle minska.
- I. På den digitala arbetsmarknaden flyttas ansvaret alltmer över från företagen till den enskilde, och detta leder till att egenföretagare och frilansare får andra villkor för sitt deltagande i de sociala trygghetssystemen. Det är uppenbart att politiska beslut anger vad dessa förändringar leder till.
- J. Om en enskild person har flera separata avtal med olika företag och institutioner blir det en större utmaning att övervaka att likalöneprincipen följs, vilket ju är av yttersta vikt för ett verkligt jämlikt samhälle.
- K. Om flera kvinnor kom in i IKT-sektorn skulle detta stimulera en marknad där brist på arbetskraft förutsägs och där likvärdigt deltagande av kvinnor skulle höja EU:s BNP med omkring 9 miljarder euro per år. Kvinnor är fortfarande markant underrepresenterade inom studieprogram som leder till examen i IKT, eftersom de utgör endast omkring 20 procent av alla dem som utexamineras inom detta område. Endast 3 procent av alla universitetsutbildade kvinnor har avlagt examen inom IKT. Kvinnor har stora svårigheter att komma in i IKT-sektorn och stanna kvar där. Dagens mansdominerade arbetsmiljö inom IKT, med endast 30 procent kvinnliga arbetstagare, bidrar till att många kvinnor väljer att lämna branschen bara några år efter avlagd universitetsexamen.
- L. Enligt studien *Women active in the ICT sector* beräknas det råda brist på 900 000 arbetstagare inom IKT-sektorn i Europa 2020. IKT-sektorn växer snabbt och skapar cirka 120 000 nya arbetstillfällen varje år.
- M. IKT-sektorn präglas av särskilt stark vertikal och horisontell segregering samt av ett gap mellan kvinnors utbildningskvalifikationer och deras position inom IKT-sektorn. Färre än 20 procent av företagarna inom IKT är kvinnor. Flertalet kvinnor som arbetar med IKT (54 procent) har lägre löner och mindre kvalificerade tjänster, och endast en liten minoritet av dem (8 procent) har högkvalificerade programutvecklingstjänster. Kvinnorna är också underrepresenterade i beslutsfattandet inom denna bransch, eftersom endast 19,2 procent av de IKT-anställda har kvinnliga chefer, jämfört med 45,2 procent av de anställda inom andra branscher.
- N. Kvinnor som är 55 år och äldre löper särskilt stor risk för arbetslöshet och inaktivitet på arbetsmarknaden. Den genomsnittliga sysselsättningsgraden i EU bland kvinnor i åldern 55–64 år är endast 42 procent, jämfört med 58 procent bland män. Bristande kunskaper om IKT och digitala färdigheter späder ytterligare på risken. Om man förbättrar och investerar i den digitala kompetensen för kvinnor över 55 år ökar deras sysselsättningsmöjligheter och de får ett visst skydd mot utestängning från arbetsmarknaden.

Torsdagen den 28 april 2016

- O. Sexism och könsstereotyper får konsekvenser som hindrar jämställdheten och belastar EU:s ekonomiska utveckling och konkurrenskraft och vidgar ytterligare den redan markanta digitala könsklyftan inom IKT, medier och industrin med anknytning till dem. Dagens könsstereotyper gör det svårt för kvinnor att fullständigt utveckla sina förmågor som användare samt sina innovativa och kreativa talanger. Här behövs det en tydlig politisk vilja, tillsammans med konkreta åtgärder och medverkan från det civila samhällets sida, för att vi ska få till stånd en förändring.
- P. Utbildning spelar en nyckelroll för ökat inflytande för kvinnor i den digitala tidsåldern och således också för ett framtidsdugligt samhälle. 60 procent av skoleleverna i EU använder aldrig digital utrustning i klassrummet. Andelen kvinnor med universitetsexamen i IKT är redan låg och har ytterligare gått ned. Kvinnor är starkt underrepresenterade inom vetenskap, teknik, ingenjörsvetenskap och matematik, och ungefär hälften av kvinnorna med universitetsexamen i dessa ämnen börjar inte arbeta inom dessa områden. I initiativ som den europeiska kodveckan, IKT för bättre utbildning, Leaders Club och den breda koalitionen för digitala arbetstillfällen, som är avsedda att ytterligare främja e-utbildning och e-färdigheter, är kvinnorna fortsatt markant underrepresenterade.
- Q. Att inom EU:s politik för utvecklingssamarbete främja digital teknik och IKT, i överensstämmelse med hållbarhetsmålen, är viktigt, särskilt för att kvinnor och flickor ska få större socialt och ekonomiskt inflytande och hjälpas ut ur fattigdom.
- R. Digitaliseringen främjar ökad direktdemokrati via nätet, vilket gör att kvinnorna kan bli mer delaktiga i politiken och få bättre tillgång till information.
- S. Tack vare digitaliseringen och direktdemokratin har kvinnorna fått ökade möjligheter till direkt engagemang i politiken på andra sätt än via de traditionella kanalerna, och till fullständigt och genomgående deltagande.
- T. Liksom all annan teknik kan IKT brukas och missbrukas för att hota kvinnor samt deras rättigheter, friheter och, i sista hand, deras egenmakt. Detta sker bland annat i form av mobbning och stalkning via internet, människohandel, hatpropaganda, hets, diskriminering och kränkningar av grundläggande rättigheter. Anonymiteten på internet bidrar till spridningen av dessa former av våld mot kvinnor. Sådana nya utmaningar och risker måste kartläggas och åtgärdas på lämpligt sätt, både av de politiskt ansvariga och av företag, bolag och det civila samhällets organisationer, varvid det samtidigt måste beredas utrymme för informationsutbyte på internet.
- U. Ny informations- och kommunikationsteknik används för att skapa kanaler och plattformar som underlättar vissa former av sexuellt utnyttjande av kvinnor, även bland underåriga. Digitala plattformar används också för kommersialisering av kvinnokroppen. De av saken berörda inom brottsbekämpningen måste känna till hur digitaliseringen förändrat dessa brott. De av saken berörda inom undervisningen måste också väckas till ökad medvetenhet om dessa nya former av digitala hot, och medel från både EU och medlemsstaterna måste ställas till förfogande för främjande av utbildning, både om hur internet kan användas tryggt och med respekt för andra och om vilka risker som könsrelaterat våld på internet för med sig för både pojkar och flickor. Likaså måste män och pojkar engageras i att bekämpa våld mot kvinnor och flickor.
- V. Digitala kommunikationsmedel har bidragit till att det blivit vanligt med hatpropaganda och hot mot kvinnor. Av kvinnorna i Europa har 18 procent sedan ungdomsåren utsatts för någon form av trakasserier från bekanta på internet och antalet offer för våld på internet i Europa uppgår till nio miljoner. Antalet hot mot kvinnor, också mordhot, har ökat. Samhällsmedvetenheten om digitala former av våld, både bland allmänheten och bland berörda yrkesgrupper, exempelvis yrkesverksamma inom brottsbekämpningen och lärare, räcker fortfarande inte för att de förebyggande insatserna, övervakningen och hjälpen till dem som drabbas ska vara tillräcklig. Alla medlemsstaters straffrätt samt

Torsdagen den 28 april 2016

metoder och förfaranden för lagföring är ännu inte helt anpassade till de olika formerna av våld på nätet. Rättsväsendet är inte tillräckligt lyhört. De som gör sig skyldiga till övergrepp och sprider hatpropaganda anmäls, utreds, åtalas och fälls mycket sällan. Övergreppens och våldets potentiella gränsöverskridande karaktär på internet måste erkännas på EU-nivå.

- W. Jämställdhetsbudgetering och jämställdhetsintegrering kan användas som jämställdhetsfrämjande verktyg. Könsbaserade perspektiv bör beaktas i alla skeden av kommissionens arbete som rör digitaliseringen i Europa, för att kvinnor inte bara ska bli delaktiga i den digitala utvecklingen, utan även gå i bräschen för den.
- X. Kvinnors och flickors låga deltagande i IKT-relaterad utbildning och senare i arbete med IKT beror på ett komplicerat samspel av könsstereotyper som inleds tidigt i livet och under skolgången och som fortsätter under yrkeslivet. Faktorer som hindrar kvinnor och flickor från deltagande i IKT-utbildning och arbete med IKT är bland annat livslånga stereotyper, uppdelning i "typiskt kvinnliga och typiskt manliga" aktiviteter, fritidssysselsättningar och leksaker – en uppdelning som inleds redan från första början av skolgången, relativ brist på kvinnliga förebilder inom IKT-sektorn samt kvinnors begränsade synlighet i denna sektor, särskilt på chefsposter.

Allmänna rekommendationer

1. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen och rådet att dra full nytta av den potential för främjande av kvinnors egenmakt, kvinnors fri- och rättigheter och jämställdhet som finns hos informationssamhället, IKT och internet, oavsett ålder, funktionsnedsättning, genetiska egenskaper, kön, sexuell läggning, könsidentitet, ras, socialt eller etniskt ursprung, religion eller övertygelse eller ekonomisk ställning.
2. Europaparlamentet framhåller att tillgången till internet utgör en ny grundläggande tjänst som behövs i hela världen, för män, kvinnor, pojkar och flickor. Internet är för närvarande ett instrument av central betydelse för människors vardag i relationerna inom familjen och på arbetet, för studier och lärande, för förvaltningen inom företag, myndigheter, institutioner och organisationer, samt för de sociala nätverkens arbete och främjandet av lika möjligheter.
3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att dra nytta av den digitala agendan och strategin för den digitala inre marknaden och göra dem bättre målinriktade för att åtgärda den djupa könsklyftan inom IKT-sektorn och för att främja kvinnors fullständiga integration inom den, framför allt inom yrken som sammanhänger med teknik och telekommunikation, och att arbeta för att kvinnor och flickor ska få utbildning i IKT och andra ämnen med anknytning till vetenskap, teknik, ingenjörsvetenskap och matematik, att bättre synliggöra kvinnor inom det digitala området, att förbättra jämställdheten och kvinnornas deltagande med hjälp av bättre tillgång till kapital, att systematiskt genomföra konsekvensanalyser ur ett jämställdhetsperspektiv och jämställdhetsbudgetering i sitt arbete med den digitala agendan och strategin för den digitala inre marknaden så att de fullständigt kan genomsyras av den grundläggande europeiska principen om jämställdhet, och att stödja det civila samhällets organisationer och kvinnoorganisationer i arbetet med att förverkliga ett internet för alla.
4. Europaparlamentet uppmanar unionens institutioner och medlemsstaterna att ta med jämställdhetsperspektivet i alla digitala initiativ och att erkänna att den digitala utvecklingen ligger bakom en ny, starkare våg av medvetenhet om genusfrågor och jämställdhet. Parlamentet uppmärksammar kommissionen på hur ändamålsenligt internet är för kampanjer, forum och synliggörande av kvinnliga förebilder. Allt detta bidrar till att jämställdheten mellan kvinnor och män påskyndas. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att överväga att ställa kvinnorna främst i sin digitala agenda, så att den nya digitala tidsåldern kan bli en jämställdhetsfrämjande drivkraft.
5. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att i sin kommande strategi för jämställdhet mellan kvinnor och män 2016–2020 ta med åtgärder enkom avsedda att stödja kvinnors integrering och deltagande i informations-samhället och att kraftfullt främja kvinnors nätverk på internet, eftersom dessa är uttryck för en bottom-up-strategi i fråga om kvinnors egenmakt som organiseras på eget initiativ och bör få allt stöd de behöver för att kunna fortbestå.

Torsdagen den 28 april 2016

6. Europaparlamentet noterar kommissionens meddelande *En strategi för en inre digital marknad i Europa*, men beklagar att det är så smalspårigt i och med att det underskattar den avsevärda potential som digitaliseringen kan ha för ett samhälle som har utrymme för alla och som präglas av jämlikhet och deltagande, och inte heller tillräckligt erkänner de möjligheter som en målinriktad stöd- och finansieringsinfrastruktur kan erbjuda för kvinnors egenmakt.

7. Europaparlamentet efterlyser en starkare satsning på gratis och öppen programvara inom IKT-sektorn och den digitala marknaden. Parlamentet anser att gratis och öppen programvara är ett centralt verktyg för att främja jämställdheten och demokratiseringen inom den digitala marknaden och IKT-sektorn. Parlamentet betonar att det behövs medvetenhet om genusfrågor även inom branschen för öppen programvara.

8. Europaparlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att utveckla, stödja och genomföra de åtgärder som förts fram av FN och dess organ, i synnerhet inom ramen för Pekingdeklarationen och handlingsprogrammet och världstoppmötena om informationssamhället (WSIS), för att på det sättet arbeta för kvinnors egenmakt i den digitala tidsåldern, både på europeisk och global nivå. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att utbyta och dela bästa praxis med varandra för att främja kvinnors lika deltagande i den digitala utvecklingen i hela Europa.

9. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att införa fleråriga handlingsplaner för att uppnå jämställdhet inom informationssamhället och IKT, som innehåller målsättningarna om att kvinnor ska få ökad tillgång till informations-samhället, att kvinnor ska börja använda internet bättre och mer, att kvinnor ska få en viktigare roll inom IKT-sektorerna, att kvinnor ska utbildas till bättre kunskap om IKT, att sysselsättningen och företagandand bland kvinnor ska förbättras genom att de regelbundet börjar använda internet och digitala tjänster, att det ska utvecklas ett jämställdhetsfrämjande innehåll på internet, att man ska stimulera till fortlöpande utbyte och spridning av samt information om jämställdhetsvärden, att man ska arbeta för att IKT ska bli tillgängligt som och användas som ett verktyg mot könsdiskriminering inom sådana områden som könsrelaterat våld, främjande av internationellt samarbete, upprättande av en balans mellan arbetsliv och privatliv samt utformningen, genomförandet, spridningen och utvärderingen av jämställdhetspolitik och jämställdhetsplaner.

Deltagande

10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att bättre ta till vara den avsevärda potential som digitaliseringen erbjuder på alla nivåer när det gäller politiskt deltagande och kvinnors medverkan i beslutsprocesserna, till exempel genom elektronisk röstning. Parlamentet framhåller att digitaliseringen och e-förvaltningen bär på stora möjligheter när det gäller tillgång till information, beslutsprocesser, öppenhet och ökad redovisningsskyldighet. Parlamentet betonar dessutom att IKT kan avsevärt öka kvinnors förmåga att delta i enkäter, diskussionsforum och även anonymt lämna in klagomål och anmälningar.

11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att arbeta för en digitalisering inom politiken för att främja direktdemokrati och låta alla medborgare delta mera aktivt, och på så sätt undanröja gamla ordningar och hinder som gör det svårt för kvinnor och underrepresenterade grupper att engagera sig politiskt och i institutionella sammanhang. Parlamentet uppmanar ytterligare kommissionen och medlemsstaterna att överväga och vidareutveckla metoder för röstning på internet i samband med val och omröstningar, och på det sättet få bort hinder som särskilt drabbar kvinnor.

12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att dra full nytta av programmet "Ett Europa för medborgarna" för att särskilt inrikta sig på det civila samhällets organisationer och kvinnoorganisationer i frågor som berör digitalisering och IKT, för att kvinnor ska få bättre förutsättningar för medborgardeltagande och demokratiskt deltagande, samt att särskilt uppmärksamma de könsspecifika målen vid de kommande utvärderingarna av genomförandet.

13. Europaparlamentet framhåller hur viktiga nya medier kan vara för att stärka kvinnors deltagande i demokratiska processer. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att arbeta för kvinnors fullständiga deltagande i medierna, också i förvaltningen av dem, samt i organ för tillsyn och övervakning, för att medievärlden ska bli mera jämställd och könsstereotypering och missvisande bilder av kvinnor motarbetas. Parlamentet uppmanar dessutom med kraft kommissionen att främja upprättandet av nätverk mellan det civila samhällets organisationer och yrkesorganisationer inom medierna för att göra det möjligt för kvinnor att vara aktivt delaktiga och erkänna kvinnornas särskilda behov inom medierna.

Torsdagen den 28 april 2016

14. Europaparlamentet betonar det internationella civila samhällets centrala funktion för förvaltningen av internet, genom sådana forum som *Global Internet Forum*. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att samarbeta med och stödja digitala organisationer i det civila samhället på gräsrotsnivå och internationell nivå, och främja kvinnors och flickors deltagande och representation i samtliga dessa forum och nätverk.

15. Europaparlamentet anser att med hjälp av gratis bredband för alla, åtminstone i det offentliga rummet, skulle kvinnor bättre kunna ta till vara de möjligheter som digitaliseringen erbjuder och få större chanser att komma ut på arbetsmarknaden, något som också skulle bidra till ökad social delaktighet och till en positiv utveckling för miljön och ekonomin. Parlamentet uppmanar kommissionen att erkänna vikten av att utvidga den digitala agendan till landsbygdsområden, så att inga medborgare, särskilt inte kvinnor, är utestängda och isolerade, och så att de möjligheter som digitaliseringen erbjuder finns tillgängliga för alla.

Arbetsmarknaden

16. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och arbetsmarknadens parter till jämställdhetsfrämjande inom IKT-företag och andra relevanta näringsgrenar, representativa organ och utbildningsinstitutioner, också på ansvarsfulla poster, samt till noggrann övervakning och uppföljning av vilka framsteg som görs och till utbyte av bästa praxis på området.

17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att åtgärda frågan om att kvinnor är svårt underrepresenterade inom IKT-sektorn, framför allt på högre poster och i bolagsstyrelser. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen och medlemsstaterna att erkänna att utkastet till direktivet om en jämnare könsfördelning bland icke verkställande styrelseledamöter i börsnoterade företag och därmed sammanhängande åtgärder ger en verklig möjlighet att förändra den interna företagskulturen, vilket skulle få genomslag på alla hierarkiska nivåer, och uppmanar därför med kraft till att arbetet med direktivet i rådet ska komma i gång på nytt. Parlamentet erinrar med skärpa kommissionen om dess ansvar att vidta alla sådana åtgärder som kan bidra till att bryta dödläget inom rådet i fråga om unionslagstiftningen om öppenhet och en ökad jämvikt vid rekryteringen till beslutsfattande poster.

18. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att ta itu med det könsmissiga lönegapet inom IKT-sektorn genom att lyfta fram affärsnyttan med mångfald och genom att skapa fler och starkare incitament för både företagen och kvinnorna, till exempel förebilder och karriärmöjligheter, i syfte att öka kvinnornas synlighet.

19. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen och medlemsstaterna att slå vakt om arbetstagarnas grundläggande rättigheter och anställdas socialskydd och att motverka osäkra arbetsförhållanden. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att föreslå och medlemsstaterna att vidareutveckla nya skyddsmekanismer som är anpassade till de arbets- och yrkeslivsmönster som digitaliseringen gett upphov till, och att därvid särskilt uppmärksamma kvinnornas situation. Parlamentet framhåller betydelsen av kollektivförhandlingar på alla nivåer, särskilt inom branscher som påverkas starkt av digitaliseringen, för att likalöneprincipen ska råda och för att arbetsmiljöns kvalitet och säkerhet ska tryggas i samband med digitaliseringen. Parlamentet påpekar att nödvändiga allmänna ramvillkor måste fastställas för att de anställdas personuppgifter ska skyddas.

20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att erkänna digitaliseringens fulla potential när det gäller flexibilitet i balansen mellan arbetsliv och privatliv, och framhåller samtidigt att arbetsmarknadens digitalisering ställer anpassningskrav både på arbetsmarknadspolitikerna och de bakomliggande sociala trygghetssystemen. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna, mot bakgrund av kommissionens färdplan *New start to address the challenges of work-life balance faced by working families*, att ta reda på vilka möjligheter och utmaningar som digitaliseringen innebär när det gäller arbetsförhållanden och behovet av arbetsplatsanpassning, kompetensutveckling och möjligheter till livslångt lärande, särskilt för arbetstagare med omsorgsansvar. Parlamentet uppmanar också medlemsstaterna och kommissionen till riktade investeringar i digitala arbetssätt, för att alla ska få bättre balans mellan arbetsliv och privatliv.

21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stödja livslångt lärande samt utbildningar och program som är inriktade på bättre anpassning eller eventuellt byte av yrke beroende på den växande efterfrågan på e-kompetens inom många olika sektorer, med särskild hänsyn till kvinnor som är 55 år eller äldre, så att dessa inte utestängs från arbetsmarknaden.

Torsdagen den 28 april 2016

22. Europaparlamentet begär att företagens administrativa börda minimeras vid alla åtgärder på detta område. Parlamentet påminner om att orimligt stor byråkrati kan medföra lägre acceptans och förlust eller omlokalisering av arbetstillfällen. Parlamentet välkomnar de praktiskt genomförbara och konsensusbaserade kompromisser som nåtts av arbetsmarknadsparterna i medlemsstater med en stark tradition av medbestämmande. Parlamentet betraktar medbestämmande som en modell för bästa praxis för Europas ekonomier.

23. Europaparlamentet konstaterar att det könsmässiga lönegapet kvarstår som en av de stora frågorna när det gäller klyftan mellan könen inom IKT-branschen, och uppmanar därför medlemsstaterna att äntligen, med hjälp av öppenhet och fortsatta positiva åtgärder, börja aktivt genomföra kommissionens rekommendation om stärkande av principen om lika lön för kvinnor och män, helst lagstiftningsvägen, samt att införa åtgärder för öppenhet i fråga om lönesättningen och könsneutrala arbetsutvärderingar. Parlamentet uppmanar kommissionen att ta upp likalönefrågan i initiativet "Nystart för förvärvsarbetande föräldrar" som ingår i kommissionens arbetsprogram för 2016, eftersom lönegapet blir ännu djupare i samband med föräldraskap.

24. Europaparlamentet påpekar att det könsmässiga lönegapet leder till ett ännu större pensionsgap. Parlamentet betonar att principen om lika lön för lika arbete på samma arbetsplats för att säkerställa adekvata och rättvisa löner måste garanteras, som kommissionens ordförande Jean-Claude Juncker har påpekat.

25. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att ha skatte- och förmånssystem som inte avskräcker den andra försörjaren från att arbeta mera, eftersom kvinnor brukar vara den andra försörjaren, något som är mycket vanligt inom IKT-sektorn.

26. Europaparlamentet påpekar att det könsmässiga lönegapet och skillnaderna mellan könen inom karriärutvecklingen kvarstår för kvinnor som arbetar inom IKT-sektorn. Parlamentet betonar att principen om lika lön för lika arbete på samma arbetsplats för att säkerställa adekvata och rättvisa löner är hotad, trots att den är en av grundpelarna för social rättvisa på arbetsmarknaden och därför i allra högsta grad borde skyddas. Parlamentet upprepar att ojämlika villkor inte får tillåtas slå rot i den digitala ekonomin när det gäller lika lön och karriärmöjligheter. Parlamentet understryker att ökad förvärvsfrekvens bland kvinnorna och tillhörande investeringar i strategier för social inkludering kommer att bidra till att minska det könsmässiga lönegapet. Vidare framhåller parlamentet betydelsen av kollektivförhandlingar även inom den digitala marknadsekonomin när det gäller att trygga jobbets kvalitet och trygghet i samband med digitaliseringen.

27. Europaparlamentet välkomnar de många möjligheter och den större flexibilitet som den digitala tidsåldern erbjuder anställda och egenföretagare, bland annat möjligheter till en bättre balans mellan arbetsliv och privatliv, särskilt med beaktande av arbetsmarknadssituationen för småbarnsföräldrar och personer med funktionsnedsättning. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att beakta situationen i fråga om den flexibilitet i arbetet och anställningstrygghet som är förhållandevis inom IKT-sektorn, men framhåller samtidigt de nya utmaningar som är kopplade till denna utveckling och uppmanar medlemsstaterna att säkerställa att det finns adekvata bestämmelser om social trygghet. Parlamentet förespråkar en rätt för arbetstagarna att "logga ut" utanför de överenskomna arbetstiderna.

28. Europaparlamentet vill uppmärksamma att den trend mot mer flexibla sysselsättningsformer som digitaliseringen medför också kan leda till instabila arbetsformer. Parlamentet betonar att arbetsrelaterade psykiska hälsoproblem såsom utbrändhet, som orsakas av konstant tillgänglighet, utgör en allvarlig risk. Parlamentet förespråkar därför en strikt respekt av de stadgade viloperioderna för arbetstagare och understryker att arbetstidsarrangemangen enligt anställningsavtal med flexibel arbetstid måste respekteras, så att arbetstidsgränserna enligt de enskilda medlemsstaternas arbetslagstiftning upprätthålls.

Utbildning

29. Europaparlamentet understryker att jämställdhetsintegrering måste säkerställas inom utbildningsväsendet genom främjande både av digital kunskap och av kvinnors och flickors deltagande i IKT-utbildning, med hjälp av att kodning, nya medier och ny teknik tas med i läroplanerna på alla stadier, samt genom aktiviteter utanför schemat och informell och icke-formell utbildning, och i alla slag av utbildning, också för lärarkåren, för att klyftorna i fråga om digitala färdigheter ska minskas och fås bort, och att flickor och unga kvinnor uppmanas att utbilda sig inom vetenskapliga områden och IKT. Parlamentet framhåller här vikten av öppna lärresurser, så att alla får bättre tillgång till utbildning, samt av utbyte av bästa praxis för integrering av jämställdhetsperspektivet inom området IKT.

Torsdagen den 28 april 2016

30. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att införa åldersanpassad IKT-utbildning på ett tidigt stadium, särskilt för att flickor ska utveckla ett intresse för och en begåvning på det digitala området. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen och medlemsstaterna att främja utbildning i vetenskap, teknik, ingenjörsvetenskap och matematik bland flickor från en tidig ålder, eftersom flickor undviker dessa ämnen redan i ett tidigt skede av skolgången på grund av könsstereotyper kring dem och brist på förebilder, samt till följd av att aktiviteter och leksaker är könsuppdelade, vilket leder till att kvinnor blir underrepresenterade inom dessa ämnen på universitetet och, längre fram, inom arbetslivet. Parlamentet understryker därför att både könsstereotyper och digital utbildning bör tas upp redan på låg- och mellanstadiet, och sedan under alla utbildningsstadier, upp till vuxenutbildningen och utbildningen för personer som har blivit utestängda från arbetsmarknaden.

31. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen och medlemsstaterna att främja utbildning och livslångt lärande med inriktning särskilt på äldre kvinnor under hela deras yrkesliv och därefter, i synnerhet för kvinnor med omsorgsansvar och kvinnor som har tagit en paus från arbetslivet eller som återvänder till arbetsplatsen, för att de inte ska hamna på efterkälken i den allt snabbare övergången till digitalisering.

32. Europaparlamentet konstaterar att utbildning i digital teknik, IKT och kodning tidigt i livet är särskilt viktigt för att flickor ska få egenmakt och uppmuntran att ägna sig åt dessa ämnen och för att könsstereotyper ska övervinnas. Parlamentet betonar att kvinnor måste bli starkare företrädare i vetenskap, teknik, ingenjörsvetenskap och matematik inom den högre utbildningen för att stärka kvinnorepresentationen inom den digitala sektorn.

33. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att ta itu med klyftan mellan könen inom IKT-sektorn, genom att skapa fler incitament och stödstrukturer för kvinnorna, såsom förebilder, mentorskapsprogram och karriärmöjligheter, för att öka kvinnornas synlighet. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna att vid behov anpassa utbildningssystemen för att främja undervisning i och intresse för vetenskap, teknik, ingenjörsvetenskap och matematik i allmänhet och hos kvinnliga studenter i synnerhet.

34. Europaparlamentet framhåller värdet av IKT och, närmare bestämt, utbildningskurser på nätet för flickor och kvinnor, men också för personer med särskilda behov, såsom personer med funktionsnedsättning och invånare på landsbygden och i avlägsna områden, och påpekar samtidigt vilka möjligheter distansarbete ger dem för att de ska få bättre utbildning och större möjligheter till ekonomiskt oberoende.

35. Europaparlamentet konstaterar att formell, informell och icke-formell utbildning i konst och formgivning, tillsammans med de kulturella och kreativa sektorerna, fyller en viktig funktion och har en enorm potential för att kvinnor och flickor ska få egenmakt och komma in i den digitala sektorn. Parlamentet betonar därför att utbildningen inom vetenskap, teknik, ingenjörsvetenskap och matematik samt ekonomi måste sammankopplas med konstnärlig utbildning.

36. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att arbeta för digital teknik inom ramen för livslångt lärande, såsom ett verktyg för att underlätta arbetsmarknadsinträdet, och att fastställa EU-riktmärken för offentliga och privata investeringar i färdigheter, uttryckta i procent av BNP.

37. Europaparlamentet uppmuntrar medlemsstaterna och kommissionen att, särskilt genom kampanjer som informerar och väcker medvetande om dessa frågor, arbeta för att kvinnor ska delta i verksamheter som schablonmässigt anses vara "manliga", såsom är fallet med digitalisering. Parlamentet understryker att det behövs kampanjer för ökad medvetenhet, utbildning och jämställdhetsintegrering bland alla aktörer som är involverade i digitaliseringspolitiken.

38. Europaparlamentet välkomnar den europeiska koden för bästa praxis för kvinnor inom IKT och efterlyser ett allmänt och aktivt genomförande av den. Parlamentet välkomnar upprättandet av den breda koalitionen för digitala arbetstillfällen i Europa och uppmanar de deltagande företagen att särskilt inrikta sig på rekrytering och lika karriärmöjligheter för kvinnor.

39. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att genomföra program för att föräldrar ska lära känna den informations- och kommunikationsteknik som deras barn använder, så att vuxna blir mer medvetna om de möten och relationer som kan uppstå på nätet och så att den generationsklyfta som finns i dag på IKT-området kan minska.

Torsdagen den 28 april 2016

40. Europaparlamentet framhåller vikten av att förbättra de digitala kunskaperna och färdigheterna för att det ska bli lättare för kvinnor som av olika skäl inte har sådan kompetens att börja arbeta i IKT-företag. Om man underlåter att göra detta skulle det leda till ytterligare diskriminering av kvinnor i samband med tillträdet till denna sektor. Parlamentet påminner om att Europeiska socialfonden kan bidra till finansieringen av sådan utbildning.

41. Europaparlamentet framhåller vikten av att integrera kodning, nya medier och ny teknik i kursplanerna på alla nivåer och påpekar att digital kompetens kan bidra till minskade hinder för tillträde till arbetsmarknaden. Parlamentet betonar vikten av en kontinuerlig dialog med arbetsmarknadsparterna för att övervinna klyftan mellan könen på detta område.

42. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att, inom ramen för strategin för den digitala inre marknaden, och närmare bestämt mot bakgrund av att det ska byggas ett e-samhälle för alla, låta kvinnor komma bättre till synes genom att dra i gång ett pilotprojekt om ett europeiskt nätuniversitet med särskild inriktning på IKT och systemteknik, samt att införa ett skräddarsytt stipendieprogram för kvinnor inom området IKT och nya medier.

43. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna samt företagen att främja jämställdheten mellan kvinnor och män inom IKT genom att samla in konsupplade uppgifter om användningen av IKT, ta fram mål, indikatorer och riktmärken för att följa framstegen i kvinnors tillgång till IKT och främja exempel på bästa praxis bland IKT-företag.

44. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att öka sitt stöd till kvinnors egenmakt i digitala sektorer och IKT inom utvecklingssamarbetet och EU:s yttre förbindelser, genom att främja digital utbildning och möjliggöra kvinnors företagande med hjälp av olika verktyg, bland annat program för mikrokrediter och stödnätverk.

Investerings och företagsfinansiering

45. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att tillgängliggöra medel, att förbättra tillgången till befintliga medel, och att, vid behov, tillgängliggöra medel för kvinnliga företagare som vill grunda företag med anknytning till IKT och digitala startup-företag, samt till kvinnors nätverk för mentorskap och kollegialt utbyte, så att innovation och investeringar inom EU gynnas. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att erbjuda lämpligt ekonomiskt stöd för kvinnor som vill göra karriär inom området digitalisering i syfte att uppmuntra kvinnligt företagande även inom denna sektor.

46. Europaparlamentet anser att man särskilt måste uppmärksamma frågan om kvinnors tillgång till finansiering och finansiella tjänster, framför allt mot bakgrund av det mål som ingår i strategin för den digitala inre marknaden och handlar om att skapa goda förutsättningar för en innovativ och konkurrenskraftig miljö för IKT och att ge små och medelstora företag och startup-företag bättre möjligheter att få kapital. Parlamentet uppmärksammar betydelsen av kvinnors tillgång till mikrokrediter inom sitt företagande.

47. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, i anslutning till den digitala agendan, grundligt övervaka och utvärdera hur det går med jämställdhetsintegreringen och jämställdhetsbudgeteringen inom ramen för EU:s fonder, i enlighet med artikel 7 i förordningen om gemensamma bestämmelser (förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013), och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att kvinnoorganisationer finns med i övervakningskommittéerna för finansieringsprogrammen, för att säkerställa genomförandet av riktade åtgärder som stärker kvinnornas roll inom IKT. Parlamentet erinrar om kommissionens åtagande till förmån för jämställdhetsbudgeteringen.

48. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att beakta jämställdhetsaspekten i analyser av och rapporter om partnerskapsmedverkan med anknytning till den digitala agendan.

49. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att samarbeta med Europeiska investeringsbanken för att via de europeiska struktur- och investeringsfonderna inrätta stödprogram för investeringar i IKT, där det också ska ingå gynnsamma kreditvillkor och lån till firmor, det civila samhällets organisationer och startup-företag inom IKT-sektorn med minst 40 procent kvinnor bland de anställda.

Torsdagen den 28 april 2016

50. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stödja och främja en digital entreprenörskapskultur bland kvinnor, att främja och ekonomiskt stödja en europeisk plattform för nätverksbyggande och mentorskap för kvinnor och att ytterligare stärka kvinnornas roll inom de befintliga programmen. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna, och även företagen, att ta fram strategier för mångfald som går utöver rekrytering av kvinnor för att främja hållbar ekonomisk utveckling och hållbart ledarskap.

51. Europaparlamentet framhåller att sociala företag och alternativa företagsmodeller, som ömsesidiga företag och kooperativa företag, kan ge kvinnor egenmakt till digitalt entreprenörskap och öka kvinnorepresentationen i digitala sektorer. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att främja sociala företagsinitiativ som ska ge kvinnor och flickor egenmakt inom IKT.

52. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och samtliga berörda aktörer att i högre grad använda sig av den europeiska breda koalitionen för digitala arbetstillfällen för att stödja åtgärder inriktade på att förbättra kvinnors och flickors digitala kompetens, verka för att kvinnor får anställning inom IKT-sektorn och öka spridningen av olika tillgängliga alternativ för utbildning och yrkesutbildning.

Bekämpning av våld mot kvinnor i en digitaliserad värld

53. Europaparlamentet efterlyser en kartläggning av vilka utmaningar användningen av IKT och internet innebär i form av brott, hot, trakasserier eller våld mot kvinnor på grundval av kvinnofientlighet, homofobi eller transfobi eller varje annan form av diskriminering. Parlamentet uppmanar med kraft de politiska beslutsfattarna att ordentligt ta itu med dessa frågor, och därvid ta hänsyn till särskilda grupper av kvinnor som är sårbara på flera olika sätt, samt att se till att det finns ramvillkor som garanterar att de brottsbekämpande organen effektivt kan ingripa mot digitala brott, då ju anonymiteten på internet innebär utmaningar, och eftersom brott och övergrepp av detta slag kan vara av gränsöverskridande natur. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att anslå tillräckliga medel till brottsbekämpning, dvs. genomförande av befintliga lagar, mot våld, mobbning, trakasserier och stalkning på internet samt hatpropaganda.

54. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att kräva större ansträngningar från medlemsstaternas sida för att lagföra alla homofobi- och transfobibrott på nätet, och för att korrekt tillämpa gällande EU-lagstiftning på detta område och när det gäller brottsoffrens rättigheter.

55. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att motverka sexism och könsstereotyper i utbildning och i medier, som en del av det omarbetade direktivet om likabehandling.

56. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta en uppförandekod för sin egen och EU-byråernas kommunikation för att främja kvinnors egenmakt och bekämpa stereotyper och sexism, liksom också motverka att kvinnor är underrepresenterade och att det ges en missvisande bild av dem.

57. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att vid genomförandet av EU:s framtida dataskyddslagstiftning beakta att digitaliseringen lett till att verkligheten för kvinnor och flickor förändrats. Parlamentet framhåller att registeransvariga får använda känsliga uppgifter endast för avgränsade ändamål och under inga omständigheter får föra dem vidare.

58. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ställa nödvändiga resurser till förfogande för att säkerställa att reglerna för skydd av känsliga uppgifter i kommunikation på internet följs.

59. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att öka det ekonomiska stödet till infrastrukturen för säkrare digitala tjänster på internet, genom finansiering ur Fonden för ett sammanlänkat Europa. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att ge mera anslag till hjälplinjer för ungdomar som utsatts för nätmobbning. Parlamentet understryker att flickor löper dubbelt större risk att bli offer än pojkar.

60. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att vidta åtgärder som skyddar flickor från digital reklam som kan uppmuntra till beteenden som är skadliga för deras fysiska och psykiska hälsa. Parlamentet uppmanar kommissionen att förnya och utöka programmet för ett säkrare internet och ta särskild hänsyn till genusfrågan, som en av de nödvändiga åtgärderna för att förbättra flickors säkerhet inom den digitala världen.

Torsdagen den 28 april 2016

61. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att dra i gång och stödja program för digital kunskap och utbildning, tillsammans med kampanjer för ökad medvetenhet, för att på det sättet öka medvetenheten bland berörda parter, som studenter på alla utbildningsnivåer, lärare samt yrkesverksamma inom utbildning och brottsbekämpning, om vilka risker den digitala världen kan föra med sig och hur de ska motarbetas. Parlamentet uppmanar kommissionen att främja kampanjer mot sexism och könsstereotyper i sociala och digitala medier och utnyttja digitala mediers möjligheter för att få bort stereotyper.

62. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förslag att ta med bestämmelser om förebyggande, stöd till brottsoffer, säkert återvändande och återanpassning samt internets roll i sin strategi mot människohandel efter 2016. Parlamentet understryker att man även bör ta itu med företeelser som mobbning och stalkning på internet.

63. Europaparlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att frigöra tillräckliga resurser och finansiering till Europeiska jämställdhetsinstitutet (EIGE), så att institutet kan genomföra forskning och datainsamling om hur digitala tjänster på ett bättre sätt kan användas och sättas in till nytta för kvinnorna och jämställdheten.

64. Europaparlamentet uppmanar EU:s institutioner och organ, liksom medlemsstaterna och deras brottsbekämpande myndigheter, att samarbeta och konkret samordna sina åtgärder mot att IKT används för brott med anknytning till människohandel, mobbning och stalkning på internet, eftersom dessa brott ofta har en gränsöverskridande karaktär och samordning på EU-nivå är nödvändig för lagföringen av dem. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att se över och eventuellt revidera sin straffrätt för att nya former av digitalt våld ska bli tydligt definierade och erkända och för att detta våld på lämpligt sätt ska kunna bekämpas. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att införa anmälningsportaler, så att medborgarna får sin egen säkra och konfidentiella plats på nätet där de kan anmäla trakasserier från internetanvändare. Parlamentet vill att dessa frågor ska tas upp i EU:s strategi för cybersäkerhet och av Europol's it-brottscentrum. Parlamentet uppmanar kommissionen att arbeta för att polisen och de rättsliga myndigheterna får utbildning och ökad kapacitet för att stödja offren i frågor med anknytning till digitalteknik, liksom för att offren ska få psykologiskt stöd i rättsfall som berör dessa frågor.

65. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att så snart som möjligt vidta de åtgärder som krävs för att EU ska kunna ratificera Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och våld i hemmet (Istanbulkonventionen), utan att det påverkar EU:s skyldighet att överväga alla de åtgärder som krävs för att stoppa och förebygga våld mot kvinnor i alla medlemsstater. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att ratificera Istanbulkonventionen, som är av central betydelse för utrotandet av våld mot kvinnor, däribland digitala former av våld, eftersom den inför harmoniserade rättsliga definitioner och sätt att lagföra brott som underlättas av den nya kommunikationstekniken, exempelvis människohandel och stalkning.

66. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att så snart som möjligt lägga fram en EU-strategi mot könsrelaterat våld som innehåller ett lagstiftningsinstrument och tar upp nya typer av våld mot kvinnor och flickor, såsom nätmobbning, användning av förnedrande bilder på nätet, spridning på sociala nät av foton och videor utan berörda personers samtycke osv.

67. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att mer ingående övervaka webbplatser där terrorister lockar till sig unga kvinnor som sedan tvingas till giftermål eller prostitution i tredjeländer.

o

o o

68. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Torsdagen den 28 april 2016

II

(Meddelanden)

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPAPARLAMENTET

P8_TA(2016)0141

Begäran om upphävande av Bolesław G. Piechas immunitet**Europaparlamentets beslut av den 28 april 2016 om begäran om upphävande av Bolesław G. Piechas immunitet
(2015/2339(IMM))**

(2018/C 066/07)

Europaparlamentet fattar detta beslut

- med beaktande av den begäran om upphävande av Bolesław G. Piechas immunitet som översändes den 29 oktober 2015 av Republiken Polens allmänne åklagare med anledning av det förfarande som inletts av Polens generalinspektör för vägtransporter (med referensnr CAN-PST-SCW.7421.653220.2014.13.A.0475) och som tillkännagavs i kammaren den 23 november 2015,
- med beaktande av att Bolesław G. Piecha av sagt sig rätten att höras i enlighet med artikel 9.5 i arbetsordningen,
- med beaktande av artikel 9 i protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier och artikel 6.2 i akten av den 20 september 1976 om allmänna direkta val av ledamöter av Europaparlamentet,
- med beaktande av Europeiska unionens domstols domar av den 12 maj 1964, 10 juli 1986, 15 och 21 oktober 2008, 19 mars 2010, 6 september 2011 och 17 januari 2013 ⁽¹⁾,
- med beaktande av artiklarna 105.2 och 108 i Republiken Polens författning och artiklarna 7b.1 och 7c.1 i Polens lag av den 9 maj 1996 om utövandet av mandatet som ledamot av sejmen eller senaten,
- med beaktande av artiklarna 5.2, 6.1 och 9 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A8-0152/2016), och av följande skäl:

⁽¹⁾ Domstolens dom av den 12 maj 1964, Wagner/Fohrmann och Krier, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28; domstolens dom av den 10 juli 1986, Wybot/Faure m.fl., 149/85, ECLI:EU:C:1986:310; tribunalens dom av den 15 oktober 2008, Mote/parlamentet, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440; domstolens dom av den 21 oktober 2008, Marra/De Gregorio och Clemente, C 200/07 och C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; tribunalens dom av den 19 mars 2010, Gollnisch/parlamentet, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; domstolens dom av den 6 september 2011, Patriciello, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543; tribunalens dom av den 17 januari 2013, Gollnisch/parlamentet, T-346/11 och T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

Torsdagen den 28 april 2016

- A. Republiken Polens allmänne åklagare har översänt en begäran från Polens generalinspektör för vägtransporter om upphävande av immuniteten för Bolesław G. Piecha, polsk ledamot av Europaparlamentet, med anledning av en förseelse enligt artikel 92 a i lagen om ordningsförseelser av den 20 maj 1971 jämförd med artikel 20.1 i vägtrafiklagen av den 20 juni 1997. Den påstådda förseelsen består i överskridande av hastighetsbegränsningen i ett tätbebyggt område.
 - B. I artikel 9 i protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier anges att Europaparlamentets ledamöter på sin egen medlemsstats territorium ska åtnjuta den immunitet som beviljas ledamöterna i den medlemsstatens parlament.
 - C. Enligt artiklarna 105.2 och 108 i Republiken Polens författning får en ledamot av sejmen eller senaten inte bli föremål för straffrättsligt ansvar utan samtycke från sejmen respektive senaten.
 - D. Det åligger nu Europaparlamentet att besluta huruvida Bolesław G. Piechas immunitet ska upphävas.
 - E. Den påstådda förseelsen ägde rum innan Bolesław G. Piecha blev ledamot av Europaparlamentet, när han var ledamot av den polska senaten. Förseelsen har därmed inget direkt eller uppenbart samband med Bolesław G. Piechas utövande av sitt uppdrag som ledamot av Europaparlamentet.
 - F. Bolesław Piecha har till den allmänna vägtransportinspektionen översänt en förklaring där han godtar böterna för förseelsen mot artikel 92a i lagen om ordningsförseelser, som svar på den rapport som inlets av generalinspektören. Det är därmed svårt att slå fast om det rör sig om ett fall av *fumus persecutionis*, det vill säga en tillräckligt allvarlig och precis misstanke om att begäran har lämnats in i avsikt att tillfoga den berörda ledamoten politisk skada.
- 1. Europaparlamentet beslutar att upphäva Bolesław G. Piechas immunitet.
 - 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att omedelbart översända detta beslut och det ansvariga utskottets betänkande till den behöriga myndigheten i Republiken Polen och till Bolesław G. Piecha.
-

Torsdagen den 28 april 2016

III

(Förberedande akter)

EUROPAPARLAMENTET

P8_TA(2016)0138

Avtalet om det gemensamma luftrummet mellan EU och Georgien (Kroatiens anslutning) ***

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 28 april 2016 om förslaget till rådets beslut om ingående, på Europeiska unionens och dess medlemsstaters vägnar, av ett protokoll till avtalet om ett gemensamt europeiskt luftrum mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater och Georgien, med anledning av Kroatiens anslutning till Europeiska unionen (12227/2014 – C8-0035/2015 – 2014/0134(NLE))

(Godkännande)

(2018/C 066/08)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (12227/2014),
 - med beaktande av utkastet till protokoll (12226/2014),
 - med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artikel 100.2 samt artikel 218.6 andra stycket led a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C8-0035/2015),
 - med beaktande av artikel 99.1 första och tredje styckena och 99.2 samt artikel 108.7 i arbetsordningen,
 - med beaktande av rekommendationen från utskottet för transport och turism (A8-0128/2016).
1. Europaparlamentet godkänner att protokollet ingås.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och Georgiens regering.

Torsdagen den 28 april 2016

P8_TA(2016)0139

Europa–Medelhavsavtalet om luftfart mellan EU och Israel (Kroatiens anslutning) ***

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 28 april 2016 om utkastet till rådets beslut om ingående, på unionens och dess medlemsstaters vägnar, av ett protokoll om ändring av Europa-Medelhavsavtalet om luftfart mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Staten Israels regering, å andra sidan, med anledning av Republiken Kroatiens anslutning till Europeiska unionen (12265/2014 – C8-0102/2015 – 2014/0187(NLE))

(Godkännande)

(2018/C 066/09)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (12265/2014),
 - med beaktande av utkastet till protokoll (12264/2014),
 - med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artikel 100.2 samt artikel 218.6 andra stycket led a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C8-0102/2015),
 - med beaktande av artikel 99.1 första och tredje styckena och 99.2 samt artikel 108.7 i arbetsordningen,
 - med beaktande av rekommendationen från utskottet för transport och turism (A8-0129/2016).
1. Europaparlamentet godkänner att protokollet ingås.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och i Staten Israel.

Torsdagen den 28 april 2016

P8_TA(2016)0140

Konventionen om ömsesidigt bistånd och samarbete mellan tullförvaltningar (Kroatiens anslutning) *

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 28 april 2016 om rekommendationen till rådets beslut om Republiken Kroatiens anslutning till konventionen av den 18 december 1997, upprättad på grundval av artikel K.3 i fördraget om Europeiska unionen, om ömsesidigt bistånd och samarbete mellan tullförvaltningar (COM(2015)0556 – C8-0376/2015 – 2015/0261(NLE))

(Samråd)

(2018/C 066/10)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens rekommendation till rådet (COM(2015)0556),
 - med beaktande av artikel 3.4 och 3.5 i Republiken Kroatiens anslutningsakt, i enlighet med vilken rådet har hört parlamentet (C8-0376/2015),
 - med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd (A8-0054/2016).
1. Europaparlamentet godkänner kommissionens rekommendation.
 2. Rådet uppmanas att underrätta Europaparlamentet om rådet har för avsikt att avvika från den text som parlamentet har godkänt.
 3. Rådet uppmanas att höra parlamentet på nytt om rådet har för avsikt att väsentligt ändra den text som parlamentet har godkänt.
 4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen.
-

Torsdagen den 28 april 2016

P8_TA(2016)0143

Europeiska unionens järnvägsbyrå ***II

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 28 april 2016 om rådets ståndpunkt vid första behandlingen inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om Europeiska unionens järnvägsbyrå och om upphävande av förordning (EG) nr 881/2004 (10578/1/2015 – C8-0415/2015 – 2013/0014(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: andra behandlingen)

(2018/C 066/11)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av rådets ståndpunkt vid första behandlingen (10578/1/2015 – C8-0415/2015),
 - med beaktande av de motiverande yttranden från det litauiska parlamentet, den rumänska senaten och Sveriges riksdag som lagts fram i enlighet med protokoll nr 2 om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, och enligt vilka utkastet till lagstiftningsakt inte är förenligt med subsidiaritetsprincipen,
 - med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 11 juli 2013 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av Regionkommitténs yttrande av den 8 oktober 2013 ⁽²⁾,
 - med beaktande av sin ståndpunkt vid första behandlingen av ärendet ⁽³⁾, en behandling som avsåg kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2013)0027),
 - med beaktande av artikel 294.7 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 76 i arbetsordningen,
 - med beaktande av andrabehandlingsrekommendationen från utskottet för transport och turism (A8-0073/2016).
1. Europaparlamentet godkänner rådets ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet tar del av kommissionens uttalanden, som bifogas denna resolution.
 3. Europaparlamentet konstaterar att rättsakten är antagen i enlighet med rådets ståndpunkt.
 4. Europaparlamentet föreslår att hänvisning till akten görs med "förordningen Zile-Matïss om Europeiska unionens järnvägsbyrå och om upphävande av förordning (EG) nr 881/2004" ⁽⁴⁾.
 5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna akten i enlighet med artikel 297.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
 6. Europaparlamentet uppdrar åt sin generalsekreterare att, när det har kontrollerats att alla förfaranden vederbörligen avslutats, underteckna akten och i samförstånd med rådets generalsekreterare se till att den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
 7. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ EUT C 327, 12.11.2013, s. 122.

⁽²⁾ EUT C 356, 5.12.2013, s. 92.

⁽³⁾ Antagna texter 26.2.2014, P7_TA(2014)0151.

⁽⁴⁾ Roberts Zile och Anrijs Matïss ledde förhandlingarna om akten för Europaparlamentet respektive rådet.

Torsdagen den 28 april 2016

BILAGA TILL LAGSTIFTNINGSRESOLUTIONEN

Uttalande från kommissionen om Europeiska järnvägsbyråns (ERA) styrelse och förfarandet för utnämning och avsättande av den verkställande direktören

Kommissionen beklagar att den överenskomna texten om den nya ERA-förordningen, jämfört med det ursprungliga förslag som kommissionen lade fram, avviker från de centrala bestämmelser som Europaparlamentet, rådet och kommissionen kom överens om 2012 inom ramen för den gemensamma strategin för EU:s decentraliserade byråer. Det gäller antalet företrädare för kommissionen i styrelsen och förfarandet för utnämning och avsättande av den verkställande direktören. Kommissionen betonar särskilt att utnämningen av en observatör bland styrelseledamöterna med uppgift att bevaka det urvalsförfarande som kommissionen tillämpar för utnämningen av den verkställande direktören inte bör leda till en dubblering av roller vid urvals- och utnämningförfarandena (artikel 51.1).

Uttalande från kommissionen om nödvändiga budgetresurser

Genom det fjärde järnvägspaketet ges Europeiska järnvägsbyrån (ERA) nya befogenheter, särskilt befogenheten att utfärda fordonsgodkännanden och säkerhetsintyg direkt till sektorn. Det kan inte uteslutas att avgifter under övergångsperioden ännu inte är tillgängliga för ERA medan personal behöver rekryteras och utbildas. För att undvika störningar på järnvägsmarknaden kommer kommissionen att eftersträva att avsätta tillräckliga budgetmedel för att täcka kostnader för berörd personal.

Torsdagen den 28 april 2016

P8_TA(2016)0144

Driftskompatibiliteten hos järnvägssystemet inom Europeiska unionen *II**

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 28 april 2016 om rådets ståndpunkt vid första behandlingen inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om driftskompatibiliteten hos järnvägssystemet inom Europeiska unionen (omarbetning) (10579/1/2015 – C8-0416/2015 – 2013/0015(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: andra behandlingen)

(2018/C 066/12)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av rådets ståndpunkt vid första behandlingen (10579/1/2015 – C8-0416/2015),
 - med beaktande av de motiverande yttranden från det litauiska parlamentet och Sveriges riksdag som lagts fram i enlighet med protokoll nr 2 om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, och enligt vilka utkastet till lagstiftningsakt inte är förenligt med subsidiaritetsprincipen,
 - med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 11 juli 2013 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av Regionkommitténs yttrande av den 7 oktober 2013 ⁽²⁾,
 - med beaktande av sin ståndpunkt vid första behandlingen av ärendet ⁽³⁾, en behandling som avsåg kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2013)0030),
 - med beaktande av artikel 294.7 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 76 i arbetsordningen,
 - med beaktande av andrabehandlingsrekommendationen från utskottet för transport och turism (A8-0071/2016).
1. Europaparlamentet godkänner rådets ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet tar del av kommissionens uttalande, som bifogas denna resolution.
 3. Europaparlamentet konstaterar att rättsakten är antagen i enlighet med rådets ståndpunkt.
 4. Europaparlamentet föreslår att hänvisning till akten görs med "direktivet Bilbao Barandica-Matīss om driftskompatibiliteten hos järnvägssystemet inom Europeiska unionen (omarbetning)" ⁽⁴⁾.
 5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna akten i enlighet med artikel 297.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
 6. Europaparlamentet uppdrar åt sin generalsekreterare att, när det har kontrollerats att alla förfaranden vederbörligen avslutats, underteckna akten och i samförstånd med rådets generalsekreterare se till att den offentliggörs, tillsammans med kommissionens uttalande om detta, i *Europeiska unionens officiella tidning*.
 7. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ EUT C 327, 12.11.2013, s. 122.

⁽²⁾ EUT C 356, 5.12.2013, s. 92.

⁽³⁾ Antagna texter 26.2.2014, P7_TA(2014)0149.

⁽⁴⁾ Izaskun Bilbao Barandica och Anrijs Matīss ledde förhandlingarna om akten på Europaparlamentets respektive rådets vägnar.

Torsdagen den 28 april 2016

BILAGA TILL LAGSTIFTNINGSRESOLUTION

Uttalande av kommissionen om förklarande dokument

Kommissionen erinrar om att Europaparlamentet, rådet och kommissionen i sin gemensamma politiska förklaring av den 27 oktober 2011 om förklarande dokument framhöll att den information som medlemsstaterna förser kommissionen med när det gäller införlivande av direktiv i nationell lagstiftning måste vara tydlig och precis för att underlätta för kommissionen att fullgöra sina uppgifter i fråga om att se över tillämpningen av unionslagstiftningen. I det aktuella fallet skulle förklarande dokument ha kunnat vara användbara i detta syfte. Kommissionen beklagar att den slutliga texten inte innehåller bestämmelser om detta.

Torsdagen den 28 april 2016

P8_TA(2016)0145

Järnvägssäkerhet ***II

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 28 april 2016 om rådets ståndpunkt vid första behandlingen inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om järnvägssäkerhet (omarbetning) (10580/1/2015 – C8-0417/2015 – 2013/0016(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: andra behandlingen)

(2018/C 066/13)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av rådets ståndpunkt vid första behandlingen (10580/1/2015 – C8-0417/2015),
 - med beaktande av de motiverande yttranden från det litauiska parlamentet, den rumänska senaten och Sveriges riksdag som lagts fram i enlighet med protokoll nr 2 om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, och enligt vilka utkastet till lagstiftningsakt inte är förenligt med subsidiaritetsprincipen,
 - med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 11 juli 2013 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av Regionkommitténs yttrande av den 8 oktober 2013 ⁽²⁾,
 - med beaktande av sin ståndpunkt vid första behandlingen ⁽³⁾ av ärendet, en behandling som avsåg kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2013)0031),
 - med beaktande av artikel 294.7 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 76 i arbetsordningen,
 - med beaktande av andrabehandlingsrekommendationen från utskottet för transport och turism (A8-0056/2016),
1. Europaparlamentet godkänner rådets ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet tar del av kommissionens uttalande, som bifogas denna resolution.
 3. Europaparlamentet konstaterar att rättsakten är antagen i enlighet med rådets ståndpunkt.
 4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna akten i enlighet med artikel 297.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
 5. Europaparlamentet uppdrar åt sin generalsekreterare att, när det har kontrollerats att alla förfaranden vederbörligen avslutats, underteckna akten och i samförstånd med rådets generalsekreterare se till att den offentliggörs, tillsammans med kommissionens uttalande om detta, i *Europeiska unionens officiella tidning*.
 6. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ EUT C 327, 12.11.2013, s. 122.

⁽²⁾ EUT C 356, 5.12.2013, s. 92.

⁽³⁾ Antagna texter 26.2.2014, P7_TA(2014)0150.

Torsdagen den 28 april 2016

BILAGA TILL LAGSTIFTNINGSRESOLUTIONEN

Uttalande av kommissionen om förklarande dokument

Kommissionen erinrar om att Europaparlamentet, rådet och kommissionen i sin gemensamma politiska förklaring av den 27 oktober 2011 om förklarande dokument anger att de är medvetna om att den information som medlemsstaterna lämnar till kommissionen om införlivande av direktiv i nationell rätt måste vara tydlig och precis för att underlätta för kommissionen att utföra uppgiften att övervaka tillämpningen av unionsrätten. I föreliggande ärende kunde förklarande dokument ha varit användbara i detta syfte. Kommissionen beklagar att den slutliga texten inte innehåller bestämmelser i detta hänseende.

Torsdagen den 28 april 2016

P8_TA(2016)0146

Index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal *I**

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 28 april 2016 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal (COM(2013)0641 – C7-0301/2013 – 2013/0314(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2018/C 066/14)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2013)0641),
 - med beaktande av artiklarna 294.2 och 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0301/2013),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av det motiverade yttrande från Förenade kungarikets underhus som lagts fram i enlighet med protokoll nr 2 om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, och enligt vilket utkastet till lagstiftningsakt inte är förenligt med subsidiaritetsprincipen,
 - med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande av den 7 januari 2014 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 21 januari 2014 ⁽²⁾,
 - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 9 december 2015 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor och yttrandet från utskottet för industrifrågor, forskning och energi (A8-0131/2015).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen ⁽³⁾.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P8_TC1-COD(2013)0314

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 28 april 2016 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/... om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat, och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU och förordning (EU) nr 596/2014

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) 2016/1011.)

⁽¹⁾ EUT C 113, 15.4.2014, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 177, 11.6.2014, s. 42.

⁽³⁾ Denna ståndpunkt ersätter de ändringar som antogs den 19 maj 2015 (Antagna texter, P8_TA(2015)0195).

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

SV